

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรับผิดชอบของธุรกิจต่อสังคม
ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

โดย

นางสาวศิริพร ฅมยาพิทักษ์

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2559
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรับผิดชอบต่อสังคม
ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

โดย

นางสาวศิริพร ฅมยาพิทักษ์

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

HOW CORPORATE SOCIAL RESPONSIBILITY DISCLOSURE AFFECTS
EARNINGS QUALITY OF COMPANIES LISTED ON THE STOCK EXCHANGE
OF THAILAND AND MARKET FOR ALTERNATIVE INVESTMENT

BY

MISS SIRIPORN THOMYAPITAK

AN INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTAILLY FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE
OF MASTER BUSINESS ADMINISTRATION
FACULTY OF COMMERCE AND ACCOUNTANCY
THAMMASAT UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2016
COPYRIGHT OF THAMMASAT UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

การค้นคว้าอิสระ

ของ

นางสาวศิริพร ธมยาพิทักษ์

เรื่อง

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรับผิดชอบของธุรกิจต่อสังคม
ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติ ให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

เมื่อ วันที่ 11 8 S.A. 2550

ประธานกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

(รองศาสตราจารย์ ดร. นกตล ร่มโพธิ์)

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

(รองศาสตราจารย์ ดร. มนวิกา ผดุงสิทธิ์)

คณบดี

(รองศาสตราจารย์ ดร. พิภพ อุดร)

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ	ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตามมาตรฐาน ISO26000 กับคุณภาพกำไร
ชื่อผู้เขียน	นางสาวศิริพร ถนอมพิทักษ์
ชื่อปริญญา	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชา/คณะ/มหาวิทยาลัย	คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ	รองศาสตราจารย์ ดร.มนวิกา ผดุงสิทธิ์
ปีการศึกษา	2559

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการผลักดันและมุ่งมั่นพัฒนาธุรกิจอย่างยั่งยืนของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผ่านเทคนิคการประเมินคะแนนตามมาตรฐาน ISO26000 กับคุณภาพกำไรในงบการเงินของบริษัท ในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 เพื่อทดสอบว่า CSR สามารถสร้างความสามารถในการทำกำไรอย่างยั่งยืนได้อย่างแท้จริงหรือไม่ เพื่อให้กิจการมีการแสดงผลการดำเนินงานที่มีคุณภาพ รวมทั้งสามารถต่อยอดความเชื่อมั่นของผู้ใช้ข้อมูล CSRR หรือ Sustainability Report ที่มีคุณภาพจะช่วยส่งเสริมคุณภาพของรายงานทางการเงินได้อีกทางหนึ่งด้วย ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากงบการเงิน รายงานการพัฒนาเพื่อความยั่งยืนหรือรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมหรือรายงานประจำปี จากจำนวนบริษัทจดทะเบียนทั้งหมด 709 บริษัทพบว่า มีงบการเงินครบในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 จำนวน 547 บริษัท สำหรับสมมติฐานงานวิจัยครอบคลุมทั้งปัจจัยด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งประกอบด้วย การกำกับดูแลกิจการ สิทธิมนุษยชน การปฏิบัติด้านแรงงาน สิ่งแวดล้อม การปฏิบัติที่เป็นธรรม ประเด็นด้านผู้บริโภค และการมีส่วนร่วมของชุมชนและการพัฒนาชุมชน รวมไปถึงปัจจัยขนาดของบริษัท อัตราเงินกู้ยืมระยะยาวต่อสินทรัพย์รวมต้นงวด และอัตรากำไรสุทธิของยอดขายปีปัจจุบันเทียบกับปีก่อนหน้า โดยตั้งสมมติฐานว่าปัจจัยดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าความรับผิดชอบต่อสังคมไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร ซึ่งอาจเป็นเพราะบริษัทจดทะเบียนของไทยส่วนใหญ่ยังคงเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมเพียงระดับนโยบาย ซึ่งเป็นเพียงระดับพื้นฐานเท่านั้น จึงส่งผลให้ปัจจัยระดับการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจต่อสังคมไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร ส่วนปัจจัยอื่นที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพ

กำไรมี 3 ปัจจัยได้แก่ อัตราเงินกู้ยืมระยะยาวต่อสินทรัพย์รวม อัตราการเติบโตของยอดขายเมื่อเทียบกับปีก่อน และขนาดของสินทรัพย์รวมต้นงวด เนื่องจากกิจการมีความเสี่ยงจากโครงสร้างทุนที่มีสัดส่วนของเงินกู้ยืมระยะยาวต่อสินทรัพย์ซึ่งอาจนำมาซึ่งภาระด้านการบริหารจัดการและต้นทุนทางการเงินที่จะเพิ่มสูงขึ้น ผู้บริหารจึงมีแนวโน้มที่จะตกแต่งกำไร เพื่อให้ข้อมูลทางการเงินดูดี ทำให้คุณภาพกำไรต่ำลง เช่นเดียวกับกิจการที่มีอัตราการเติบโตของยอดขายในระดับสูงก็มีแนวโน้มที่จะมีการตกแต่งกำไรโดยเฉพาะการขายที่เป็นเกณฑ์คงค้างเพื่อรักษารักษาตัวเลขผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ผู้บริหารต้องการ ในขณะที่กิจการที่มีขนาดใหญ่มีแนวโน้มที่จะตกแต่งกำไรน้อยลง อาจเนื่องมาจากกิจการขนาดใหญ่ จะมีกลไกในการกำกับดูแลมากขึ้น

ผู้วิจัยคาดว่าประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำการศึกษางานวิจัยในครั้งนี้ คือการเกิดความตระหนักในการส่งมอบคุณค่าในการดำเนินธุรกิจให้แก่ผู้มีส่วนได้เสียอย่างจริงจังและเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์ของธุรกิจ รวมถึงมีการนำเสนอความตั้งใจและเจตนาอันดีในการปฏิบัติเหล่านั้นผ่านรายงานที่เผยแพร่สู่สาธารณะเพื่อเป็นแรงกระตุ้นให้ภาคธุรกิจมีการแข่งขันที่ส่งมอบสิ่งที่ดีกว่าให้กับผู้มีส่วนได้เสีย ซึ่งทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่สังคมโดยรวมในท้ายที่สุด

คำสำคัญ: ความรับผิดชอบของธุรกิจต่อสังคม , ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

Independent Study Title	HOW CORPORATE SOCIAL RESPONSIBILITY DISCLOSURE AFFECTS EARNINGS QUALITY OF COMPANIES LISTED ON THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND AND MARKET FOR ALTERNATIVE INVESTMENT
Author	Miss Siriporn Thomyapitak
Degree	Master of Business Administration
Faculty/University	Faculty of Commerce and Accountancy Thammasat University
Independent Study Advisor	Associate Professor Monvika Phadoongsitthi, Ph.D.
Academic Year	2016

ABSTRACT

How corporate social responsibility (CSR) disclosure affected earnings quality from 2011 to 2015 of companies listed on the Stock Exchange of Thailand (SET) and Market for Alternative Investment (MAI) was studied. CSR disclosure was measured according to International Organization for Standardization (ISO) 26000 guidelines. Data was provided by financial statements, as well of reports on sustainability, CSR, and annual results from 547 companies disclosing this information for the years 2011 to 2015. CSR factors examined included corporate governance, human rights, labor practices, environment, fair operating practices, consumer issues, and community involvement and development. Size of beginning assets, financial leverage ratio, and sales growth were also taken into account.

Results were that CSR disclosure had no significant relation to earnings quality in companies listed on the SET or MAI. In all cases, CSR disclosure was limited to policy statements or philanthropic activities. Only a few businesses showed any intent to include CSR in their business strategies. Significantly related to earnings quality

were financial leverage ratios, sales growth, and asset size. These findings may help inspire businesses to incorporate CSR in their business strategy, to maximize social benefit.

Keywords: Corporate social responsibility (CSR), Stock Exchange of Thailand (SET), Market for Alternative Investment (MAI).

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สามารถดำเนินการได้อย่างลุล่วงและประสบความสำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์จากรองศาสตราจารย์ ดร.มนวิกา ผดุงสิทธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่ได้กรุณาสละเวลาชี้แนะ ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะที่มีประโยชน์อย่างมากต่องานวิจัยนี้ รวมถึงรองศาสตราจารย์ ดร.นภดล ร่มโพธิ์ ที่ให้เกียรติเป็นกรรมการ ซึ่งได้ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัย ทำให้งานวิจัยฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์ของคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษยา จันทะเดช และรองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สุภัทรกุล ที่เมตตาสอนวิชาบัญชีและการวิเคราะห์งบการเงินอย่างน่าสนใจ และทำให้เกิดมุมมองใหม่ๆในงบการเงินอีกมากมาย รวมไปถึงรองศาสตราจารย์ ดร.สุทธิศักดิ์ ไกรสรสุทธาสินี ที่ถ่ายทอดวิชาความรู้จากวิชาความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจด้วยความเข้าใจอย่างแท้จริง จนทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าแท้จริงแล้วความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจกลายเป็นปัจจัยหลังที่จะทำให้ธุรกิจสามารถบริหารจัดการผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้เกิดประโยชน์สูงสุดซึ่งจะส่งผลให้ธุรกิจมีความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืน และนอกจากนี้ขอบพระคุณครอบครัว เพื่อน และน้องๆที่เป็นกำลังใจ และคอยให้คำปรึกษาแนะนำจนงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

อนึ่งผู้วิจัยคาดหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยฉบับนี้จะเป็นเล็กๆส่วนหนึ่งที่สะท้อนภาพให้ภาคธุรกิจมีความเข้าใจและสามารถบริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนได้ให้สามารถสร้างประโยชน์สูงสุดให้แก่ธุรกิจได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ซึ่งหากงานวิจัยฉบับนี้มีข้อผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยต้องขออภัยมา ณ ที่นี้

นางสาวศิริพร ฅมยาพิทักษ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(3)
กิตติกรรมประกาศ	(5)
สารบัญตาราง	(9)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย	4
1.3 ขอบเขตของงานวิจัย	4
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
1.5 นิยามคำศัพท์	5
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	7
2.1.1 แนวคิดและทฤษฎีความรับผิดชอบต่อสังคม	7
2.1.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับมาตรฐาน ISO26000	8
2.1.3 แนวคิดและวิธีการประเมินผลความรับผิดชอบต่อสังคม	10
2.1.4 แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพกำไร (Earnings Quality)	12
2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) กับคุณภาพกำไร	15
2.3 ตัวแปรควบคุม	16

2.3.1 ขนาดกิจการ (Total Assets)	16
2.3.2 สัดส่วนหนี้สิน (Financial Leverage)	17
2.3.3 อัตราการเติบโตของยอดขาย (Sales Growth)	17
2.4 กรอบแนวคิดงานวิจัย	17
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	19
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	19
3.2 วิธีการเก็บข้อมูล	19
3.3 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	19
3.4 สมมติฐานงานวิจัย	25
3.5 ตัวแบบที่ใช้ในการวิจัย	25
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	26
บทที่ 4 ผลการวิจัยและอภิปรายผล	28
4.1 ข้อมูลจำนวนกลุ่มตัวอย่างบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ	29
4.2 ข้อมูลสถิติเชิงบรรยายของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามทั้งในภาพรวม	30
4.3 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษา	35
4.4 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis)	36
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	41
5.1 สรุปผลการวิจัย	41
5.1.1 ข้อมูลจำนวนกลุ่มตัวอย่างบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ	41
5.1.2 ข้อมูลสถิติเชิงบรรยายของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามทั้งในภาพรวม	41
5.2 จากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ	42
5.3 ข้อจำกัดในงานวิจัย	43

	(8)
5.4 ข้อเสนอแนะการวิจัย	43
รายการอ้างอิง	45
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก	50
ภาคผนวก ข	115
ประวัติผู้เขียน	118

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 เกณฑ์การประเมินตามระดับการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม	11
3.1 เกณฑ์การประเมินตามระดับการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม	21
4.1 บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในภาพรวมและ แยกรายกลุ่มอุตสาหกรรมที่เปิดเผยงบการเงิน ในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 ครบถ้วน	29
4.2 ข้อมูลค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามทั้งในภาพรวม ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและแยกรายกลุ่มอุตสาหกรรม	30
4.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษา	35
4.4 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis)	36
4.5 การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงสหสัมพันธ์	37
4.6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความรับผิดชอบต่อสังคม ต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยไม่แยกอุตสาหกรรม	38
4.8 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความรับผิดชอบต่อสังคม ต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แยกรายกลุ่มอุตสาหกรรม	38

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ท่ามกลางบริบทของธุรกิจในทศวรรษที่ 21 ธุรกิจเผชิญหน้ากับความเสี่ยงจากสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ไม่หยุดนิ่งและทวีความรุนแรงมากขึ้น จากผลการสำรวจใน Do investors care about sustainability? โดย PWC (2012) พบว่า นักลงทุนมีความสนใจเกี่ยวกับความคงอยู่อย่างยั่งยืนของธุรกิจซึ่งเป็นผลมาจากปัจจัยต่างๆ เช่น ความกังวลเกี่ยวกับความเพียงพอของทรัพยากรต่อการขยายตัวของชนชั้นกลางของโลก, การลงทุนแบบยั่งยืนที่ยังคงตัว, แนวโน้มความสัมพันธ์ของกิจกรรมแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility: CSR) จะทำให้กิจการมีผลการดำเนินงานที่น่าพอใจ, การลงทุนด้านการวิจัยเกี่ยวกับรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจ (CSRR) ของสถาบันการเงิน และการเพิ่มจำนวนขึ้นของหน่วยงานวิจัยด้าน CSRR ซึ่งมีฐานข้อมูลรายงานทางการเงินที่แข็งแกร่ง เป็นต้น

กิจกรรมแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) จึงมีการวิวัฒนาการของการนำมาใช้ในเชิงธุรกิจมากกว่าการทำกิจกรรมเพื่อประชาสัมพันธ์หรือการบริจาคสิ่งของเพื่อช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ ปัจจุบัน CSR จึงไม่ได้เป็นเพียงกิจกรรมของคนดีเหมือนในอดีต CSR ได้ถูกนำไปใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ (Strategic CSR) เพื่อสร้างความแตกต่างในคุณค่าของสินค้าและบริการ หรือสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันในด้านต่างๆ เช่น ต้นทุน ตราสินค้า เป็นต้น รวมทั้งนำไปสร้างคุณค่าภายในกิจกรรมการดำเนินงาน (CSR in Process) เริ่มตั้งแต่พนักงานในองค์กร และขั้นตอนการดำเนินงานหลักตั้งแต่ต้นน้ำ จนถึงปลายน้ำ รวมทั้งสังคมและสิ่งแวดล้อมด้วย โดยมีเป้าหมายเพื่อการทำกำไรอย่างยั่งยืน ผ่านการสร้างสมดุลของ 3 องค์กรประกอบ (Triple Bottom Lines - TBL) คือ กำไรของธุรกิจ (Profit) ความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม (Planet) และ การสร้างสมดุลให้แก่ผู้มีส่วนได้เสียทั้งภายในและภายนอก (People) ตั้งแต่ต้นน้ำไปถึงปลายน้ำตลอดห่วงโซ่คุณค่าของธุรกิจ

รายงานความยั่งยืน (Sustainability Report) หรือรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจนั้น (Corporate Social Responsibility Report – CSRR) จึงกลายเป็นรายงานพื้นฐานที่ทุกบริษัทควรมีการเปิดเผยข้อมูล เพื่อเป็นหลักฐานแสดงความมุ่งมั่นที่จะนำพาธุรกิจให้เติบโตได้อย่างมั่นคง และสามารถประสานประโยชน์แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างสมดุล จากผลการสำรวจใน Value of sustainability reporting โดย Boston College Center for Corporate Citizenship and EY Survey (2013) พบว่าการเปิดเผยรายงาน CSRR มีประโยชน์ ในมุมมองของธุรกิจดังนี้

- 1) ช่วยสร้างชื่อเสียงขององค์กร
- 2) สร้างเพิ่มความจงรักภักดีของพนักงานต่อองค์กร
- 3) ลดความผิดพลาดของข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม
- 4) ทำให้องค์กรมีการกำหนดวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ที่มีคุณค่ามากขึ้น
- 5) ลดความสูญเสียเปล่าที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานในองค์กร
- 6) มีความสัมพันธ์ที่ดีกับหน่วยงานที่ทำหน้าที่กำกับดูแล (Regulators) มากขึ้น
- 7) ช่วยให้มีการติดตามความเสี่ยงในระยะยาว และมีการบริหารความเสี่ยงระยะยาวที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น
- 8) ช่วยลดต้นทุนในกระบวนการทำงาน
- 9) ช่วยกระตุ้นให้ธุรกิจมีการกำหนดกลยุทธ์เพื่อการรักษาความสามารถในการทำกำไรในระยะยาว
- 10) เพิ่มโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่ดีกว่า
- 11) เพิ่มโอกาสในการเข้าถึงเบี้ยประกันภัยในอัตราที่ต่ำกว่า

อย่างไรก็ตาม สำหรับการวัดผลการดำเนินงานในมุมมองระยะสั้นของธุรกิจ ไม่สามารถปฏิเสธได้ว่า “กำไร” ถูกกำหนดเป็นตัวชี้วัดหลักในการวัดความสำเร็จของผู้บริหารในการควบคุมดูแลธุรกิจ ในบทบาทที่มีอำนาจในการตัดสินใจ (Authority Power) และอำนาจในการเข้าถึงข้อมูลทางการเงินของกิจการ (Information Power) ผู้บริหารอาจเลือกใช้เครื่องมือในการบริหารกำไร (Earnings Management) ในรายงานทางการเงิน เพราะสามารถแสดงผลการดำเนินงานให้เป็นไปในทิศทางที่ต้องการได้โดยง่าย เพื่อช่วยทำให้รายงานทางการเงินนั้นสามารถดึงดูดนักลงทุน สร้างความมั่งคั่งแก่ผู้ถือหุ้นบางกลุ่ม สร้างความมั่งคั่งแก่ผู้บริหาร แต่อาจจะส่งผลเสียต่อความสามารถในการแข่งขัน ความเชื่อมั่น และผลการดำเนินงานของธุรกิจในระยะยาว

นอกจากนี้ จากการศึกษาเพิ่มเติมพบว่า ผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่าง Earnings Management (EM) กับ CSRR ยังคงให้ผลที่ไม่สอดคล้องกัน ซึ่งเป็นประเด็นที่น่าสนใจ โดยงานวิจัยในกลุ่มที่พบว่า การเปิดเผยข้อมูล CSRR มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับคุณภาพกำไร เช่นงานวิจัยของ Almahrog, Marai and Knežević (2015) ที่ใช้การทดสอบการตกแต่งกำไรทั้งแบบ Real-EM และ Accrual-based EM พบว่า กิจการที่มีการเปิดเผยข้อมูล CSRR อย่างครบถ้วนย่อมจะมีการเปิดเผยรายงานทางการเงินอย่างมีความรับผิดชอบเช่นกัน และในทางกลับกัน CSR ก็เป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งจะช่วยลดความเสี่ยงจากการตกแต่งกำไรในงบการเงิน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Narges, Darabi and Mahmoodi (2014) ซึ่งอ้างอิงใน Babajani (2005) Brammer and Millington (2008) Choi, Lee and Park (2013)

Salewski and Zulch (2014) และ Adams and Frost (2006) ที่ได้สรุปผลการวิจัยไว้เช่นเดียวกันว่า การเปิดเผยข้อมูล CSRR มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับคุณภาพกำไร และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Yip, Van Staden and Cahan (2011) ที่พบว่า ความสัมพันธ์ของการตกแต่งกำไรกับการเปิดเผยรายงาน CSRR ในอุตสาหกรรมปิโตรเคมีจะมีทิศทางตรงข้ามกัน อย่างไรก็ตาม งานวิจัยนี้พบว่า อุตสาหกรรมอาหารมีความสัมพันธ์ระหว่างการตกแต่งกำไรและการเปิดเผยรายงาน CSRR เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

งานวิจัยกลุ่มที่สองพบว่า การเปิดเผยข้อมูล CSRR ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร เช่น Fan (2013) พบว่า CSRR ไม่มีความสัมพันธ์กับการตกแต่งกำไร ซึ่งอาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างบริษัทที่สำรวจมีความแตกต่างในมาตรฐานการใช้ CSR มาก รวมทั้งการทำ CSR ในบางประเทศยังไม่เป็นไปในทิศทางที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต้องการ จึงไม่สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กร

ประเทศไทย ในบริบทของประเทศในตลาดเกิดใหม่ (Emerging Market) ก็อยู่ท่ามกลางกระแสของโลกเช่นเดียวกัน ท่ามกลางความผันผวนของเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ทำให้ความสำคัญของ CSR ทวีเพิ่มมากขึ้น เพื่อต้องการให้ธุรกิจสามารถทำกำไรได้อย่างยั่งยืน อย่างไรก็ตาม ด้วยวิวัฒนาการของผู้ประกอบการ ระบบการกำกับดูแลกิจการ และบริบททางสังคมที่อาจทำให้ธุรกิจไทยยังไม่สามารถนำ CSR ไปประยุกต์ใช้ในห่วงโซ่มูลค่าได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ประกอบกับการออกรายงานทางการเงินแบบรายไตรมาส และรายปี ทำให้รายงานมีผลต่อความคาดหวังและความเชื่อมั่นของผู้ใช้ข้อมูลอย่างต่อเนื่องจนผู้บริหารไม่สามารถพัฒนาธุรกิจด้วยกลยุทธ์ทาง CSR ให้ทันต่อความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักลงทุน จึงอาจทำให้ Earnings Management กลายเป็นทางออกที่สะดวกที่สุดสำหรับผู้บริหาร ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียต่อธุรกิจในระยะยาว

จากความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจต่อสังคมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกับคุณภาพกำไร โดยศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 ทั้งนี้เพื่อทดสอบว่า CSR สามารถสร้างความสามารถในการทำกำไรอย่างยั่งยืนได้อย่างแท้จริงหรือไม่ เพื่อให้กิจการมีการแสดงผลการดำเนินงานที่มีคุณภาพ รวมทั้งสามารถต่อยอดความเชื่อมั่นของผู้ใช้ข้อมูล CSRR หรือ Sustainability Report ที่มีคุณภาพจะช่วยส่งเสริมคุณภาพของรายงานทางการเงินได้อีกทางหนึ่งด้วย

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา ดังนี้

1. เพื่อประเมินคะแนนความรับผิดชอบต่อสังคม สำหรับบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สำหรับปี 2554-2558 ตามมาตรฐาน ISO26000

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตามมาตรฐาน ISO26000 กับคุณภาพกำไร สำหรับปี พ.ศ. 2554-2558 แยกรายอุตสาหกรรม

1.3 ขอบเขตงานวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา ดังนี้

1.3.1 ด้านเนื้อหา

งานวิจัยนี้มุ่งวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการผลักดันและมุ่งมั่นพัฒนาธุรกิจอย่างยั่งยืนของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผ่านเทคนิคการประเมินคะแนนตามมาตรฐาน ISO26000 ที่มีผลต่อคุณภาพกำไรในงบแสดงผลการดำเนินงานของบริษัท ในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558

1.3.2 ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้ง SET และ MAI โดยกลุ่มตัวอย่างจะเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558

1.3.3 ด้านแหล่งข้อมูลของประชากรที่ศึกษา

1. แหล่งข้อมูลด้านความรับผิดชอบต่อสังคมได้แก่
  - รายงานการพัฒนาเพื่อความยั่งยืน
  - รายงานความรับผิดชอบต่อสังคม
  - รายงานประจำปี
2. แหล่งข้อมูลด้านผลการดำเนินงานและฐานะทางการเงิน ได้แก่

- งบการเงิน จาก www.sec.or.th ,
www.set.or.th และ www.setsmart.com
 สำหรับปี พ.ศ. 2554-2558

1.3.4 ด้านตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรอิสระ คือ ความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจ (CSR)

ตัวแปรตาม คือ คุณภาพกำไร (Earnings Quality)

ตัวแปรควบคุม คือ ขนาดกิจการ (Total Assets) อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (Financial Leverage) และ อัตราการเติบโตของยอดขาย (Sales Growth)

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้วิจัยมุ่งหวังว่าผลการวิจัยนี้จะช่วยเน้นย้ำความสำคัญของการดำเนินธุรกิจที่จะต้องมีความตระหนักและเอาใจใส่ในการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม รวมทั้งมีการผสานความรับผิดชอบต่อสังคมรวมเข้ากับการวางแผนกลยุทธ์การแข่งขันของธุรกิจ (Strategic CSR) ซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการขับเคลื่อนให้ธุรกิจสามารถเติบโตได้อย่างยั่งยืนต่อไป

1.5 นิยามคำศัพท์

CSR (Corporate Social Responsibility) หมายถึง การให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่างๆทั้งภายในและภายนอกองค์กร ตลอดจนสังคมและสิ่งแวดล้อม ในการดำเนินธุรกิจตามหลักกฎหมายและศีลธรรม ด้วยความสมัครใจและมีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการดำเนินธุรกิจอย่างแท้จริง เพื่อนำไปสู่การประสบความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ

CSRR (Corporate Social Responsibility Report) หมายถึง การเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจต่อสังคมของบริษัท การเปิดเผยข้อมูลเป็นทางหนึ่งที่ทำให้องค์กรสามารถสื่อสารและให้ข้อมูลแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในเรื่องของความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมมักเป็นการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจ

EM (Earnings Management) หมายถึง การตกแต่งตัวเลขในงบการเงิน โดยการตกแต่งกำไรแสดงให้เห็นถึงคุณภาพกำไร ซึ่งเป็นการตัวชี้วัดถึงกระบวนการดำเนินงานอย่างแท้จริงและเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของผู้ส่วนได้ส่วนเสีย

ISO26000 (International Organization for Standardization: ISO) เป็นมาตรฐานระหว่างประเทศที่กำหนดโดยองค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน เพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม (social responsibility) แก่องค์กรทุกประเภททั้งในประเทศที่พัฒนาแล้วและในประเทศกำลังพัฒนา ในการสนองตอบความต้องการของสังคมที่ให้ความสำคัญเพิ่มขึ้นกับการประกอบการอย่างรับผิดชอบต่อสังคม ในมาตรฐาน ISO26000 ประกอบด้วยข้อเสนอแนะที่ให้หน่วยงานนำไปปฏิบัติโดยสมัครใจ มีข้อกำหนด (requirements) ดังเช่นที่ปรากฏในมาตรฐานการรับรอง อาทิ ISO9001 หรือ ISO14001 ด้วยเหตุนี้ ISO26000 จึงมีใช้มาตรฐานสำหรับนำไปใช้ หรือนำมาพัฒนาเป็นข้อกำหนดอ้างอิงเพื่อการรับรอง (Certification)

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยนี้จัดทำขึ้นเพื่อเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกับคุณภาพกำไร ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย โดยมีหัวข้อดังนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 แนวคิดและทฤษฎีความรับผิดชอบต่อสังคม

2.1.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับมาตรฐาน ISO26000

2.1.3 แนวคิดและวิธีการประเมินผลความรับผิดชอบต่อสังคมผ่านมาตรฐาน ISO26000

2.1.4 แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพกำไร (Earnings Quality)

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) กับคุณภาพกำไร

2.3 ตัวแปรควบคุม

2.3.1 ขนาดกิจการ (Total Assets)

2.3.2 อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (Financial Leverage)

2.3.3 อัตราการเติบโตของยอดขาย (Sales Growth)

2.4 กรอบแนวคิดงานวิจัย

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 แนวคิดและทฤษฎีความรับผิดชอบต่อสังคม

แนวคิดเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจต่อสังคมเป็นไปอย่างกว้างขวาง โดย สุทธิศักดิ์ ไกรสรสุธาสินี (2556) อ้างถึง The World Business Council for Sustainable Development (2009) ว่า CSR คือ “ความมุ่งมั่นอย่างต่อเนื่องขององค์กรต่อการปฏิบัติตามพันธสัญญาในการดำเนินธุรกิจอย่างมีจริยธรรม เพื่อสร้างความเจริญก้าวหน้าต่อการพัฒนาเศรษฐกิจพร้อมไปกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของพนักงานและครอบครัว ตลอดจนชุมชนและสังคม (หน้า 42)” และยังอ้างถึง The European Commission (2011) ว่า CSR คือ “แนวคิดที่ผสมผสานความใส่ใจต่อสังคม

และสิ่งแวดล้อมไว้ในกระบวนการดำเนินธุรกิจและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ภายใต้พื้นฐานการกระทำตามความสมัครใจ (หน้า 42)”

นอกจากนี้ มาตรฐาน ISO26000 โดยกระทรวงอุตสาหกรรมได้กล่าวถึงแนวทางการรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจต่อสังคม (CSR) ที่สามารถใช้ได้กับองค์กรทุกขนาด และทุกประเภท โดยเห็นว่า มาตรฐานนี้จะช่วยกระตุ้นให้มีการนำ CSR ไปใช้ในภาคปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เช่นเดียวกับ Katsoulakos and Katsoulacos (2006) ที่ได้อธิบายเชื่อมโยงความรับผิดชอบต่อสังคมและความยั่งยืนเข้าไปในกลยุทธ์ในการแข่งขันทางธุรกิจ ตั้งแต่ขั้นการวางแผน การจัดสรรทรัพยากร และการสื่อสารกับสังคมและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย อันจะก่อให้เกิดความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืน นอกจากนี้ ยังช่วยทำให้มีผลประกอบการที่เป็นตัวเงินและการแสดงออกซึ่งความรับผิดชอบต่อสังคมที่ดี ซึ่งเป็นผลจากการที่องค์กรมีความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างแท้จริง (Intrinsic Responsibility) ตามความคาดหวังของนักลงทุนและสังคม ซึ่งจะช่วยให้กิจการมีทุนทางสังคมที่สูงขึ้น หรือช่วยลดต้นทุนในการพยายามแสดงออกซึ่งความรับผิดชอบต่อสังคมลงได้

นอกจากนี้ IBM Institute for Business Value (2008) ได้มีการสำรวจองค์กรชั้นนำทั่วโลกกว่า 250 แห่ง พบว่า องค์กรธุรกิจชั้นนำในโลกกว่า 2 ใน 3 ใช้แนวคิด CSR ในการสร้างโอกาสในการขยายให้แก่ธุรกิจ (New Revenue Stream) และกว่า 54% ให้ความเชื่อมั่นว่า กิจกรรม CSR ของตนจะเป็นส่วนผลักดันในตนเองเอาชนะคู่แข่งชั้นนำในอุตสาหกรรมได้เพราะ CSR จะทำให้เกิดความแตกต่างจากคู่แข่ง โอกาสในการสร้างตลาดใหม่ รวมทั้งการอยู่ในตำแหน่งที่ได้เปรียบเทียบกับในตลาด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าปัจจุบันวิวัฒนาการของ CSR ถูกยกระดับเข้าไปเป็นหลักในการวางกลยุทธ์เพื่อการแข่งขันของธุรกิจ ไม่ใช่เพียงแค่การประชาสัมพันธ์ แต่การมี CSR อาจส่งผลดีอย่างมีสาระสำคัญต่อผลประกอบการ (Bottom Line) ของธุรกิจได้

2.1.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับมาตรฐาน ISO26000

ISO26000 หรือมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม แนวทางความรับผิดชอบต่อสังคม สำหรับประเทศไทยเป็นไปตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 4272 (พ.ศ.2553) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511 เรื่องการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม แนวทางความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งกำหนดขึ้นเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติตามความสมัครใจโดยไม่ต้องการรับรองมาตรฐานเหมือน ISO หมายเลขอื่น

โดยสรุปความมุ่งหมายของ ISO26000 ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 4272 (พ.ศ.2553) ว่า องค์กรต่างๆ ทั่วโลกต่างตระหนักว่าการดำเนินงานอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมจะช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development) โดยผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมจะเป็นสิ่งสะท้อนความสามารถในการแข่งขันโดยรวมขององค์กร รวมทั้งการมีสิ่งแวดล้อมที่ดี การเท่าเทียมกันของผู้คนในสังคม รวมทั้งการกำกับดูแลกิจการที่ดีจะช่วยให้องค์กรได้รับประโยชน์มากมาย อาทิ

- การได้เปรียบในการแข่งขัน
- การดำรงไว้ซึ่งชื่อเสียงของธุรกิจ
- ความสามารถในการดึงดูดและรักษา พนักงาน ลูกค้า ผู้ว่าจ้าง คู่ค้า
- การส่งเสริมขวัญกำลังใจ เพิ่มเติมความมุ่งมั่นและประสิทธิภาพในการทำงานที่เพิ่มขึ้นของพนักงาน
- ทักษะที่ดีของนักลงทุน และแหล่งเงินทุน
- ความสัมพันธ์ที่ดีขององค์กรกับกลุ่มมีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ เช่น บริษัท ส่วนราชการ สื่อ คู่ค้า ลูกค้า และชุมชนรอบๆ บริเวณที่องค์กรไปดำเนินการอยู่ เป็นต้น

ทั้งนี้ ISO26000 ตระหนักถึงความสามารถที่แตกต่างกันขององค์กรต่างๆ ในการนำมาตรฐานฉบับนี้ไปประยุกต์ใช้ ด้วยมุ่งหวังว่าองค์กรที่อยู่ในระยะเริ่มต้นให้เริ่มศึกษาแนวปฏิบัติหรือเครื่องมือโดยสมัครใจที่อ้างอิงไว้ในมาตรฐานนี้เพื่อนำไปประยุกต์ใช้จริง ในขณะที่องค์กรที่มีประสบการณ์อยู่แล้วก็สามารถทบทวนเครื่องมือในปัจจุบันเพื่อนำไปปรับปรุง พัฒนา รวมทั้งยกระดับการบูรณาการความรับผิดชอบต่อสังคมเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารธุรกิจ เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจอย่างยั่งยืนได้

นอกจากนี้ มาตรฐาน ISO26000 เป็นแนวปฏิบัติที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์กับองค์กรทุกประเภท ซึ่งไม่ใช่เฉพาะองค์กรธุรกิจเท่านั้น ดังนั้น จึงมีการกล่าวถึงความรับผิดชอบต่อสังคม (Social Responsibility) แทนคำว่า CSR (Corporate Social Responsibility) และในมาตรฐานยังกล่าวถึงการปรับตัวของผู้นำมาตรฐานไปใช้ว่าองค์ประกอบต่างๆ ของความรับผิดชอบต่อสังคมจะสะท้อนถึงความคาดหวังต่างๆ ของสังคมในช่วงเวลาหนึ่ง ซึ่งจะมีการเปลี่ยนแปลง ตามข้อกังวลของสังคม ความคาดหวังขององค์กรก็ย่อมเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย

หัวข้อหลัก (Core Subject) ของความรับผิดชอบต่อสังคมตามแนวทางของ ISO26000 ประกอบด้วย 7 หัวข้อ ดังนี้

- 1) การกำกับดูแลกิจการ (Organizational Governance)

- 2) สิทธิมนุษยชน (Human Rights)
- 3) การปฏิบัติด้านแรงงาน (Labor Practices)
- 4) สิ่งแวดล้อม (The environment)
- 5) การปฏิบัติที่เป็นธรรม (Fair Operating Practices)
- 6) ประเด็นด้านผู้บริโภค (Consumer Issues)
- 7) การมีส่วนร่วมของชุมชนและการพัฒนาชุมชน (Community involvement and development)

โดยทั้ง 7 หัวข้อหลักของการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม ตามประกาศฉบับนี้ได้มีการอธิบายประเด็น การดำเนินการและความคาดหวังที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นเรื่องที่มีการเคลื่อนไหวอย่างไม่หยุดยั้ง ตามความคาดหวังทางสังคม สิ่งแวดล้อม รวมทั้งเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป ดังนั้น อาจมีประเด็นอื่นๆ เกิดขึ้นเพิ่มเติมในอนาคตอีกก็ได้

องค์กรควรพิจารณาหัวข้อทั้งหมดในภาพรวม โดยเริ่มพิจารณาจากหัวข้อหลักและประเด็นต่างๆ ทั้งหมด รวมทั้งความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องเนื่องกันมากกว่าที่จะเน้นพิจารณาเฉพาะประเด็นใดประเด็นหนึ่ง โดยองค์กรควรตระหนักถึงประโยชน์ที่จะได้รับกับผลกระทบที่จะได้รับก่อนตัดสินใจปรับปรุงในประเด็นหนึ่งๆ เพื่อไม่ให้เกิดผลเสียต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือห่วงโซ่คุณค่าขององค์กร

2.1.3 แนวคิดและวิธีการประเมินผลความรับผิดชอบต่อสังคมผ่านมาตรฐาน ISO26000

สุทธิศักดิ์ ไกรสรสุธาสิณี (2556) ได้กำหนดแบบประเมินเบื้องต้นจากมาตรฐาน ISO26000 แบบไม่แบ่งแยกตัวชี้วัดออกตามอุตสาหกรรม โดยระดับการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม จำแนกตามระดับความเข้มข้นของการเปิดเผยข้อมูล ตั้งแต่การเริ่มนำ CSR ไปกำหนดเป็นนโยบาย จนกระทั่งนำไปเป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์สร้างความสามารถในการแข่งขันในการดำเนินธุรกิจ โดยมีการกำหนดเป้าหมายที่วัดผลเป็นตัวเลขได้ และความมุ่งมั่นในการพัฒนาความรับผิดชอบต่อสังคมดังกล่าวให้เป็นไปตามเป้าหมายที่คาดหวัง

ระดับการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม แบ่งออกเป็น 10 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1	ไม่มีการเปิดเผย
ระดับที่ 2	มีการกำหนดไว้ในระดับนโยบาย
ระดับที่ 3	เปิดเผยว่ามีการลงมือปฏิบัติจริง
ระดับที่ 4	มีการเปิดเผยผลการปฏิบัตินั้นออกมาในเป็นตัวเลข

- ระดับที่ 5 มีการเปิดเผยผลการปฏิบัตินั้นออกมาในเป็นตัวเลข โดยมีการแสดงผลเปรียบเทียบกับอดีต และผลการเปรียบเทียบพบว่าแย่ง โดยไม่มีการเปรียบเทียบกับเป้าหมาย
- ระดับที่ 6 มีการเปิดเผยผลการปฏิบัตินั้นออกมาในเป็นตัวเลข โดยมีการแสดงผลเปรียบเทียบกับอดีต และผลการเปรียบเทียบพบว่าคงที่ โดยไม่มีการเปรียบเทียบกับเป้าหมาย
- ระดับที่ 7 มีการเปิดเผยผลการปฏิบัตินั้นออกมาในเป็นตัวเลข โดยมีการแสดงผลเปรียบเทียบกับอดีต และผลการเปรียบเทียบพบว่าดีขึ้น โดยไม่มีการเปรียบเทียบกับเป้าหมาย
- ระดับที่ 8 มีการเปิดเผยผลการปฏิบัตินั้นออกมาในเป็นตัวเลข โดยมีการแสดงผลเปรียบเทียบกับเป้าหมาย และได้ผลต่ำกว่าเป้าหมาย
- ระดับที่ 9 มีการเปิดเผยผลการปฏิบัตินั้นออกมาในเป็นตัวเลข โดยมีการแสดงผลเปรียบเทียบกับเป้าหมาย และได้ผลเท่ากับเป้าหมาย
- ระดับที่ 10 มีการเปิดเผยผลการปฏิบัตินั้นออกมาในเป็นตัวเลข โดยมีการแสดงผลเปรียบเทียบกับเป้าหมาย และได้ผลดีกว่าเป้าหมาย

โดยในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นใช้ข้อมูลที่มีการเปิดเผยในรายงานเพื่อความยั่งยืน (Sustainability Report) หรือ รายงานความรับผิดชอบต่อสังคม CSRR (Corporate Social Responsibility Report) หรือรายงานประจำปี (Annual Report) เพื่อประเมินระดับความรับผิดชอบต่อสังคมตามมาตรฐาน ISO26000 ดังนี้

ตารางที่ 2.1

เกณฑ์การประเมินตามระดับการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม

Score Matrix		Core Subject of ISO26000						
		1. CG	2. HR	3. LP	4. EV	5. FP	6. CI	7. CM
Disclosure Level	Level1	0	0	0	0	0	0	0
	Level2	1	1	1	1	1	1	1

Level3	2	2	2	2	2	2	2
Level4	3	3	3	3	3	3	3
Level5	4	4	4	4	4	4	4
Level6	5	5	5	5	5	5	5
Level7	6	6	6	6	6	6	6
Level8	7	7	7	7	7	7	7
Level9	8	8	8	8	8	8	8
Level10	9	9	9	9	9	9	9

หมายเหตุ อักษรย่อสำหรับ Core Subject of ISO26000

CG = ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการกำกับดูแลกิจการ (Organizational Governance)

HR = ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสิทธิมนุษยชน (Human Rights)

LP = ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการปฏิบัติด้านแรงงาน (Labor Practices)

EV = ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสิ่งแวดล้อม (The environment)

FP = ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการปฏิบัติที่เป็นธรรม (Fair Operating Practices)

CI = ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านประเด็นด้านผู้บริโภค (Consumer Issues)

CM = ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและการพัฒนาชุมชน (Community involvement and development)

2.1.4 แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพกำไร (Earnings Quality)

การตกแต่งผลกำไร หมายถึง การตกแต่งผลการดำเนินงานของฝ่ายบริหารซึ่งอาศัยความไม่เท่าเทียมกันของข้อมูลโดยใช้ดุลยพินิจในการทำงานการเงิน หรือปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางบัญชี การจัดทำรายงานทางการเงินที่ไม่ชัดเจนและคลุมเครือ เพื่อนำเสนอต่อบุคคลภายนอก ที่ใช้งบการเงินเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้เป็นที่น่าเชื่อถือตามความต้องการของผู้บริหารและความคาดหวังของนักลงทุน เพื่อทำให้งบการเงินแสดงตัวเลขที่น่าพอใจจะสามารถดึงดูดนักลงทุนได้ (กนิษฐา โสตามรรค, 2554) จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการประเมินการกำกับดูแลกิจการและการตกแต่งกำไร กรณีศึกษาบริษัทที่มีการจัดอันดับโดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ของคมกฤต จงประกิจ

พงษ์ (2551) ได้อ้างถึง แวววัน นามสกุล (2545) และ Schroeder (1990) ว่า การตกแต่งกำไรเป็นความพยายามของผู้บริหารที่จะเพิ่มกำไรในระยะสั้น บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่ากำไรมีผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุน โดยมีความพยายามในหลายลักษณะ เช่น การชะลอการตัดสินใจลงทุน การใช้มาตรฐานการบัญชีที่ยังไม่มีการบังคับใช้เนื่องจากจะทำให้งบการเงินแสดงตัวเลขที่ดีขึ้น โดยการตกแต่งกำไรเป็นไปได้ทั้งการพยายามแสดงกำไรให้สูงขึ้นและความพยายามบันทึกค่าใช้จ่ายสูงเพื่อประโยชน์ทางภาษี หรือเพื่อเลื่อนกำไรไปปรับรื้อรอบบัญชีถัดไปให้มีผลการดำเนินงานที่ดีกว่าที่คาดการณ์ไว้

Ayres (1994) กล่าวว่า การตกแต่งกำไรเป็นการจัดโครงสร้างการรายงานกำไรหรือการจัดโครงสร้างการตัดสินใจเกี่ยวกับการตัดสินใจผลิตหรือลงทุน เช่น การไม่ลงทุนในการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่เพื่อให้กำไรออกมาดูดี ซึ่งได้มีการจำแนกแบบของ Earnings Management ไว้ดังนี้

- 1) Accrual Management การปรับเปลี่ยนประมาณการทางการบัญชี เช่น อายุการใช้งานของสินทรัพย์ หรือการปรับเปลี่ยนรายการค้างรับ ค้างจ่าย
- 2) Adopting of Mandatory Accounting Policies การตัดสินใจของผู้บริหารที่จะนำมาตรฐานการบัญชีใหม่มาใช้กับบริษัท ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่องบการเงินของบริษัทได้
- 3) Voluntary Accounting Change การเปลี่ยนแปลงหลักการบัญชีที่ยอมรับกันโดยทั่วไป เพื่อช่วยสร้างภาพลักษณ์ของผลการดำเนินงาน

ในขณะที่ Mulford and Comiskey (2002) ได้มีการจำแนกประเภทของการตกแต่งกำไรภายใต้ความหมายว่าเป็นการปรับแต่งผลการดำเนินงานด้วยความตั้งใจที่ต้องการให้ผลการดำเนินงานออกมาในทิศทางที่ต้องการ อาทิ

การเพิ่มกำไรของงวดปัจจุบันให้สูงขึ้น (Boosting current year performance) เช่น การเร่งรับรู้รายได้เร็วกว่าที่ควรจะเป็น หรือจะเป็นการบันทึกค่าใช้จ่ายเป็นสินทรัพย์ หรือการไม่บันทึกค่าใช้จ่ายค้างจ่าย

รายการทางการค้าอีกรายการหนึ่งที่เป็นเครื่องมือในการตกแต่งกำไรคือ รายการค้างรับค้างจ่าย (Accruals) หมายถึง การบันทึกรายรับ หรือรายจ่ายที่เกิดขึ้นแล้วถึงแม้ว่าจะยังไม่ได้เงินสดเข้ามา หรือจ่ายออกไปจากกิจการก็ตาม ซึ่งจะกระทบต่อกระแสเงินสดจากการดำเนินงานของกิจการในอนาคตได้ เนื่องจากกำไรสุทธิของบริษัทประกอบไปด้วย 2 ส่วนคือ กระแสเงินสดจากการ

ดำเนินงานกับรายการค้างรับค้างจ่าย โดยกระแสเงินสดจากการดำเนินงานเป็นกระแสเงินสดที่เกิดขึ้น
ในงวดนั้น ดังนั้น ถ้าบริษัทตกแต่งกำไรจะสามารถทำผ่านทางรายการค้างรับค้างจ่าย โดยการรับรู้
กำไรก่อนแม้ยังไม่ได้เงินสดเข้ามา และชะลอการใช้จ่ายออกไป

รายการค้างรับค้างจ่ายสามารถแบ่งตามการควบคุมได้ 2 ประเภท (Ayers, 2006)
คือ

- 1) รายการค้างรับค้างจ่ายที่บริษัทควบคุมได้ (Discretionary Accruals) เป็น
รายการค้างรับค้างจ่ายซึ่งถูกควบคุมจากบริษัทจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจาก
การควบคุมของฝ่ายบริหาร
- 2) รายการค้างรับค้างจ่ายที่บริษัทควบคุมไม่ได้ (Non-discretionary Accruals)
เป็นรายการค้างรับค้างจ่ายจากการดำเนินธุรกิจ ซึ่งเกิดตามภาวะเศรษฐกิจไม่
สามารถควบคุมได้ เกี่ยวข้องกับระดับการเติบโตของยอดขายในอุตสาหกรรม รวมถึง
เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากสภาวะต่างๆ ไปของเศรษฐกิจ

รายการค้างรับค้างจ่ายสามารถแบ่งตามระยะเวลาได้ 2 ประเภท คือ

- 1) รายการค้างรับค้างจ่ายระยะสั้น หมายถึงรายการค้างรับค้างจ่ายที่เกี่ยวกับการ
ปรับเปลี่ยนสินทรัพย์หรือหนี้สินหมุนเวียน และเกี่ยวกับการดำเนินงานวันต่อวัน
ตัวอย่างเช่น ฝ่ายบริหารสามารถเปลี่ยนแปลงรายการค้างรับค้างจ่ายโดยการบันทึก
รายการรับรู้รายได้รับล่วงหน้า ชะลอการค่าใช้จ่ายต่างๆ การบันทึกรายการหนี้เสีย
น้อย และ/หรือ เปลี่ยนนโยบายในการบันทึกบัญชี เป็นต้น
- 2) รายการค้างรับค้างจ่ายระยะยาว หมายถึงรายการค้างรับค้างจ่ายที่เกี่ยวกับการ
ปรับเปลี่ยนสินทรัพย์หรือหนี้สินระยะยาว เช่น การชะลอการบันทึกค่าเสื่อมราคา
การลดภาษีค้างจ่าย การรับรู้รายได้จากรายการพิเศษ เป็นต้น

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่าผู้บริหารสามารถเลือกใช้วิธีการปรับแต่งตัวเลข
กำไรด้วยหลากหลายวิธี โดยวิธีที่ได้รับความนิยม (กนิษฐา โสตามรรค, 2554) อาทิ

1. Cookie Jar Reserve Technique เพื่อสำรองกำไรไว้ใช้ในอนาคต

เนื่องจากกิจการมีภาระผูกพันที่จะต้องประมาณการและรับรู้ภาระ
ผูกพันที่ จะเกิดขึ้นในอนาคตโดยใช้ดุลยพินิจของผู้บริหาร จึงทำให้เกิด
โอกาสให้ผู้บริหารตกแต่งกำไรให้เป็นไปตามที่ตนเองต้องการได้ โดย
รายการที่ถูกนำมาใช้ในการทำ Cookie Jar Reserve เช่น รายการสินค้า
รับคืนและส่วนลด ประมาณการหนี้สูญประมาณการค่าเสื่อมสภาพ

ประมาณการค่าใช้จ่ายในการประกันภัย ประมาณการค่าใช้จ่าย
ผลประโยชน์พนักงาน เป็นต้น

2. Big Bath Technique รับรู้ค่าใช้จ่ายก่อนใหญ่ในปัจจุบัน เพื่อหวังผล
กำไรที่ดีกว่าในอนาคต เช่น การปรับโครงสร้างการดำเนินงาน การปรับ
โครงสร้างหนี้ การประมาณการด้อยค่าหรือการตัดจำหน่ายสินทรัพย์ การ
ยกเลิกดำเนินงาน เป็นต้น

3. Big Bet on The Future Techniques การเข้าซื้อกิจการ เพื่อให้งบ
การเงินออกมาตามที่ต้องการ ซึ่งจะทำการกำไรของกิจการสูงขึ้น
อย่างแน่นอน โดยผู้บริหารมักมีวิธีการต่างๆ เช่น การตัดจำหน่ายค่าใช้จ่าย
ในการวิจัยและพัฒนาของบริษัทที่ถูกซื้อ ณ วันที่เข้าซื้อกิจการ เพื่อลด
ค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และหวังว่าจะมีช่วยให้แสดงกำไรที่ดีขึ้น
หรือรวมทั้งการพยายามรวบรวมรายได้ของกิจการที่ถูกซื้อเป็นรายได้ของ
งบการเงินรวมทำให้กำไรเพิ่มขึ้นโดยอัตโนมัติ

4. Accounting Method Choice การเลือกวิธีการทางบัญชีที่ทำให้
ผู้บริหารมีโอกาสให้กิจการสามารถเลือกปฏิบัติได้ตามดุลยพินิจ เช่น วิธีการ
คำนวณค่าเสื่อมราคา เป็นต้น

5. Immaterial Misapplication or Accounting Principles ผู้บริหาร
เลือกที่จะพยายามแสดงผลกำไรให้เป็นไปตามที่นักลงทุนต้องการโดยใช้
การตกแต่งตัวเลขที่มีมูลค่าที่ไม่มีความสำคัญ ซึ่งผู้สอบบัญชีไม่ได้ให้
ความสำคัญในรายละเอียดดังกล่าว แม้ว่ารายการต่างๆ เมื่อรวมมูลค่าแล้ว
อาจเพิ่มมูลค่ากลับมาที่มีความสำคัญก็ได้

6. Premature Recognition of Revenue โดยกิจการอาจพยายาม
แสดงผลกำไรในงวดปัจจุบันให้สูงขึ้น โดยรับรู้รายได้ก่อนเงื่อนไขการรับรู้
รายได้ตามมาตรฐานการบัญชีไทย ฉบับที่ 37

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) กับคุณภาพกำไร

จากการทบทวนวรรณกรรม ผู้วิจัยพบว่า ความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) มีความสัมพันธ์กับ
คุณภาพกำไรของบริษัท ดังนี้

งานวิจัยของ Almahrog, Marai and Knežević (2015) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูล CSRR กับการตกแต่งกำไรทั้งแบบ Real-EM และ Accrual-based EM พบว่า กิจกรรมที่มีการเปิดเผยข้อมูล CSRR อย่างครบถ้วนย่อมจะมีการเปิดเผยรายงานทางการเงินอย่างมีความรับผิดชอบเช่นกัน และ CSR จะเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนความมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งจะช่วยลดความเสี่ยงจากการตกแต่งกำไรในงบการเงิน สอดคล้องกับการศึกษาของ Narges, Darabi and Mahmoodi (2014) Babajani (2005) Brammer and Millington (2008) Choi, Lee and Park (2013) Salewski and Zulch (2014) และ Adams and Frost (2006) ที่ได้สรุปผลการวิจัยไว้เช่นเดียวกันว่า การเปิดเผยข้อมูล CSRR มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับคุณภาพกำไร ทั้งนี้ งานวิจัยของ Yip, Van Staden and Cahan (2011) พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการตกแต่งกำไรกับการเปิดเผยรายงาน CSRR ของกิจการในอุตสาหกรรมปิโตรเคมีเป็นไปในทิศทางตรงข้ามกัน ในขณะที่อุตสาหกรรมอาหารมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

อย่างไรก็ตาม มีงานวิจัยบางส่วนที่พบว่า การเปิดเผยข้อมูล CSRR ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร เช่น การศึกษาของ Fan (2013) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูล CSRR และการตกแต่งกำไรโดยเทคนิคแบบ Discretionary Accrual พบว่า CSRR ไม่มีความสัมพันธ์กับการตกแต่งกำไร ผู้วิจัยอธิบายว่า อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างบริษัทที่สำรวจมีความแตกต่างในมาตรฐานการใช้ CSR ค่อนข้างมาก รวมทั้งการทำ CSR ในบางประเทศยังไม่เป็นไปในทิศทางที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต้องการ จึงไม่สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กร เช่นเดียวกับการศึกษาความสัมพันธ์ของการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรกับการตกแต่งกำไร ภายใต้บทบาทของต้นทุนทางการเงินเมือง ของชิตดาว กิติคุณานนท์ (2555) พบว่า สำหรับธุรกิจอุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมไม่มีความสัมพันธ์กับการตกแต่งกำไร ส่วนธุรกิจในกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรพบว่ามีเพียงการเปิดเผยข้อมูล CSR ในเว็บไซต์มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการตกแต่งกำไร ในขณะที่เดียวกันหากเป็นการเปิดเผยข้อมูลในรายงานความยั่งยืน หรือรายงานประจำปี จะไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อคุณภาพกำไร

2.3 ตัวแปรควบคุม

นอกจากนี้ จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยพบว่า ยังมีปัจจัยอื่นที่ส่งผลต่อคุณภาพกำไร ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาเป็นตัวแปรควบคุมในงานวิจัยนี้ ดังนี้

2.3.1 ขนาดกิจการ (Total Assets)

งานวิจัยของ นิรมล แก้วพิกุล (2554) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับการตกแต่งกำไร กรณีศึกษา บริษัทจะทะเปียนในตลาดหลักทรัพย์ พบว่าขนาดกิจการเป็นปัจจัยหนึ่งส่งผลต่อการตกแต่งกำไรของกิจการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสนิทิมพ์ พลอยธรรมชาติ (2556) ที่สรุปว่าขนาดบริษัทมีความสัมพันธ์เชิงลบอย่างมีนัยสำคัญต่อการตกแต่งกำไร

2.3.2 สัดส่วนหนี้สิน (Financial Leverage)

งานวิจัย Zinkevičienė and Rudžionienė (2004) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนหนี้สินและการเลือกใช้วิธีการทางบัญชี พบว่า เพื่อให้ธุรกิจไม่มีข้อจำกัดจากเงื่อนไขทางการเงิน (Debt Covenants) ผู้บริหารจะเลือกใช้การตกแต่งกำไรเป็นเครื่องมือในการลดอุปสรรคด้านการเงิน ดังนั้น กิจการที่มีสัดส่วนหนี้สินสูง มีแนวโน้มที่จะมีการตกแต่งกำไรค่อนข้างสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสนิทิมพ์ พลอยธรรมชาติ (2556) ที่สรุปว่าระดับหนี้สินของบริษัทมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญกับการตกแต่งกำไร

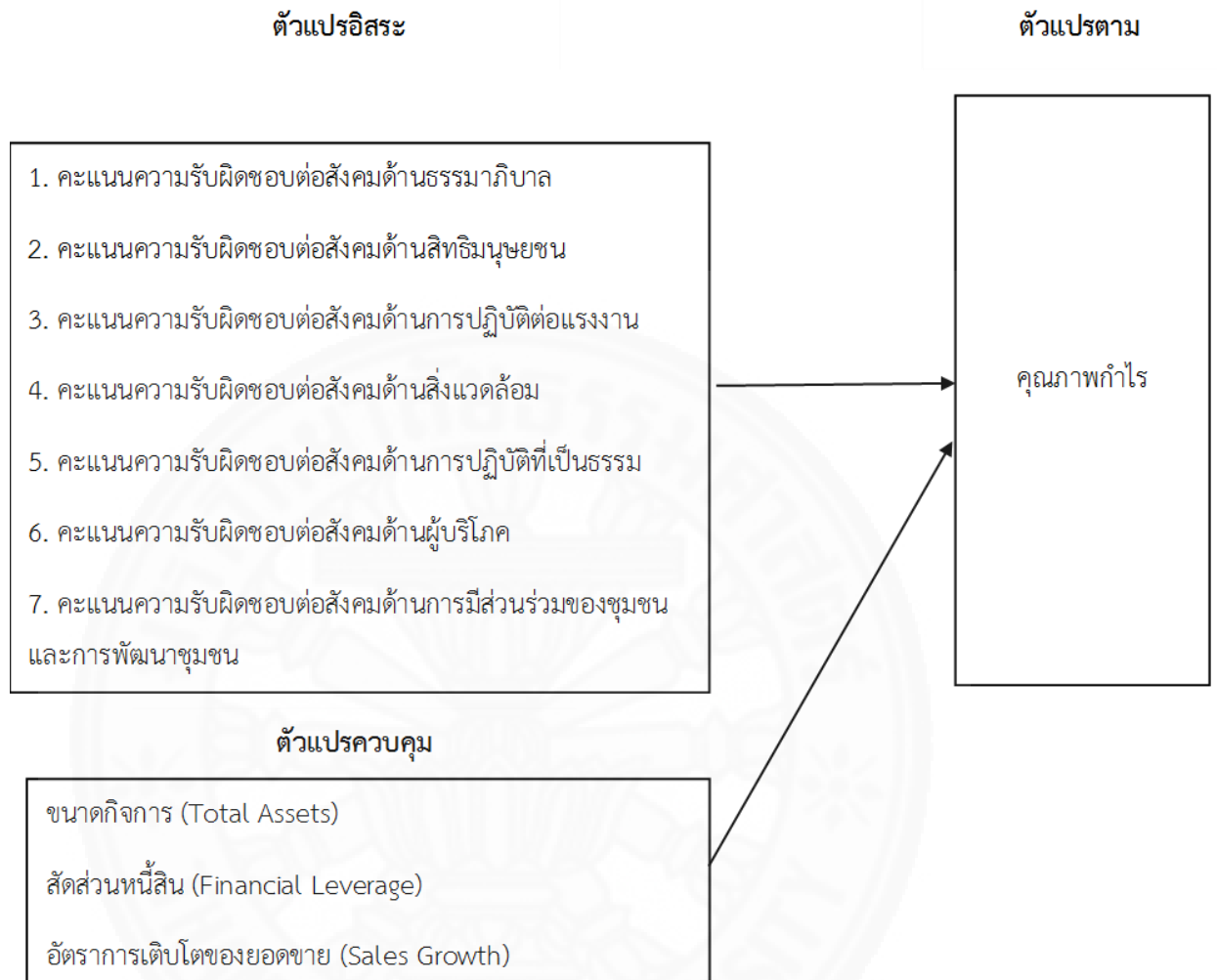
2.3.3 อัตราการเติบโตของยอดขาย (Sales Growth)

งานวิจัยของ Skinner and Sloane (2002) พบว่ายอดขายที่เติบโตเป็นเหตุทำให้เกิดแรงจูงใจในการจัดการกำไรให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

2.4 กรอบแนวคิดงานวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีต่างๆ รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น ผู้วิจัยได้เลือกแนวทางการประเมินความรับผิดชอบต่อสังคมจากหัวข้อหลัก (Core Subject) ของความรับผิดชอบต่อสังคมตามแนวทางของ ISO26000 ทั้ง 7 ด้าน และได้นำแนวคิดและทฤษฎีต่างๆ ที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม มากำหนดเป็นกรอบแนวคิดของงานวิจัย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ของคะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจต่อสังคม ของบริษัทจดทะเบียน

ทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กับคุณภาพกำไร สำหรับปี พ.ศ. 2554-2558

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์มุ่งวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการผลักดันและมุ่งมั่นพัฒนาธุรกิจอย่างยั่งยืนของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผ่านเทคนิคการประเมินคะแนนตามมาตรฐาน ISO26000 ที่มีผลต่อคุณภาพกำไรในงบแสดงผลการดำเนินงานของบริษัทในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 โดยผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการวิจัยตามหัวข้อ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. วิธีการเก็บข้อมูล
3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
4. สมมติฐานงานวิจัย
5. ตัวแบบที่ใช้ในการวิจัย
6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป้าหมายของงานวิจัยนี้ได้แก่ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้ง SET และ MAI รวมทั้งสิ้น 697 บริษัท โดยกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาจะรวมเฉพาะบริษัทจดทะเบียนที่มีการเปิดเผยงบการเงินในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 จากเว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และมีการรายงานข้อมูลด้านความรับผิดชอบต่อสังคม เช่น รายงานการพัฒนาเพื่อความยั่งยืน รายงานความรับผิดชอบต่อสังคม หรือรายงานประจำปีในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 เช่นกัน

3.2 วิธีการเก็บข้อมูล

การเก็บข้อมูลจะรวบรวมจาก งบการเงิน รายงานการพัฒนาเพื่อความยั่งยืน รายงานความรับผิดชอบต่อสังคม หรือรายงานประจำปี จากเว็บไซต์ของบริษัท ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นต้น

3.3 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

ความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจ (CSR)

งานวิจัยนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจต่อสังคมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกับคุณภาพกำไร โดยผู้วิจัยได้เลือกแนวทางการประเมินความรับผิดชอบต่อสังคมจากหัวข้อหลัก (Core Subject) ของความรับผิดชอบต่อสังคมตามแนวทางของ ISO26000 ประกอบด้วย 7 หัวข้อ ดังนี้

- 1) การกำกับดูแลกิจการ (Organizational Governance)
- 2) สิทธิมนุษยชน (Human Rights)
- 3) การปฏิบัติด้านแรงงาน (Labor Practices)
- 4) สิ่งแวดล้อม (The environment)
- 5) การปฏิบัติที่เป็นธรรม (Fair Operating Practices)
- 6) ประเด็นด้านผู้บริโภค (Consumer Issues)
- 7) การมีส่วนร่วมของชุมชนและการพัฒนาชุมชน (Community involvement and development)

โดยคะแนนระดับการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม ผู้วิจัยจะอ้างอิงจากแบบประเมินของ สุทธิศักดิ์ ไกรสรสุธาสิณี (2556) ซึ่งได้กำหนดแบบประเมินเบื้องต้นจากมาตรฐาน ISO26000 แบบไม่แบ่งแยกตัวชี้วัดออกตามอุตสาหกรรม โดยระดับการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม จำแนกตามระดับความเข้มข้นของการเปิดเผยข้อมูล

ระดับการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม แบ่งออกเป็น 10 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1	ไม่มีการเปิดเผย
ระดับที่ 2	มีการกำหนดไว้ในระดับนโยบาย
ระดับที่ 3	เปิดเผยว่ามีการลงมือปฏิบัติจริง
ระดับที่ 4	มีการเปิดเผยผลการปฏิบัตินั้นออกมาในเป็นตัวเลข
ระดับที่ 5	มีการเปิดเผยผลการปฏิบัตินั้นออกมาในเป็นตัวเลข โดยมีการแสดงผลเปรียบเทียบกับอดีต และผลการเปรียบเทียบพบว่าแย่งลง โดยไม่มีการเปรียบเทียบกับเป้าหมาย

- ระดับที่ 6 มีการเปิดเผยผลการปฏิบัตินั้นออกมาในเป็นตัวเลข โดยมีการแสดงผลเปรียบเทียบกับอดีต และผลการเปรียบเทียบพบว่าคงที่ โดยไม่มีการเปรียบเทียบกับเป้าหมาย
- ระดับที่ 7 มีการเปิดเผยผลการปฏิบัตินั้นออกมาในเป็นตัวเลข โดยมีการแสดงผลเปรียบเทียบกับอดีต และผลการเปรียบเทียบพบว่าดีขึ้น โดยไม่มีการเปรียบเทียบกับเป้าหมาย
- ระดับที่ 8 มีการเปิดเผยผลการปฏิบัตินั้นออกมาในเป็นตัวเลข โดยมีการแสดงผลเปรียบเทียบกับเป้าหมาย และได้ผลต่ำกว่าเป้าหมาย
- ระดับที่ 9 มีการเปิดเผยผลการปฏิบัตินั้นออกมาในเป็นตัวเลข โดยมีการแสดงผลเปรียบเทียบกับเป้าหมาย และได้ผลเท่ากับเป้าหมาย
- ระดับที่ 10 มีการเปิดเผยผลการปฏิบัตินั้นออกมาในเป็นตัวเลข โดยมีการแสดงผลเปรียบเทียบกับเป้าหมาย และได้ผลดีกว่าเป้าหมาย

โดยผู้วิจัยมุ่งเน้นใช้ข้อมูลที่มีการเปิดเผยในรายงานเพื่อความยั่งยืน (Sustainability Report) หรือ รายงานความรับผิดชอบต่อสังคม CSRR (Corporate Social Responsibility Report) หรือรายงานประจำปี (Annual Report) เพื่อประเมินระดับความรับผิดชอบต่อสังคมบนมาตรฐาน ISO26000 ดังนี้

ตารางที่ 3.1

เกณฑ์การประเมินตามระดับการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม

Score Matrix		Core Subject of ISO26000						
		1. CG	2. HR	3. LP	4. EV	5. FP	6. CI	7. CM
Disclosure Level	Level1	0	0	0	0	0	0	0
	Level2	1	1	1	1	1	1	1
	Level3	2	2	2	2	2	2	2
	Level4	3	3	3	3	3	3	3

	Level5	4	4	4	4	4	4	4
	Level6	5	5	5	5	5	5	5
	Level7	6	6	6	6	6	6	6
	Level8	7	7	7	7	7	7	7
	Level9	8	8	8	8	8	8	8
	Level10	9	9	9	9	9	9	9

หมายเหตุ อักษรย่อสำหรับ Core Subject of ISO26000

CG = ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการกำกับดูแลกิจการ (Organizational Governance)

HR = ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสิทธิมนุษยชน (Human Rights)

LP = ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการปฏิบัติด้านแรงงาน (Labor Practices)

EV = ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสิ่งแวดล้อม (The environment)

FP = ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการปฏิบัติที่เป็นธรรม (Fair Operating Practices)

CI = ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านประเด็นด้านผู้บริโภค (Consumer Issues)

CM = ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและการพัฒนาชุมชน (Community involvement and development)

3.3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

การตกแต่งกำไร

ผู้วิจัยใช้แบบจำลอง M-Score โดย Beneish (1999) ซึ่งเป็นแบบจำลองทางคณิตศาสตร์เพื่อตรวจสอบการตกแต่งกำไร (M ย่อมาจาก “Manipulation of earnings”) และมีมีการนำมาใช้ในงานวิจัยต่างๆ เช่น Christianto and Budiharta (2014) พบว่า แบบจำลอง M-Score สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบว่ามีบริษัทใดที่มีแนวโน้มในการตกแต่งตัวเลขกำไรบ้าง และงานวิจัยของ Tarjo and Herawati (2015) สรุปว่า M-Score สามารถใช้ในการตรวจสอบการตกแต่งงบการเงินได้ Beneish (1999) ใช้ข้อมูลจากงบการเงินมาคำนวณระดับการตกแต่งกำไร โดยค่า M-score ที่สูงขึ้น แสดงถึงความเป็นไปได้ที่สูงขึ้นที่งบการเงินของกิจการจะมีการตกแต่งกำไร แบบจำลอง M-Score จำแนกองค์ประกอบของการตกแต่งกำไรได้ 8 ดัชนี ดังนี้

M-Score (Manipulation Index)

$$= -4.840 + 0.920DSRI_{it} + 0.528GMI_{it} + 0.404AQI_{it} + 0.892SGI_{it} + 0.115DEPI_{it} - 0.172SGAI_{it} + 4.679TATA_{it} - 0.327LVGI_{it}$$

ความหมายของ 8 ดัชนีใน M-Score Model ได้แก่

1) ดัชนีลูกหนี้การค้าต่อยอดขาย DSRI (Days' Sales Receivable Index)

$$= (AR_t/REV_t) / (AR_{t-1}/REV_{t-1})$$

คือดัชนีที่แสดงถึงประสิทธิภาพของการบริหารจัดการลูกหนี้การค้าต่อยอดขาย 2 ปีติดต่อกัน ซึ่งแสดงถึงระยะเวลาในการเก็บหนี้ที่เพิ่มขึ้นหรือเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายการให้สินเชื่อเพื่อกระตุ้นยอดขาย หรือการสร้างรายได้ให้สูงเกินจริงซึ่งเป็นสัญญาณบอกว่าการตกแต่งกำไรผ่านงบการเงิน หากดัชนีมีค่าสูงขึ้นโอกาสที่รายได้และกำไรจะถูกทำให้สูงเกินจริงเพิ่มขึ้นด้วย

2) ดัชนีอัตรากำไรขั้นต้น GMI (Gross Margin Index)

$$= [(Sales_{t-1} - Cost\ of\ goods\ sold_{t-1})/Sels_{t-1}] / [(Sales_t - Cost\ of\ goods\ sold_t) / Sales_t]$$

คือดัชนีที่แสดงถึงความสามารถในการบริหารจัดการรายได้ 2 ปีติดต่อกัน หากผลการคำนวณดัชนีมีค่ามากกว่า 1 แสดงถึงความสามารถในการทำกำไรที่ลดลงหรือเป็นสัญญาณเชิงลบของบริษัทหรือเป็นสัญญาณว่าการตกแต่งกำไรผ่านงบการเงิน

3) ดัชนีคุณภาพสินทรัพย์ AQI (Asset Quality Index)

$$= [(1 - Current\ Assets_t + PPE_t) / Total\ Assets_t] / [(1 - Current\ Assets_{t-1} + PPE_{t-1}) / Total\ Assets_{t-1}]$$

คือดัชนีที่แสดงถึงประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสินทรัพย์ 2 ปีติดต่อกัน เป็นดัชนีวัดคุณภาพของสินทรัพย์ เพื่อวัดสัดส่วนของสินทรัพย์ที่จะก่อให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคต โดยพิจารณาจากสินทรัพย์หมุนเวียนรวมถึงที่ดินอาคารและอุปกรณ์กับยอดรวมสินทรัพย์ในปีเปรียบเทียบกับปีก่อน หากผลการคำนวณดัชนีมีค่ามากกว่า 1 แสดงถึงการใส่สินทรัพย์ที่เพิ่มขึ้นหรือเป็นสัญญาณว่าการตกแต่งกำไรผ่านงบการเงิน

4) ดัชนีการเติบโตของยอดขาย SGI (Sales Growth Index)

$$= \text{REV}_t / \text{REV}_{t-1}$$

คือดัชนีที่แสดงความสามารถในการบริหารผลกักตุนให้เกิดยอดขาย หากผลการคำนวณดัชนีมีค่ามากกว่า 1 แสดงถึงการเพิ่มขึ้นของยอดขายหรือเป็นสัญญาณว่ามีการตกแต่งกำไรผ่านงบการเงิน

5) ดัชนีค่าเสื่อมราคา DEPI (Depreciation Index)

$$= \frac{[\text{Depreciation}_{t-1} / (\text{Depreciation}_{t-1} + \text{PPE}_{t-1})]}{[\text{Depreciation}_t / (\text{Depreciation}_t + \text{PPE}_t)]}$$

คือดัชนีที่แสดงการบริหารจัดการด้านสินทรัพย์ 2 ปีติดต่อกัน โดยพิจารณาจากค่าเสื่อมราคากับที่ดินอาคารและอุปกรณ์ก่อนหักค่าเสื่อมราคาปีก่อน เปรียบเทียบกับปีปัจจุบัน หากผลการคำนวณดัชนีมีค่ามากกว่า 1 แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบันทึกบัญชี การเปลี่ยนแปลงวิธีการคิดค่าเสื่อมราคา หรือการลงทุนขยายกิจการที่เพิ่มขึ้น หรือเป็นสัญญาณว่ามีการตกแต่งกำไรผ่านงบการเงิน

6) ดัชนีค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร SGAI (Sales General and Administrative Expenses Index) = $(\text{SGA}_t / \text{REV}_t) / (\text{SGA}_{t-1} / \text{REV}_{t-1})$

คือดัชนีที่แสดงการบริหารจัดการค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร 2 ปีติดต่อกัน โดยพิจารณาจากค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารกับยอดขายในปีปัจจุบัน เทียบกับปีก่อน เนื่องจากค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารกับยอดขายมีความสัมพันธ์กัน หากผลการคำนวณดัชนีมากกว่า 1 แสดงถึงค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารที่เพิ่มขึ้น หรือค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารที่เพิ่มขึ้นแต่ไม่สัมพันธ์กับยอดขายที่ไม่เพิ่มขึ้น จึงเป็นสัญญาณว่ามีการตกแต่งกำไรผ่านงบการเงิน

7) ดัชนียอดรวมของรายการคงค้างต่อยอดรวมของสินทรัพย์ TATA (Total Accruals to Total Assets Index) = $(\Delta \text{Current Assets}_t - \Delta \text{Cash}_t - \Delta \text{Current Liabilities}_t - \Delta \text{Current mutualities of long-term debt}_t - \Delta \text{Income Tax Payable}_t - \text{Depreciation and Amortization}_t) / \text{Total Assets}_t$

คือดัชนีที่แสดงการบริหารจัดการสินทรัพย์อย่างมีประสิทธิภาพ 2 ปีติดต่อกัน โดยพิจารณาจากยอดรวมของรายการคงค้างปีปัจจุบันหักปีก่อน เปรียบเทียบกับยอดรวมสินทรัพย์ปีปัจจุบัน หากผลการคำนวณดัชนีมากกว่า 1 แสดงถึงรายการคงค้างที่เพิ่มขึ้น หรือเป็นสัญญาณว่ามีการตกแต่งกำไรผ่านงบการเงิน

8) ดัชนีภาระหนี้สิน LVGI (Leverage Index)

$$= \frac{[(\text{Long-term Debt}_t + \text{Current Liabilities}_t) / \text{TA}_t]}{[(\text{Long-term Debt}_{t-1} + \text{Current Liabilities}_{t-1}) / \text{TA}_{t-1}]}$$

คือดัชนีแสดงการเพิ่มขึ้นของหนี้สิน 2 ปีติดต่อกัน พิจารณาจากยอดรวมของหนี้สินกับยอดรวมสินทรัพย์ปีปัจจุบันเทียบกับปีก่อน หากยอดรวมมากกว่า 1 แสดงถึงภาระหนี้สินที่เพิ่มขึ้นซึ่งเป็นแรงจูงใจให้ผู้บริหารหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีเพื่อลดต้นทุนทางการเงิน ซึ่งเป็นสัญญาณว่ามีการตกแต่งกำไรผ่านงบการเงิน

3.3.3 ตัวแปรควบคุม (Control Variables)

1.) ขนาดกิจการ (Total Assets)

งานวิจัยนี้วัดขนาดของกิจการจากค่า Log ของยอดสินทรัพย์รวมต้นปี ตามงานวิจัยของ นิรมล แก้วพิกุล (2554) และสนิทพิมพ์ พลอยธรรมชาติ (2556)

2.) สัดส่วนหนี้สิน (Financial Leverage)

งานวิจัยนี้วัดสัดส่วนหนี้สินจากอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมต้นปี ตามงานวิจัยของ Zinkevičienė and Rudžionienė (2004) และสนิทพิมพ์ พลอยธรรมชาติ (2556)

3.) อัตราการเติบโตของยอดขาย (Sales Growth)

งานวิจัยนี้วัดอัตราการเติบโตของยอดขายปีปัจจุบันเทียบกับปีก่อนหน้า ตามงานวิจัยของ Skinner and Stone (2002) ที่สรุปว่ายอดขายที่เติบโตเป็นเหตุทำให้เกิดแรงจูงใจในการจัดการกำไรให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

3.4 สมมติฐานงานวิจัย

H_0 : คะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจต่อสังคมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร

H_1 : คะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจต่อสังคมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร

3.5 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจต่อสังคมต่อคุณภาพกำไรของงานวิจัยนี้เป็นดังนี้

$$\text{M-Score} = \beta_0 + \beta_1\text{CG} + \beta_2\text{HR} + \beta_3\text{LP} + \beta_4\text{EV} + \beta_5\text{FP} + \beta_6\text{CI} + \beta_7\text{CM} \\ + \beta_8\text{Sz} + \beta_9\text{LEV} + \beta_{10}\text{SG} + \epsilon$$

M-Score = M-Score โดย Beneish (1999) เป็นแบบจำลองทางคณิตศาสตร์เพื่อตรวจสอบการตกแต่งกำไร

CG = คะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการกำกับดูแลกิจการ (Organizational Governance)

HR = คะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสิทธิมนุษยชน (Human Rights)

LP = คะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการปฏิบัติด้านแรงงาน (Labor Practices)

EV = คะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสิ่งแวดล้อม (The environment)

FP = คะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการปฏิบัติที่เป็นธรรม (Fair Operating Practices)

CI = คะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมด้านประเด็นด้านผู้บริโภค (Consumer Issues)

CM = คะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและการพัฒนาชุมชน (Community involvement and development)

Sz = ขนาดของบริษัทโดยวัดจากค่าลอกการพิมพ์ฐานธรรมชาติของสินทรัพย์รวมของกิจการต้นงวด

LEV = อัตราเงินกู้ยืมระยะยาวต่อสินทรัพย์รวมต้นงวด

SG = อัตราการเติบโตของยอดขายปีปัจจุบันเทียบกับปีก่อนหน้า

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปตัวแปรและวัดค่าในการวิจัยครั้งนี้ได้และแบ่งวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลออกได้ดังนี้

3.6.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นสถิติที่ใช้ในการสรุปลักษณะข้อมูลเบื้องต้นของแต่ละตัวแปร ได้แก่ ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูล เป็นต้น

3.6.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inference Statistics) ที่ใช้คือ การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบและศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมต่อคุณภาพกำไร โดยจะเป็นไปตามสมมติฐานเมื่อได้เมื่อระดับนัยสำคัญ

ที่ได้ (P-Value) มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ ที่ 0.05 และพิจารณาทิศทางความสัมพันธ์จากค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยเชิงส่วน (Coefficient)

บทที่ 4

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการผลิตและมุ่งมั่นพัฒนาธุรกิจอย่างยั่งยืนของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผ่านเทคนิคการประเมินคะแนนตามมาตรฐาน ISO26000 ที่กับคุณภาพกำไรในงบการเงินของบริษัท ในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบตารางและกราฟประกอบคำอธิบาย โดยเรียงลำดับหัวข้อและผลการวิเคราะห์ออกเป็นส่วนต่างๆ ดังนี้

4.1 ข้อมูลจำนวนกลุ่มตัวอย่างบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในภาพรวมและแยกรายกลุ่มอุตสาหกรรม

4.2 ข้อมูลสถิติเชิงบรรยาย ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามทั้งในภาพรวมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและแยกรายกลุ่มอุตสาหกรรม

4.2.1 คะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการกำกับดูแลกิจการ

4.2.2 คะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสิทธิมนุษยชน

4.2.3 คะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการปฏิบัติด้านแรงงาน

4.2.4 คะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสิ่งแวดล้อม

4.2.5 คะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการปฏิบัติที่เป็นธรรม

4.2.6 คะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมด้านประเด็นด้านผู้บริโภค

4.2.7 คะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและการพัฒนาชุมชน

4.2.8 ขนาดของบริษัทโดยวัดจากค่าลอกการที่มีฐานธรรมชาติของสินทรัพย์รวมของกิจการต้นงวด

4.2.9 อัตราเงินกู้ยืมระยะยาวต่อสินทรัพย์รวมต้นงวด

4.2.10 อัตราการเติบโตของยอดขายปีปัจจุบันเทียบกับปีก่อนหน้า

4.2.11 แบบจำลองทางคณิตศาสตร์เพื่อตรวจสอบการตกแต่งกำไร

4.3 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษา (Correlation Analysis)

4.4 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบและศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความรับผิดชอบของธุรกิจต่อสังคมต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและแยกรายกลุ่มอุตสาหกรรม

4.1 ข้อมูลจำนวนกลุ่มตัวอย่างบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในภาพรวมและแยกรายกลุ่มอุตสาหกรรม

ตารางที่ 4.1

บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในภาพรวมและแยกรายกลุ่มอุตสาหกรรมที่เปิดเผยงบการเงิน ในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 ครบถ้วน

ลำดับ	กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวนบริษัทจดทะเบียน	จำนวนบริษัทที่เข้าเงื่อนไข	%สัดส่วน
1	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	169	123	22.49%
2	สินค้าอุตสาหกรรม	121	103	18.83%
3	บริการ	134	101	18.46%
4	ธุรกิจการเงิน	66	51	9.32%
5	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	58	44	8.04%
6	เทคโนโลยี	48	42	7.68%
7	สินค้าอุปโภคบริโภค	48	41	7.50%
8	ทรัพยากร	53	33	6.03%
9	อื่นๆ	12	9	1.65%
รวม		709	547	100.00%

จำนวนบริษัทที่เปิดเผยข้อมูลครบถ้วน

77%

จำนวนบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้ง SET และ MAI จำนวน 709 บริษัท พบว่ามีการเปิดเผยข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยนี้ ในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 ครบถ้วนจำนวน 547 บริษัท หรือคิดเป็น 77% โดยพบว่าเป็นบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างมากที่สุด โดยมีจำนวน 123 บริษัท คิดเป็น 22.49% รองลงมาคือกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมจำนวน 103 บริษัท คิดเป็น 18.83% อันดับ 3 คือกลุ่มอุตสาหกรรมบริการจำนวน 101 บริษัท คิดเป็น 18.46% อันดับ 4 กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน จำนวน 51 บริษัท คิดเป็น 9.32% อันดับ 5 กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร จำนวน 44 บริษัท คิดเป็น 8.04% อันดับ 6 กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี จำนวน 42 บริษัท คิดเป็น 7.68% อันดับ 7 กลุ่มอุตสาหกรรม

สินค้าอุปโภคบริโภค จำนวน 41 บริษัท คิดเป็น 7.50% อันดับ 8 กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร จำนวน 33 บริษัท คิดเป็น 6.03% และอันดับ 9 อื่นๆ จำนวน 9 บริษัท คิดเป็น 1.65%

4.2 ข้อมูลสถิติเชิงบรรยายของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามทั้งในภาพรวมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและแยกรายกลุ่มอุตสาหกรรม

ข้อมูลค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามทั้งในภาพรวมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและแยกรายกลุ่มอุตสาหกรรมแสดงในตารางที่ 4.2 ตารางที่ 4.2

กลุ่มอุตสาหกรรม	MSCore	Sz	LEV	SG	CG	HR	LP	EV	FP	CI	CM
เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	-2.4916	14.9006	0.4178	-0.1740	1.4091	0.8727	1.1000	1.4727	0.9227	0.9773	1.3773
ทรัพยากร	-2.2332	16.2210	0.5315	-0.0446	1.7333	1.2121	1.6485	2.6061	1.3758	1.3879	2.0000
เทคโนโลยี	5.0450	15.1583	0.5497	-0.0957	1.5905	0.8571	1.1952	1.4048	1.0381	1.0333	1.5238
ธุรกิจการเงิน	1.0233	16.4913	0.6673	-0.4772	1.7569	1.0314	1.0588	1.3176	1.0039	1.0039	1.3412
บริการ	0.3723	14.2914	0.4218	0.0291	1.4495	0.8297	0.9525	1.2535	0.8495	0.9525	1.2119
สินค้าอุตสาหกรรม	-2.6535	14.3075	0.4108	0.0008	1.3204	0.6505	0.8000	1.1379	0.7146	0.7184	0.8874
สินค้าอุปโภคบริโภค	-2.6048	14.1909	0.2864	-0.1160	1.3561	0.7024	0.8780	1.1122	0.7171	0.7171	0.8195
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	-0.1964	14.8208	0.3868	-0.0861	1.2098	0.6016	0.6455	0.8195	0.6098	0.6081	0.8146
อื่นๆ	5.1002	14.0136	1.7525	2.7539	0.3556	0.1556	0.1556	0.1556	0.1556	0.1556	0.1556
Grand Total	-0.4388	14.8384	0.4626	-0.0457	1.3996	0.7715	0.9185	1.2223	0.8154	0.8395	1.1115

โดยที่ M-Score = M-Score เป็นแบบจำลองทางคณิตศาสตร์เพื่อตรวจสอบการตกแต่งกำไรโดย Beneish (1999)

Sz = ขนาดของบริษัทโดยวัดจากค่าลอการิทึมฐานธรรมชาติของสินทรัพย์รวมของกิจการต้นงวด

LEV = อัตราเงินกู้ยืมระยะยาวต่อสินทรัพย์รวมต้นงวด

SG = อัตราการเติบโตของยอดขายปีปัจจุบันเทียบกับปีก่อนหน้า

CG = คะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการกำกับดูแลกิจการ (Organizational Governance)

HR = คะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสิทธิมนุษยชน (Human Rights)

LP = คะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการปฏิบัติด้านแรงงาน (Labor Practices)

EV = คะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสิ่งแวดล้อม (The environment)

FP = คะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการปฏิบัติที่เป็นธรรม (Fair Operating Practices)

CI = คะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมด้านประเด็นด้านผู้บริโภค (Consumer Issues)

CM = คะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและการพัฒนาชุมชน (Community involvement and development)

จากค่าเฉลี่ยเลขคณิตจะพบว่า

1.) แบบจำลองทางคณิตศาสตร์เพื่อตรวจสอบการตกแต่งกำไร (M-Score) บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในภาพรวมและแยกรายกลุ่มอุตสาหกรรม ที่เปิดเผยงบการเงิน ในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 ครบถ้วน มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ที่ -0.4388 ซึ่งหมายความว่าโดยเฉลี่ยแล้วบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ มีแนวโน้มที่จะไม่มีการตกแต่งกำไร นั่นคือมีการนำเสนอกำไรที่มีคุณภาพ

กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มของการตกแต่งกำไรต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ซึ่งหมายถึงกลุ่มอุตสาหกรรมต่อไปนี้มีผลการแสดงผลกำไรที่มีคุณภาพสูงกว่าภาพรวมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้แก่ อันดับ 1 คือ กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรมมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ -2.6535 อันดับ 2 คือ กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ -2.6048 อันดับ 3 คือ กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ -2.4916 และอันดับที่ 4 คือ กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ -2.2332

กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มของการตกแต่งกำไรสูงกว่าค่าเฉลี่ย ซึ่งหมายถึงกลุ่มอุตสาหกรรมต่อไปนี้มีผลการแสดงผลกำไรที่มีคุณภาพต่ำกว่าภาพรวมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้แก่ อันดับ 1 คือ กลุ่มอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 5.1002 อันดับ 2 คือ กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 5.0450 อันดับ 3 คือ กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 1.0233 อันดับ 4 คือ กลุ่มอุตสาหกรรมบริการมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 0.3723 และอันดับที่ 5 คือ กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ -0.1964

2.) ขนาดของบริษัทโดยวัดจากค่าลอกการิทึมฐานธรรมชาติของสินทรัพย์รวมของกิจการต้นงวด มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ที่ 14.8384

กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีขนาดของบริษัทโดยวัดจากค่าลอกการิทึมฐานธรรมชาติของสินทรัพย์รวมของกิจการต้นงวดสูงกว่าค่าเฉลี่ยของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ อันดับ 1 คือ กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 16.4913 อันดับ 2 คือ กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 16.2210 อันดับ 3 คือ กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 15.1583 และอันดับ 4 กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 14.9006

กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีขนาดของบริษัทโดยวัดจากค่าลอกการิทึมฐานธรรมชาติของสินทรัพย์รวมของกิจการต้นงวดต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ อันดับ 1 คือ กลุ่มอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 14.0136 อันดับ 2 คือ กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 14.1909 อันดับ 3 คือ กลุ่มอุตสาหกรรมบริการมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 14.2914 อันดับ 4 คือ กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรมมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 14.3075 และ อันดับ 5 คือ กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 14.8208

3.) อัตราเงินกู้ยืมระยะยาวต่อสินทรัพย์รวมต้นงวด มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ที่ 0.4626

กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยงสูงกว่าค่าเฉลี่ยของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ จากโครงสร้างเงินทุนจากอัตราเงินกู้ยืมระยะยาวต่อสินทรัพย์รวมต้นงวด อันดับ 1 คือ กลุ่มอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 1.7525 อันดับ 2 คือ กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 0.6673 อันดับ 3 คือ กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 0.5497 และอันดับ 4 คือ กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 0.5315

กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยงต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ จากโครงสร้างเงินทุนจากอัตราเงินกู้ยืมระยะยาวต่อสินทรัพย์รวมต้นงวด อันดับ 1 คือ กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 0.2864 อันดับ 2 คือ กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง 0.3868 อันดับ 3 คือ กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 0.4108 อันดับ 4 คือ กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 0.4178 และอันดับ 5 คือ กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 0.4218

4.) อัตราการเติบโตของยอดขายปีปัจจุบันเทียบกับปีก่อนหน้า มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ที่ -0.0457

กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีอัตราการเติบโตของยอดขายปีปัจจุบันเทียบกับปีก่อนหน้า สูงกว่าค่าเฉลี่ยของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ อันดับ 1 คือ กลุ่มอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.7539 อันดับ 2 คือกลุ่มอุตสาหกรรมบริการมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 0.0291 อันดับ 3 คือกลุ่มอุตสาหกรรม

สินค้าอุตสาหกรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 0.0008 และอันดับ 4 คือ กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ -0.446

กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีอัตราการเติบโตของยอดขายปีปัจจุบันเทียบกับปีก่อนหน้า ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ อันดับ 1 คือ กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ -0.4772 อันดับ 2 คือ กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ -0.1740 อันดับ 3 คือ กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ -0.1160 อันดับ 4 คือ กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ -0.0957 และอันดับ 5 คือ กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ -0.0861

5.) คะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการกำกับดูแลกิจการ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ที่ 1.3996 หมายความว่าในช่วง พ.ศ. 2554-2558 บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ มีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการในระดับนโยบายเท่านั้น โดยทุกกลุ่มอุตสาหกรรมในตลาดหลักทรัพย์ฯ มีการเปิดเผยข้อมูลการกำกับดูแลกิจการในระดับนโยบายในลักษณะเดียวกัน

6.) คะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสิทธิมนุษยชน มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ที่ 0.7715 ซึ่งหมายความว่าในช่วง พ.ศ. 2554-2558 บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ ส่วนมากจะไม่เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสิทธิมนุษยชน โดยทุกกลุ่มอุตสาหกรรมในตลาดหลักทรัพย์ฯ มีการเปิดเผยข้อมูลการกำกับดูแลกิจการในระดับนโยบายในลักษณะเดียวกัน

ยกเว้นกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรที่มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสิทธิมนุษยชน อยู่ที่ 1.2121 และ กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 1.0314 หมายความว่าในช่วง พ.ศ. 2554-2558 บริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมดังกล่าวมีแนวโน้มของการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสิทธิมนุษยชนในระดับนโยบาย ซึ่งถือว่ามีค่าเฉลี่ยสูงกว่ามาตรฐานของบริษัททั่วไปของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ

7.) คะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการปฏิบัติด้านแรงงานมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ที่ 0.9185 ซึ่งหมายความว่าในช่วง พ.ศ. 2554-2558 บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ จะส่วนมากจะไม่เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการปฏิบัติด้านแรงงาน โดยทุกกลุ่มอุตสาหกรรมในตลาดหลักทรัพย์ฯ มีการเปิดเผยข้อมูลการกำกับดูแลกิจการในระดับนโยบายในลักษณะเดียวกัน

ยกเว้นกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการปฏิบัติด้านแรงงานสูงกว่ามาตรฐานของบริษัททั่วไปของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ โดยบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมดังต่อไปนี้ มีแนวโน้มของการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมด้าน

การปฏิบัติด้านแรงงานในระดับนโยบาย อันดับ 1 อุตสาหกรรมทรัพยากรมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 1.6485 อันดับ 2 กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 1.1952 อันดับ 3 กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 1.1000 และอันดับ 4 กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 1.0588

8.) คะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ที่ 1.2223 ซึ่งหมายความว่าในช่วง พ.ศ. 2554-2558 บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ จะส่วนมากจะเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อมในระดับนโยบาย

จะพบว่ากลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรที่มีแนวโน้มการเปิดเผยในระดับนโยบายไปจนถึงการเปิดเผยว่ามีการลงมือปฏิบัติจริง โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสิ่งแวดล้อมอยู่ที่ 2.6061

นอกจากนั้นจะพบว่ามีหลายกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มการเปิดเผยในระดับนโยบาย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 1.4727 – 1.1122 อาทิ กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรมและกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค

ส่วนกลุ่มอุตสาหกรรมอื่นๆ และกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง มีแนวโน้มการไม่เปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 0.1556 – 0.8195

9.) คะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการปฏิบัติที่เป็นธรรมมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ที่ 0.8154 ซึ่งหมายความว่าในช่วง พ.ศ. 2554-2558 บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ จะส่วนมากไม่เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการปฏิบัติที่เป็นธรรม

ยกเว้นกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร เทคโนโลยีและ ธุรกิจการเงิน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการปฏิบัติที่เป็นธรรมอยู่ระหว่าง 1.3758 – 1.0039 ซึ่งสูงกว่ามาตรฐานของบริษัททั่วไปของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ และหมายความว่ากลุ่มอุตสาหกรรมดังกล่าวมีแนวโน้มการเปิดเผยข้อมูลเชิงนโยบาย

10.) คะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมด้านประเด็นด้านผู้บริโภคมมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ที่ 0.8395 ซึ่งหมายความว่าในช่วง พ.ศ. 2554-2558 บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ จะส่วนมากไม่เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการปฏิบัติด้านประเด็นด้านผู้บริโภค

ยกเว้นกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร เทคโนโลยีและ ธุรกิจการเงิน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการปฏิบัติด้านการปฏิบัติที่เป็นธรรมอยู่ระหว่าง 1.3879 – 1.0039 ซึ่งสูงกว่ามาตรฐานของบริษัททั่วไปของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ และหมายความว่ากลุ่มอุตสาหกรรมดังกล่าวมีแนวโน้มการเปิดเผยข้อมูลเชิงนโยบาย

11.) คะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมด้านประเด็นด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและการพัฒนาชุมชนมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ที่ 1.1115 ซึ่งหมายความว่าในช่วง พ.ศ. 2554-2558 บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ จะส่วนมากจะเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและการพัฒนาชุมชนในระดับนโยบาย ยกเว้นกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.0 นั้นแสดงว่ากลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรอย่างน้อยจะมีการกำหนดให้ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและการพัฒนาเป็นนโยบายของการดำเนินงาน

4.3 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษา (Correlation Analysis)

ตารางที่ 4.3

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษา

	MScore	BTA	BTA2TL	SalesG	CG	HR	LP	EV	FP	CI
BTA	-.073**	1								
BTA2TL	.107**	.082**	1							
SalesG	.063**	.021	-.013	1						
CG	-.019	.181**	-.006	-.001	1					
HR	-.020	.342**	.015	.001	.686**	1				
LP	-.021	.356**	.002	.000	.504**	.709**	1			
EV	-.024	.389**	.011	.001	.446**	.675**	.744**	1		
FP	-.009	.344**	.016	.001	.618**	.749**	.727**	.653**	1	
CI	-.018	.316**	.004	.003	.493**	.679**	.682**	.661**	.706**	1
CM	-.014	.356**	.010	-.009	.614**	.683**	.671**	.666**	.749**	.630**

จากตารางที่ 4.3 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจทั้ง 7 ด้านไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไรอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนตัวแปรควบคุมขนาดของสินทรัพย์รวมต้นงวดมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับการตกแต่งกำไร และตัวแปรอัตราเงินกู้ยืม

ระยะยาวต่อสินทรัพย์รวม และอัตราการเติบโตของยอดขายมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการตกแต่งกำไร นอกจากนี้ ตัวแปรอิสระที่ศึกษาบางตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้น ในการทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยจะต้องทดสอบว่ามีปัญหา Multicollinearity หรือไม่

4.4 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบและศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความรับผิดชอบของธุรกิจต่อสังคมต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและแยกรายกลุ่มอุตสาหกรรม

การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบและศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความรับผิดชอบของธุรกิจต่อสังคมต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและแยกรายกลุ่มอุตสาหกรรมจากจำนวนบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในประเทศไทยที่มีการเปิดเผยเปิดเผยงบการเงินในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 ครบถ้วนจำนวน 547 บริษัท และกำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยโดยวิธี All Enter เปรียบเทียบค่า Sig ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ได้ผลการวิเคราะห์เป็นดังนี้

ตารางที่ 4.4

Model Summary								
R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics				
				R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change
.125 ^a	.016	.012	32.72162	.016	3.870	10	2427	.000

a. Predictors: (Constant), CM, SalesG, BTA2TL, BTA, CG, CI, EV, LP, HR, FP

จากตารางที่ 4.4 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ตัวกำหนด (R Square) เท่ากับ 0.016 หมายความว่าทั้ง 10 ตัวแปรสามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความรับผิดชอบของธุรกิจต่อสังคมต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนได้ 1.60% ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 98.40% เกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่น

ตารางที่ 4.5

ANOVA ^b					
Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Regression	41440.541	10	4144.054	3.870	.000 ^a
Residual	2598599.474	2427	1070.704		
Total	2640040.015	2437			

a. Predictors: (Constant), CM, SalesG, BTA2TL, BTA, CG, CI, EV, LP, HR, FP

b. Dependent Variable: MScore

จากตารางที่ 4.5 สามารถวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงสหสัมพันธ์ โดยกำหนดสมมติฐาน ดังต่อไปนี้

H_0 : คะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมและปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้ง 10 ตัวแปรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร

H_1 : มีอย่างน้อย 1 ปัจจัยที่ได้จากการวิเคราะห์คะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมและปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้ง 10 ตัวแปรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร

จากการทดสอบที่ระดับนัยสำคัญ (α) 0.05 พบว่าจากผลทดสอบตามตารางที่ 4.5 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า α จึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ มีอย่างน้อย 1 ปัจจัยที่ได้จากการวิเคราะห์คะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมและปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้ง 10 ตัวแปรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร

ตารางที่ 4.6

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมต่อ
คุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยไม่แยกอุตสาหกรรม

Coefficients

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	sig	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
	ขนาดของสินทรัพย์รวมต้นงวด	-1.3758	0.4185	-0.0740	-3.2874	0.0010	0.8034
อัตราเงินกู้ยืมระยะยาวต่อสินทรัพย์รวม	6.0718	1.4001	0.0880	4.3367	0.0000	0.9813	1.0191
อัตราการเติบโตของยอดขายเทียบกับปีก่อน	0.6835	0.2045	0.0670	3.3420	0.0008	0.9990	1.0010
การกำกับดูแลกิจการ	-0.7872	1.1506	-0.0200	-0.6841	0.4940	0.4637	2.1567
สิทธิมนุษยชน	-0.0264	1.8759	0.0000	-0.0141	0.9888	0.2894	3.4556
การปฏิบัติด้านแรงงาน	-0.1588	1.1148	-0.0050	-0.1425	0.8867	0.3232	3.0944
สิ่งแวดล้อม	-0.1213	0.7057	-0.0060	-0.1718	0.8636	0.3583	2.7908
การปฏิบัติที่เป็นธรรม	1.6360	1.6122	0.0380	1.0148	0.3103	0.2842	3.5184
ประเด็นด้านผู้บริโภค	-0.2745	1.0913	-0.0080	-0.2515	0.8014	0.3971	2.5183
การมีส่วนร่วมของชุมชนและการพัฒนาชุมชน	0.3026	1.0575	0.0100	0.2861	0.7748	0.3373	2.9649

ตารางที่ 4.7

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมต่อ
คุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แยกรายกลุ่มอุตสาหกรรม

กลุ่มอุตสาหกรรม

ระดับนัยสำคัญทางสถิติ	อสังหาฯ	อุตสาหกรรม	บริการ	การเงิน	เกษตรฯ	เทคโนโลยี	ทรัพยากร
ขนาดของสินทรัพย์รวมต้นงวด	0.3510	0.0010	0.0180	0.4730	0.9910	0.0010	0.0430
อัตราเงินกู้ยืมระยะยาวต่อสินทรัพย์รวม	0.0900	0.3800	0.2570	0.9100	0.8460	0.7350	0.0100
อัตราการเติบโตของยอดขายเทียบกับปีก่อน	0.7610	0.0080	0.6340	0.8900	0.0820	0.1120	0.9010
การกำกับดูแลกิจการ	0.7560	0.7370	0.1170	0.3840	0.5990	0.7990	0.6270
สิทธิมนุษยชน	0.4260	0.2690	0.9270	0.9540	0.2130	0.9720	0.5890
การปฏิบัติด้านแรงงาน	0.9180	0.5380	0.8140	0.9930	0.8080	0.9210	0.9680
สิ่งแวดล้อม	0.5140	0.6870	0.8840	0.9220	0.7210	0.8320	0.5960
การปฏิบัติที่เป็นธรรม	0.8320	0.7700	0.9970	0.7890	0.2970	0.2300	0.7610
ประเด็นด้านผู้บริโภค	0.3610	0.3900	0.9700	0.8820	0.9730	0.4160	0.7020
การมีส่วนร่วมของชุมชนและการพัฒนาชุมชน	0.8080	0.8160	0.7550	0.2530	0.9330	0.3120	0.7700

ผู้วิจัยวัดระดับ Multicollinearity ซึ่งอาจเกิดขึ้นเนื่องจากตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันด้วยค่า Variance Inflation Factor (VIF) พบว่า ค่า VIF ของตัวแปรอิสระทุกตัวแปร มีค่าน้อยกว่า 5.0 แสดงว่า ไม่น่าจะมีปัญหา Multicollinearity (Rogerson, 2001)

จากตารางที่ 4.6 พบว่าคะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เช่นเดียวกันกับการวิเคราะห์แยกรายอุตสาหกรรมตามตารางที่ 4.7

ผลที่ได้จากการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณของปัจจัยที่ได้จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมต่อคุณภาพกำไร สามารถตอบสมมติฐานของวิจัย ได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 คะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากผลการวิจัยพบว่าค่าสถิติ T-Test มีค่า Sig. มากกว่า 0.05 ซึ่งมีค่าสูงกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 1 คือ ค่าจากแบบจำลองทางคณิตศาสตร์เพื่อตรวจสอบการตกต่างกำไร (M-Score) ไม่มีความสัมพันธ์กับคะแนนความรับผิดชอบต่อสังคม ทั้งนี้อาจเป็นผลจากการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจของบริษัทส่วนใหญ่มีการเปิดเผยในระดับนโยบาย อาทิ ด้านการกำกับดูแลกิจการที่อาจเปิดเผยข้อมูลตามที่คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์กำหนด ด้านสิทธิมนุษยชนที่มีการเปิดเผยว่ามีการกำหนดนโยบายดำเนินธุรกิจที่ไม่ขัดต่อหลักการด้านสิทธิมนุษยชนเพื่อทำให้สามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างชอบธรรมด้านการปฏิบัติต่อแรงงานและด้านผู้บริโภครวมทั้งมีการเปิดเผยข้อมูลในระดับนโยบายว่าเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่บริษัทให้ความสำคัญ ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและการพัฒนาชุมชนที่มักถูกระบุเป็นนโยบายรวมทั้งมีการลงมือปฏิบัติแต่อยู่ในระดับการทำกิจกรรมตามโอกาสโดยไม่มีส่วนผลักดันให้เกิดความสามารถในการแข่งขันต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรง ส่วนด้านการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมที่มักถูกระบุในระดับนโยบายเท่านั้นเนื่องจากจะต้องทรัพยากรและความร่วมมือในการเข้ามาส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตลอดห่วงโซ่คุณค่า เป็นต้น และเมื่อผู้วิจัยทดสอบโดยการวิเคราะห์แยกรายอุตสาหกรรมตามตารางที่ 4.7 ก็ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมและคุณภาพกำไรเช่นเดียวกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบริษัทจดทะเบียนของไทยส่วนใหญ่ยังคงเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมเพียงระดับนโยบาย ซึ่งเป็นเพียงระดับพื้นฐานเท่านั้น

จึงส่งผลให้ปัจจัยระดับการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบของธุรกิจต่อสังคมไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร

นอกจากนี้ จากการทดสอบพบว่า อัตราเงินกู้ยืมระยะยาวต่อสินทรัพย์รวม และ อัตราการเติบโตของยอดขายเมื่อเทียบกับปีก่อน มีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับการตกต่ำกำไร แสดงว่า กิจกรรมที่มีอัตราส่วนเงินกู้ยืมระยะยาวต่อสินทรัพย์รวมในระดับสูง มีแนวโน้มที่จะมีการตกต่ำกำไร เนื่องจากกิจกรรมมีความเสี่ยงจากโครงสร้างทุนที่มีสัดส่วนของเงินกู้ยืมระยะยาวต่อสินทรัพย์ซึ่งอาจนำมาซึ่งภาระด้านการบริหารจัดการและต้นทุนทางการเงินที่จะเพิ่มสูงขึ้น ผู้บริหารจึงมีแนวโน้มที่จะตกต่ำกำไร เพื่อให้ข้อมูลทางการเงินดูดี ทำให้คุณภาพกำไรต่ำลง ส่วนกิจกรรมที่มีอัตราการเติบโตของยอดขายในระดับสูงก็มีแนวโน้มที่จะมีการตกต่ำกำไรเช่นเดียวกัน เนื่องจากการสร้างการเติบโตของยอดขายโดยเฉพาะการขายที่เป็นเกณฑ์คงค้าง เป็นการรับรู้รายได้โดยที่ยังไม่ได้รับเงินสด ดังนั้น การเติบโตของยอดขายอาจแสดงถึงแรงผลักดันในการตกต่ำกำไรเพื่อรักษารักษาตัวเลขผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ผู้บริหารต้องการ ผู้บริหารจึงมีแนวโน้มที่จะตกต่ำกำไรมากขึ้น ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Zinkevičienė and Rudžionienė (2004) และสนิททิพย์ พลอยธรรมชาติ (2556) ที่พบว่าสัดส่วนหนี้สินจากอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์มีผลต่อคุณภาพกำไร และงานวิจัยของ Skinner and Stone (2002) ที่สรุปว่ายอดขายที่เติบโตเป็นเหตุทำให้เกิดแรงจูงใจในการจัดการกำไรให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยพบว่า ขนาดของสินทรัพย์รวม ณ ต้นงวดของกิจการมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงข้ามกับการตกต่ำกำไร แสดงว่า กิจกรรมที่มีขนาดใหญ่มีแนวโน้มที่จะตกต่ำกำไรน้อยลง อาจเนื่องมาจากกิจการขนาดใหญ่ จะมีกลไกในการกำกับดูแลมากขึ้น ซึ่งจะช่วยให้มีแนวโน้มในการตกต่ำกำไรน้อยลง สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิรมล แก้วพิกุล (2554) และสนิททิพย์ พลอยธรรมชาติ (2556) ที่พบว่าขนาดของกิจการจากค่า Log ของยอดสินทรัพย์รวมต้นปีมีผลต่อคุณภาพกำไร

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการผลักดันและมุ่งมั่นพัฒนาธุรกิจอย่างยั่งยืนของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผ่านเทคนิคการประเมินคะแนนตามมาตรฐาน ISO26000 กับคุณภาพกำไรในงบการเงินของบริษัท ในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 เพื่อทดสอบว่า CSR สามารถสร้างความสามารถในการทำกำไรอย่างยั่งยืนได้อย่างแท้จริงหรือไม่ เพื่อให้กิจการมีการแสดงผลการดำเนินงานที่มีคุณภาพ รวมทั้งสามารถต่อยอดความเชื่อมั่นของผู้ใช้ข้อมูล CSRR หรือ Sustainability Report ที่มีคุณภาพจะช่วยส่งเสริมคุณภาพของรายงานทางการเงินได้อีกทางหนึ่งด้วย

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ข้อมูลจำนวนบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในภาพรวม และแยกรายกลุ่มอุตสาหกรรม ที่เปิดเผยงบการเงิน ในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 ครบถ้วน

จากจำนวน 709 บริษัท พบว่ามีการเปิดเผยเปิดเผยงบการเงิน ในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 ครบถ้วนจำนวน 547 บริษัท หรือคิดเป็น 77% โดยพบว่าเป็นบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรม อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างมากที่สุด โดยมีจำนวน 123 บริษัท คิดเป็น 22.49% รองลงมาคือกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมจำนวน 103 บริษัท คิดเป็น 18.83% อันดับที่ 3 คือกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ จำนวน 101 บริษัท คิดเป็น 18.46% อันดับที่ 4 กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน จำนวน 51 บริษัท คิดเป็น 9.32% อันดับที่ 5 กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร จำนวน 44 บริษัท คิดเป็น 8.04% อันดับที่ 6 กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี จำนวน 42 บริษัท คิดเป็น 7.68% อันดับที่ 7 กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค จำนวน 41 บริษัท คิดเป็น 7.50% อันดับที่ 8 กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร จำนวน 33 บริษัท คิดเป็น 6.03% และอันดับที่ 9 อื่นๆ จำนวน 9 บริษัท คิดเป็น 1.65%

5.1.2 ข้อมูลค่าเฉลี่ยเลขคณิตของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามทั้งในภาพรวมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและแยกรายกลุ่มอุตสาหกรรม

1.) แบบจำลองทางคณิตศาสตร์เพื่อตรวจสอบการตกแต่งกำไร (M-Score) บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในภาพรวมและแยกรายกลุ่มอุตสาหกรรม มีการเปิดเผยงบการเงิน ในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 ครบถ้วน มีการนำเสนอกำไรที่มีคุณภาพ

2.) บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ โดยส่วนใหญ่จะมีการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมในทุกด้านเพียงระดับนโยบายเท่านั้น ยกเว้นในกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรเป็นกลุ่มธุรกิจที่มีการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมทั้งด้านสิทธิมนุษยชน ด้านการปฏิบัติด้านแรงงาน ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านการปฏิบัติที่เป็นธรรม ด้านการปฏิบัติด้านผู้บริโภค และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและการพัฒนาชุมชน ในระดับที่เข้มข้นกว่าและมีการนำไปใช้จริงในธุรกิจสูงกว่าอุตสาหกรรมอื่นๆ ทั้งนี้เนื่องจากการดำเนินงานของธุรกิจในกลุ่มอุตสาหกรรมนี้ต้องมีการใช้ทรัพยากรเป็นวัตถุดิบซึ่งส่งผลกระทบต่อสังคมบริเวณโดยรอบโดยตรง ดังนั้นการทำให้ชุมชนโดยรอบเข้ามามีส่วนร่วมในธุรกิจจะช่วยลดความขัดแย้งและทำให้เกิดการเอื้อประโยชน์ต่อกันจนสามารถสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนร่วมกันได้

5.2 จากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis)

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและแยกรายกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่าคะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจต่อสังคมไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร ซึ่งอาจเป็นเพราะบริษัทจดทะเบียนของไทยส่วนใหญ่ยังคงเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมเพียงระดับนโยบาย ซึ่งเป็นเพียงระดับพื้นฐานเท่านั้น จึงส่งผลให้ปัจจัยระดับการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร

อย่างไรก็ตาม งานวิจัยนี้พบว่า ตัวแปรควบคุมที่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความรับผิดชอบต่อสังคมต่อคุณภาพกำไรมี 3 ปัจจัยได้แก่ อัตราเงินกู้ยืมระยะยาวต่อสินทรัพย์รวม อัตราการเติบโตของยอดขายเมื่อเทียบกับปีก่อน และขนาดของสินทรัพย์รวมต้นงวด

อัตราเงินกู้ยืมระยะยาวต่อสินทรัพย์รวม มีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับการตกแต่งกำไร แสดงว่า กิจกรรมที่มีอัตราส่วนเงินกู้ยืมระยะยาวต่อสินทรัพย์รวมในระดับสูง มีแนวโน้มที่จะมีการตกแต่งกำไร เนื่องจากกิจการมีความเสี่ยงจากโครงสร้างทุนที่มีสัดส่วนของเงินกู้ยืมระยะยาวต่อสินทรัพย์ซึ่งอาจนำมาซึ่งภาระด้านการบริหารจัดการและต้นทุนทางการเงินที่จะเพิ่มสูงขึ้น ผู้บริหารจึงมีแนวโน้มที่จะตกแต่งกำไร เพื่อให้ข้อมูลทางการเงินดูดี ทำให้คุณภาพกำไรต่ำลง

ส่วนกิจการที่มีอัตราการเติบโตของของยอดขายในระดับสูงก็มีแนวโน้มที่จะมีการตกแต่งกำไร เช่นเดียวกัน เนื่องจากการสร้างการเติบโตของยอดขายโดยเฉพาะการขายที่เป็นเกณฑ์คงค้าง เป็นการรับรู้รายได้โดยที่ยังไม่ได้รับเงินสด ดังนั้น การเติบโตของยอดขายอาจแสดงถึงแรงผลักดันในการตกแต่งกำไรเพื่อรักษาตัวเลขผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ผู้บริหารต้องการ ผู้บริหารจึงมีแนวโน้มที่จะตกแต่งกำไรมากขึ้น

ในขณะที่ขนาดของสินทรัพย์รวม ณ ต้นงวดของกิจการมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงข้ามกับการตกแต่งกำไร แสดงว่า กิจการที่มีขนาดใหญ่มีแนวโน้มที่จะตกแต่งกำไรน้อยลง อาจเนื่องมาจากกิจการขนาดใหญ่ จะมีกลไกในการกำกับดูแลมากขึ้น ซึ่งจะช่วยให้มีแนวโน้มในการตกแต่งกำไรน้อยลง

5.3 ข้อจำกัดในงานวิจัย

การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างเต็มรูปแบบผ่าน Sustainability Report จัดเป็นรูปแบบการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีประสิทธิภาพสูงสุดสำหรับงานวิจัยนี้ แต่เนื่องจากยังไม่มีมาตรการบังคับให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯต้องจัดทำรายงานนี้จึงทำให้การเข้าถึงข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นไปอย่างไม่ครบถ้วน ในทางตรงข้าม อาจเป็นเพราะการทำธุรกิจในประเทศยังเน้นการแข่งขันด้านราคา ส่วนการส่งมอบคุณค่าของธุรกิจให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการผลักดันธุรกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืน รวมถึงการสร้างประสิทธิภาพในกิจกรรมดำเนินงานยังเป็นไปได้ยากและต้องใช้เวลาานาน จึงทำให้ความสนใจในการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมยังมีต่ำ จึงไม่มีข้อมูลที่ต้องเปิดเผย จึงทำให้ข้อมูลที่ใช้ในการประเมินในงานวิจัยนี้เป็นไปในเชิงนโยบายมากกว่าการลงมือสร้างคุณค่าให้กิจการอย่างแท้จริง

5.4 ข้อเสนอแนะการวิจัย

การนำความรับผิดชอบต่อสังคมเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของการกำหนดกลยุทธ์ของธุรกิจสำหรับในประเทศไทยอาจจะอยู่ในช่วงของการเริ่มต้น ซึ่งทำให้ข้อมูลส่วนใหญ่ที่นำมาวิเคราะห์มาจากประชากรที่ยังมีการเปิดเผยข้อมูลด้านความรับผิดชอบต่อสังคมต่ำ ดังนั้น การศึกษาเชิงลึกกับบริษัทที่เป็นต้นแบบด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ด้วยการรับรองรางวัลจาก DJSI (Dow Jones Sustainability Index) อาทิ 1) CPF 2)MINT 3)BANPU 4)IRPC 5)PTT 6)PTTEP 7)TOP

8)PTTCG 9)CPN 10)SCC เพื่อให้เกิดความรู้และความเข้าใจที่ดีขึ้น ทั้งยังสามารถใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของกลยุทธ์ที่ธุรกิจให้ความสำคัญและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องได้ดียิ่งขึ้น

รายการอ้างอิง

หนังสือและบทความในหนังสือ

กระทรวงอุตสาหกรรม. กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมแนวความรับผิดชอบต่อสังคม. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 128 ตอนพิเศษ 18 ง., 2554.

บทความวารสาร

วรศักดิ์ ทุมมานนท์,รองศาสตราจารย์. มารู้จักคุณภาพกำไร. จุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์.

Almahrog Y., Marai A., and Knezevic G., Earnings Management and Its Relationships with Corporate Social Responsibility. Earnings Management and Its Relationships with Corporate Social Responsibility. Volume 12 No.4, pp.347-356, 2015.

Belgacem I. and Omri A., Does corporate social disclosure affect earnings quality? Empirical evidence from Tunisia. International Journal of Advance Research . Volume 3 Issue 2 , p.73-89 ,2015.

Cho E. ,and Park H. Is really profitable? : Evidence from Korea. The journal of Applied Business Research. Volume 32 No.6 ,pp,2167-2186, November – December 2015.

Ernst & Young LLP. Value of sustainability reporting. A Study by EY and Boston College Center for Corporate Citizen. Boston: Boston College Carroll School of Management.

Filho J. , Wanderley L. , Gomez C. ,and Farache F. Strategic Corporate Social Responsibility Management for Competitive Advantage. Brazilian Administration Review, Volume 7 No.5, pp. 294-309, July/Sept 2010.

Gras-Gill E., Manzano M., and Fernandez J. Investigating the relationship between corporate social responsibility and earnings management: Evidence from Spain. Business Research Quarterly, BRQ 51, page 11, 2016.

Peter A. Heslin, Jenna D. Ochoa (2008). Understanding and developing strategic corporate social responsibility. ScienceDirect, Volume 37 No. 2, pp.125-144.

PricewaterhouseCoopers LLP. Do investors care about sustainability? New York. March 2012.

Shu P., Yeh Y., Chiu S. ,and Ya-Wei Yang (2015). Board external correctness and earnings management. Asia Pacific Management Review, Volume 20 pp. 265-274.

Rogerson, P. A. (2001). Statistical methods for geography. London: Sage.

Tarjo and Herawati, N. (2015). Application of Beneish M-Score Models and Data Mining to Detect Financial Fraud. Procedia - Social and Behavioral Sciences, Volume 211, 25 November 2015, pp. 924-930.

The importance of corporate responsibility. The Economist.

Timothy J. Brown (2014). Advantageous Comparison and Rationalization of Earnings Management. The journal of accounting research, Volume 54 No.4 September 2014, pp. 1-29.

วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ และงานค้นคว้าอิสระ

กนิษฐา โสตามรรค (2554), “ความสัมพันธ์ของรายการคงค้างที่อยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารกับค่าสอบบัญชีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มดัชนีหลักทรัพย์ SET100 ปี พ.ศ. 2553 ”, การศึกษาอิสระบัญชีมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

จรีพร อศวอทธิฤทธิ์, ชุติมา นาคประสิทธิ์ (2559), “การตรวจสอบการตกแต่งกำไรโดยใช้แบบจำลอง M-Score : กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย”, คณะวิทยาการจัดการ, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

ชิตดาว กิติคุณานนท์ (2555), “ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรกับการตกแต่งกำไร : ภายใต้บทบาทของต้นทุนทางการเมือง”, การศึกษาอิสระบัญชีมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ณิชนันท์ จันทระเขตต์ (2554), “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100”, การค้นคว้าด้วยตัวเองบัญชีมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

นิรมล แก้วพิกุล (2554), “ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับการตกแต่งกำไรกรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย”, การศึกษาด้วยตัวเองบัญชีมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เมลดา บุรพุกศลศรี (2553), “การตกแต่งกำไรผ่านการใช้ดุลยพินิจในการสร้างรายการทางธุรกิจ”, การศึกษาอิสระบัญชีมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วรพล เสือพลาย (2554), “ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพกำไรกับมูลค่าบริษัท”, การศึกษาด้วยตัวเอง บัญชีมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

Darabi S. and Mahmoodi M. (2014), “*The Relationship between Earnings Quality and Corporate Social Responsibility Disclosure in Tehran Stock Exchange.*” , Islamic Azad University.

Fan O. (2013), “*The interaction between Corporate Social Responsibility and Earnings Management*” , Master Thesis in Accountancy and Control, University of Van Amsterdam.

Galbreath J. Building corporate social responsibility into strategy. Perth: Graduate School of Business, Curtin University of Technology.

Salewski M. and Zulch H. (2014), “*The Association between Corporate Social Responsibility and Earnings Quality Evidence from European Blue Chip*” , Leipzig School of Management.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

Christianto, W. and Budiharta, P. (2014). The Effect of Earnings Manipulation with Using M-Score on Stock Return. Jurnal Ekonomi Akuntansi, pp. 1-13. Available from: <https://core.ac.uk/download/pdf/35389795.pdf>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

โครงสร้างของ 7 หัวข้อหลักของการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม

อ้างอิงจากมาตรฐาน ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

หัวข้อหลัก	คำอธิบาย
1) การกำกับดูแลกิจการ (Organizational Governance)	
<p>1.1) โครงการและกลไกในการกำกับดูแลกิจการ (Decision Making Process and Structure)</p>	<p>เพื่อให้การกำกับดูแลกิจการบรรลุเป้าหมายการคือสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กิจการ (Value-adding Philosophy) ผ่านการปฏิบัติอย่างมีจริยธรรม (Ethical Conduct) โดยสามารถชี้แจงและรับผิดชอบต่อผลการตัดสินใจได้ (Accountability) ด้วยความเคารพสิทธิของผู้ถือหุ้นอย่างเท่าเทียม (Shareholder Democracy and Fairness) และนำเสนอรายงานทางการเงินอย่างซื่อสัตย์ (Integrity of Financial Reporting) มีความโปร่งใส (Transparency) อย่างมีความเป็นอิสระ (Independence)</p> <p>โดยมีกลไก (Mechanism) ของการกำกับดูแลกิจการ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. กลไกภายใน (Internal Mechanism) โดยการกำกับดูแลของคณะกรรมการบริหาร (Board of Director) ที่จำเป็นต้องมีคณะกรรมการอิสระ (Independent Directors) และ คณะกรรมการตรวจสอบ (Audit Committee) 2. กลไกภายนอก (External Mechanism) โดยมีคณะกรรมการค่าตอบแทน (Management Remuneration)

	<p>หน้าที่ (Function) ของกลไกข้างต้นคือการควบคุม (Oversight) ฝ้าติดตาม (Monitor) หน้าที่ในการปฏิบัติตามข้อกำหนด (Compliance) รวมทั้งการให้คำปรึกษาทางกฎหมายและการเงิน (Legal and Finance Advisory Function)</p>
<p>2) สิทธิมนุษยชน (Human Rights)</p>	
<p>2.1) การไตร่ตรองอย่างรอบคอบ (Due diligence)</p>	<p>เพื่อการเคารพต่อสิทธิมนุษยชน องค์กรต่างๆ จึงมีความรับผิดชอบในการไตร่ตรองอย่างรอบคอบ เพื่อชี้บ่งป้องกัน และดำเนินการกับผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชนที่เกิดขึ้น หรือมีแนวโน้มว่าจะเกิดขึ้นจากกิจกรรมต่างๆ ขององค์กรหรือองค์กรอื่นที่องค์กรมีความสัมพันธ์ด้วย</p> <p>การไตร่ตรองอย่างรอบคอบอาจทำให้องค์กรเกิดการตื่นตัวต่อความรับผิดชอบในการมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมขององค์กรอื่นๆ ซึ่งองค์กรเหล่านั้นอาจมีการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยองค์กรอาจมีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำนั้นด้วย โดยกระบวนการไตร่ตรองอย่างรอบคอบนั้น ควรดำเนินการให้เหมาะสมกับขนาดและสถานการณ์ต่างๆ ขององค์กร รวมทั้งองค์ประกอบต่างๆ ดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการไตร่ตรองอย่างรอบคอบเกี่ยวกับนโยบายด้านสิทธิมนุษยชน ที่กำหนดทั้งสำหรับภายในและองค์กรอื่น ๆ ที่มีความ

	<p>เชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับองค์กร</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการไตร่ตรองอย่างรอบคอบเกี่ยวกับผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชน จากกิจกรรมต่างๆทั้งในปัจจุบันและอนาคต - มีการไตร่ตรองถึงวิธีการบูรณาการด้านสิทธิมนุษยชนทั่วทั้งองค์กร - มีวิธีการติดตามผลกระทบที่เกิดขึ้น เพื่อให้สามารถปรับลำดับความสำคัญและแนวทางที่ใช้ตามความจำเป็น - มีการดำเนินการหากมีผลกระทบด้านลบที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจและการดำเนินการต่างๆขององค์กร
<p>2.2) สถานการณ์ความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชน (Human rights risk situations)</p>	<p>องค์กรควรมีความระมัดระวังเป็นพิเศษ เมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่มีลักษณะต่างๆ ที่มีแนวโน้มที่จะเผชิญกับความท้าทายและประเด็นข้อขัดแย้งทางสิทธิมนุษยชน รวมทั้งความเสี่ยงการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่อาจรุนแรงยิ่งขึ้น สถานการณ์ต่างๆเหล่านี้รวมถึง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความขัดแย้งหรือการไร้เสถียรภาพทางการเมืองอย่างรุนแรง ความล้มเหลวของระบอบประชาธิปไตย

	<p>หรือระบบยุติธรรม การไม่มีซึ่งสิทธิทางการเมืองหรือสิทธิการเป็นพลเรือน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ภาวะความยากจน ความแห้งแล้ง ความทำลายของปัญหาสุขภาพที่รุนแรงหรือภัยพิบัติทางธรรมชาติต่างๆ - การมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่อาจจะสร้างผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ป่าไม้ หรือชั้นบรรยากาศ หรือความแตกแยกของชุมชน - การเข้าไปดำเนินการใกล้ๆ กับชุมชนที่เป็นของคนที่ต้องถิ่น - กิจกรรมที่สามารถส่งผลกระทบหรือเกี่ยวข้องกับเด็ก - วัฒนธรรมการทุจริต - ห่วงโซ่แห่งคุณค่าที่ซับซ้อนที่เกี่ยวข้องกับการทำงานในลักษณะที่ไม่เป็นทางการโดยไม่ได้รับการปกป้องทางกฎหมาย - ความต้องการมาตรการเพิ่มเติมเพื่อให้มั่นใจถึงความมั่นคงปลอดภัยของสถานที่ตั้งและสินทรัพย์ต่างๆ
<p>2.3) การหลีกเลี่ยงการร่วมการทำความผิด (Avoidance of complicity)</p>	<p>การร่วมกระทำความผิด ในความหมายทั้งที่เกี่ยวกับกฎหมายและไม่เกี่ยวกับกฎหมาย โดยเรื่องที่มีแนวโน้มอย่างชัดเจนในการเตรียมการด้านการรักษาความปลอดภัย องค์กรควรทวนสอบว่าการเตรียมการด้านการรักษาความปลอดภัยขององค์กรได้ให้ความเคารพต่อสิทธิ</p>

	<p> มนุษยชนที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมการด้านการรักษาความปลอดภัยขององค์กรได้ให้ความเคารพต่อสิทธิมนุษยชนและสอดคล้องกับแนวปฏิบัติสากล และมาตรฐานต่างๆสำหรับการบังคับใช้ข้อกฎหมาย บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยทั้งภายในและภายนอก ควรได้รับการอบรมอย่างเพียงพอ รวมถึงการยึดมั่นต่อมาตรฐานของสิทธิมนุษยชน และข้อเรียกร้องเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินการหรือบุคลากรด้านการรักษาความปลอดภัย ควรได้รับการดำเนินการและมีการสืบสวนอย่างเหมาะสมและทำอย่างอิสระโดยทันที ยิ่งไปกว่านั้น องค์กรควรดำเนินการไต่ตรองอย่างรอบคอบ เพื่อให้มั่นใจว่าองค์กรไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วม เข้าไปมีส่วนช่วยเหลือ หรือได้รับผลประโยชน์จากการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่กระทำโดยกองกำลังรักษาความปลอดภัยของทางราชการ </p> <p> นอกจากนี้ องค์กรควร </p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่จัดหาผลิตภัณฑ์หรือบริการให้แก่หน่วยงานที่จะนำสิ่งเหล่านี้ไปใช้ในการละเมิดสิทธิมนุษยชน - ไม่เข้าไปมีส่วนร่วมทั้งแบบทางการและไม่เป็นทางการกับองค์กรใดๆ ที่มีการละเมิดสิทธิมนุษยชน ทั้งในบริบทของคู่ร่วมธุรกิจ หรือการจ้างเหมางาน - ทราบถึงรายละเอียดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และบริการที่ตนเองซื้อ
--	--

	<p>ว่ามีการผลิตมาจากสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างไร</p> <ul style="list-style-type: none"> - มั่นใจว่าไม่มีการร่วมกระทำผิดในการย้ายคนออกจากพื้นที่จนกว่าจะได้มีการปฏิบัติให้สอดคล้องกับกฎหมายของประเทศและแนวปฏิบัติสากล รวมทั้งการที่ได้มีการศึกษาทางเลือกต่างๆทั้งหมด และมั่นใจว่าหน่วยงานต่างๆที่ได้รับผลกระทบได้รับการชดเชยอย่างเหมาะสม - พิจารณาถึงผลกระทบต่อสาธารณะ หรือการกระทำใดๆ ที่แสดงให้เห็นว่าองค์กรจะไม่ให้การยอมรับต่อการละเมิดสิทธิมนุษยชน ตัวอย่างเช่น การกระทำที่เป็นการเลือกปฏิบัติซึ่งเกิดขึ้นในการจ้างงานในประเทศที่เกี่ยวข้อง - หลีกเลี่ยงการมีความสัมพันธ์กับหน่วยงานใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่างๆที่เป็นอันตรายต่อสังคม <p>องค์กรสามารถสร้างความตระหนัก มีการป้องกัน และมีการดำเนินการกับความเสี่ยงต่างๆของการร่วมกระทำผิดได้ โดยการบูรณาการคุณลักษณะต่างๆ ของกฎหมายที่มีอยู่เหมือนกัน และมีการเปรียบเทียบกับองค์กรอื่นๆ ด้านสังคมไว้ในกระบวนการไตร่ตรองอย่างรอบคอบขององค์กร</p>
--	--

<p>2.4) การแก้ไขปัญหาคความขัดแย้ง (Resolving grievances)</p>	<p>แม้ว่าองค์กรต่างๆ มีการดำเนินการอย่างเหมาะสมแล้ว แต่คงยังมีความเสี่ยงจากประเด็นโต้แย้งด้านสิทธิมนุษยชน อย่างไรก็ตามกลไกการแก้ไขข้อขัดแย้งจะช่วยปกป้องด้านสิทธิมนุษยชนและช่วยแสดงออกถึงความรับผิดชอบในการให้ความเคารพด้านสิทธิมนุษยชน ดังนั้นองค์กรควรนำกลไกสำหรับบุคลากรในองค์กร ที่เชื่อว่าตนเองถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนสามารถนำเรื่องนี้เสนอต่อองค์กรเพื่อทำการแก้ไขให้ถูกต้อง และได้รับการชดเชยต่อไป ซึ่งกลไกนี้ไม่ควรปิดกั้นความสามารถเข้าถึงช่องทางกฎหมายต่างๆที่มีอยู่นอกจากกลไกของภาครัฐก็ไม่ควรทำลายความเข้มแข็งของสถาบันภาครัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลไกด้านยุติธรรม แต่ควรสามารถให้โอกาสเพิ่มเติมสำหรับการขอความช่วยเหลือและการแก้ไขปัญหานั้น ซึ่งองค์กรควรมีประสิทธิผลหากมีองค์ประกอบ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ถูกต้องตามกฎหมาย มีความชัดเจน โปร่งใส มีอิสระ - สามารถเข้าถึงได้ สิ่งที่มีอยู่ควรได้รับการเผยแพร่ต่อสาธารณะและจัดให้ความช่วยเหลือที่เพียงพอ - สามารถคาดการณ์ได้ โดยมีขั้นตอนการดำเนินการต่างๆ ที่ชัดเจน และรับรู้โดยทั่วกัน - ความเสมอภาคหน่วยงานที่ได้รับความเดือดร้อน
--	--

	<p>สามารถเข้าถึงกระบวนการแก้ไขปัญห ความขัดแย้งที่เป็นธรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> - สอดรับกับสิทธิต่างๆ มีผลลัพธ์และการแก้ไขปัญหาคควรเป็นไป ตามมาตรฐานด้านสิทธิมนุษยชน - ชัดเจนและโปร่งใส โดยกระบวนการและผลลัพธ์ควรได้รับ การเปิดเผยอย่างเพียงพอต่อสาธารณชน เพื่อการตรวจสอบอย่างละเอียดและ ควรให้นำหน้าอย่างเพียงพอต่อความ สนใจของสาธารณะด้วย - อยู่บนพื้นฐานของ การसानเสวนาและการประนีประนอม เพื่อกระบวนการทำเพื่อหาผลสรุปที่ ได้รับการยอมรับต่อความขัดแย้ง โดย ผ่านการสานสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงาน ต่างๆ และควรมีสิทธิในการเข้าถึง ผลสรุปของการวินิจฉัยดังกล่าวโดยผ่าน กลไกที่แยกจากกันและเป็นอิสระต่อกัน
<p>2.5) การเลือกปฏิบัติและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส (Discrimination and vulnerable groups)</p>	<p>องค์กรควรให้ความระมัดระวังเพื่อให้มั่นใจว่า ไม่มีการเลือกปฏิบัติเกี่ยวกับลูกจ้าง หุ่นส่วน ลูกค้า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สมาชิกหรือบุคคลอื่นใด ที่มีการติดต่อด้วยหรือสามารถได้รับผลกระทบ จากองค์กรไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม นอกจากนี้ องค์กรควรพยายามกระตุ้นและช่วยเหลือองค์กร อื่นๆที่เกี่ยวข้องในการป้องกันการเลือกปฏิบัติ และช่วยยกระดับของความตระหนักด้านสิทธิต่าง ของสมาชิกในกลุ่มผู้ด้อยโอกาส และองค์กร สามารถนำมามุมมองเชิงบวกและมีความคิด</p>

	<p>สร้างสรรค์ที่หลากหลายในท่ามกลางบุคคลที่องค์กรมีปฏิสัมพันธ์ด้วย โดยกลุ่มผู้ด้อยโอกาส เช่น ผู้หญิงและเด็กหญิง บุคคลที่มีความพิการ เด็ก กลุ่มชนพื้นเมือง ผู้อพยพและแรงงานข้ามชาติ ชนชั้นและวรรณะ เชื้อชาติ และผู้ด้อยโอกาสอื่นๆ</p>
<p>2.6) สิทธิการเป็นพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (Civil and political rights)</p>	<p>องค์กรควรเคารพสิทธิการเป็นพลเมืองและสิทธิทางการเมืองของทุกปัจเจกชน ดังตัวอย่างต่อไปนี้</p> <p>เช่น ชีวิตของปัจเจกชน อิสระในการแสดงความคิดเห็นและการแสดงออก การรวมกลุ่มอย่างสงบและการสมาคม การแสวงหา ได้รับและรวบรวมข้อมูลและแนวคิดจากช่องทางต่างๆ การครอบครองทรัพย์สิน เป็นต้น</p>
<p>2.7) สิทธิทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม (Economic, social and cultural rights)</p>	<p>องค์กรที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม สามารถสนับสนุนการเติมเต็มสิทธิต่างๆ โดยคำนึงถึงบทบาทและความสามารถของภาครัฐและองค์กรอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนสิทธิต่างๆเหล่านี้</p> <p>องค์กรอาจพิจารณาถึงตัวอย่าง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสะดวกในการเข้าถึง และการสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการศึกษา การเรียนรู้ตลอดชีวิตของสมาชิกในชุมชน - ร่วมแรงกับองค์กรอื่น และหน่วยงานภาครัฐในการสนับสนุน

	<p>การเคารพและความตระหนักต่อสิทธิ ด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> - แสวงหาวิธีการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมหลักขององค์กร เพื่อการสนับสนุนให้มีการเติมเต็มต่อ สิทธิต่างๆเหล่านี้ - ทำผลิตภัณฑ์หรือการ บริการให้เหมาะสมกับความสามารถใน การซื้อของผู้มีรายได้น้อย
<p>2.8) หลักการพื้นฐานและสิทธิในการทำงาน (Fundamental rights at work)</p>	<p>องค์กรแรงงานระหว่างประเทศได้ให้ ความหมายของสิทธิขั้นพื้นฐานในการทำงาน ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความเป็นอิสระในการรวมกลุ่ม สมาคมและ การยอมรับของสิทธิในการเจรจาต่อรอง - การกำจัดการบังคับใช้แรงงานทุกรูปแบบ - การเลิกใช้แรงงานเด็กอย่างมีประสิทธิภาพ - การกำจัดการเลือกปฏิบัติเกี่ยวกับการจ้าง งาน และการประกอบอาชีพ
<p>3) การปฏิบัติด้านแรงงาน (Labour Practices)</p>	
<p>3.1) การจ้างงานและความสัมพันธ์การจ้างงาน (Employment and employment relationships)</p>	<p>การปรับปรุงการจ้างงานแบบเต็มเวลาและให้ ความมั่นคงในการทำงานและสภาพการทำงานที่ ดี ดังนั้นองค์กรควร</p> <ul style="list-style-type: none"> - มั่นใจว่างานทุกงานถูกดำเนินการโดยผู้หญิง และผู้ชายได้รับการยอมรับโดยชอบด้วยกฎหมาย ในฐานะที่เป็นลูกจ้าง หรือในฐานะที่เป็น ผู้ประกอบการอาชีพส่วนตัว - ไม่หาช่องทางเพื่อการหลีกเลี่ยงความ รับผิดชอบของนายจ้างตามกฎหมาย

	<ul style="list-style-type: none"> - ตระหนักถึงความสำคัญของการจ้างงานแบบ มั่นคงที่มีต่อทั้งคนและสังคม โดยการวางแผน กำลังแรงงานเชิงรุกเพื่อหลีกเลี่ยงการทำงานแบบ ชั่วคราว หรือการใช้แรงงานชั่วคราวมากเกินไป - จัดให้มีการแจ้งให้ทราบอย่างสมเหตุสมผล มี สารสนเทศที่ทันต่อเวลา และร่วมกับตัวแทนของ คนงาน เพื่อพิจารณาแนวทางบรรเทาผลกระทบ ที่ไม่ดีในทุกด้านอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงการ ดำเนินการ เช่นการปิดกิจการที่มีผลกระทบต่อ การจ้างงาน - มั่นใจถึงโอกาสที่เท่าเทียมกันสำหรับทุกคน ทุกคนและไม่เลือกปฏิบัติไม่ว่าทางตรงหรือ ทางอ้อมในการปฏิบัติใดๆต่อแรงงาน - ขจัดวิธีปฏิบัติของการเลิกจ้างที่ไม่มีเหตุผล หรือเป็นการเลือกปฏิบัติ - ปกป้องข้อมูลส่วนบุคคลและความเป็นส่วนตัว ของคนงาน - ดำเนินการเพื่อสร้างความมั่นใจว่ามีการมอบ งานให้ผู้รับเหมาที่มีความสามารถและเต็มใจในการ ยอมรับต่อความรับผิดชอบของการเป็นนายจ้าง และต่อการจัดให้มีสภาพการทำงานที่ดี - ไม่รับผลประโยชน์จากหุ้นส่วน ผู้ส่งมอบ หรือ ผู้รับเหมาช่วงขององค์กร รวมทั้งผู้ที่รับงานไปทำ ที่บ้านที่ทำการปฏิบัติด้านแรงงานที่ไม่เป็นธรรม มี การเอาเปรียบหรือมีการกดขี่แรงงาน - ในกรณีที่มีการดำเนินงานต่างประเทศ ควร พยายามเพิ่มการจ้างงาน การพัฒนาอาชีพ การ เลื่อนตำแหน่งและความก้าวหน้าของบุคคลใน
--	---

	<p>ประเทศที่ไปดำเนินงาน รวมทั้งการจัดการและการกระจายงานไปยังสถานประกอบการที่มีอยู่ในท้องถิ่นและสามารถหาได้</p>
<p>3.2) สภาพการทำงานและการคุ้มครองทางสังคม (Conditions of work and social protection)</p>	<p>สภาพการทำงานมีผลต่อคุณภาพชีวิตของแรงงานและครอบครัว รวมทั้งการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ดังนั้นในการพิจารณาถึงคุณภาพของสภาพการทำงานควรทำอย่างยุติธรรมและเหมาะสม ดังนั้นองค์กรควร</p> <ul style="list-style-type: none"> - ในกรณีที่มีการดำเนินงานต่างประเทศ ควรพยายามเพิ่มการจ้างงาน การพัฒนาอาชีพ การเลื่อนตำแหน่งและความก้าวหน้าของบุคคลในประเทศที่ไปดำเนินงาน รวมทั้งการจัดการและการกระจายงานไปยังสถานประกอบการที่มีอยู่ในท้องถิ่นและสามารถหาได้
<p>3.3) สังคมเสวนา (Social Dialogue)</p>	<p>สังคมเสวนาควรมีพื้นฐานจากการให้ความสำคัญที่ว่านายจ้างและแรงงานต่างก็เป็นคู่กรณีที่มีความขัดแย้งและมีผลประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งจะมีบทบาทที่สำคัญต่อการนำไปสู่การพัฒนานโยบาย หรือค้นหาวิธีการในการแก้ปัญหาที่มาจากพิจารณาลำดับความสำคัญและความต้องการของทั้งนายจ้างและลูกจ้าง สังคมเสวนาช่วยส่งเสริมการมีส่วนร่วมและหลักประชาธิปไตยในการทำงาน สร้างความเข้าใจระหว่างองค์กรและแรงงาน รวมทั้งลดข้อพิพาท โดยองค์กรควร</p> <ul style="list-style-type: none"> - เคารพสิทธิของแรงงานอยู่ตลอดเวลาในการจัดตั้ง หรือการรวมกลุ่มในองค์กรของตน

	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่ขัดขวางคนงานในการจัดตั้ง หรือการรวมกลุ่มในองค์กรของตนและเพื่อการเจรจาต่อรองร่วมกัน - แจ้งหน่วยงานรัฐที่มีอำนาจตามกฎหมายและตัวแทนของคนงานได้รับทราบอย่างเหมาะสมในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงนโยบายที่มีผลกระทบต่อการทำงาน เพื่อให้มีการตรวจสอบผลกระทบต่างๆร่วมกัน และบรรเทาผลกระทบด้านลบให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ - จัดให้มีตัวแทนของคนงานที่ได้รับมอบหมายให้สามารถเข้าถึงผู้มีอำนาจตัดสินใจขององค์กร สถานที่ทำงาน โดยตัวแทนของคนงานสามารถเห็นภาพข้อมูลที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับด้านการเงินและการดำเนินงานต่างๆขององค์กร - หลีกเลี่ยงการสนับสนุนให้รัฐบาลสร้างข้อจำกัดในการใช้สิทธิต่างๆ ที่ได้รับการยอมรับในระดับสากลเกี่ยวกับเสรีภาพในการสมาคมและเจรจาต่อรองร่วมกัน
<p>3.4) สุขภาพและความปลอดภัยในการทำงาน (Health and safety at work)</p>	<p>สุขภาพและความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาไว้ซึ่งความเป็นอยู่ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสังคมของคนงานให้อยู่ในระดับที่สูงสุด โดยข้อกังวลต่างๆที่เกี่ยวกับสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงานเกิดขึ้นจากเครื่องมือ กระบวนการ การปฏิบัติและส่วนประกอบต่างๆที่อันตราย</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนา นำไปปฏิบัติและรักษาไว้ซึ่งนโยบายด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน

	<p>ตามหลักการมาตรฐานที่ให้ความสำคัญด้านความปลอดภัยและสุขภาพอนามัย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทำความเข้าใจและประยุกต์ใช้หลักการต่างๆ - วิเคราะห์และควบคุมความเสี่ยงด้านสุขภาพและความปลอดภัยในกิจกรรมต่างๆขององค์กร - สื่อสารข้อกำหนดที่คนงานควรปฏิบัติตามและมั่นใจว่าคนงานปฏิบัติตามขั้นตอนต่างๆอย่างเหมาะสม - ชี้บ่งความเสี่ยงด้านสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยในที่ทำงาน - จัดให้มีการคุ้มครองด้านสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยอย่างเท่าเทียมสำหรับคนงานนอกเวลา คนงานชั่วคราวและคนงานรับเหมาช่วง - พยายามกำจัดอันตรายทางด้านจิตใจในที่ทำงาน อันส่งเสริมหรือนำไปสู่ความเครียดและการเจ็บป่วยจากการทำงาน - จัดให้มีการฝึกอบรมที่เพียงพอสำหรับบุคลากรทุกคนในทุกๆหัวข้อที่เกี่ยวข้อง - ตระหนักและเคารพต่อสิทธิต่างๆของคนงาน โดยการนำระบบด้านสุขภาพ ความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมโดยให้คนงานที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมมาเป็นพื้นฐาน
<p>3.5) การพัฒนาบุคลากรและการฝึกอบรมในสถานที่ปฏิบัติงาน (Human development and training in the workplace)</p>	<p>การพัฒนาบุคลากรคือ กระบวนการในการเพิ่มทางเลือกให้กับบุคลากรในการพัฒนาศักยภาพ และการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งจะทำให้ผู้หญิงและผู้ชายมีชีวิตที่ยืนยาวและมีสุขภาพดี มีความรู้และมีมาตรฐานการครองชีพที่เหมาะสม การพัฒนาบุคลากรยังรวมถึงการสามารถเข้าถึงทาง</p>

	<p>การเมือง เศรษฐกิจและโอกาสทางสังคมอย่างสร้างสรรค์ และเกิดประโยชน์ รวมถึงเกิดความเคารพตัวเองและรู้สึกถึงการเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน และการให้ความช่วยเหลือทางสังคม ดังนั้น องค์กรควร</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดให้คนงานทุกคนที่อยู่ในทุกระดับของประสบการณ์การทำงานของตน สามารถเข้าถึงการพัฒนาทักษะ การฝึกอบรมและการฝึกงาน รวมทั้งโอกาสในความก้าวหน้าของอาชีพบนพื้นฐานที่เท่าเทียมกันและไม่เลือกปฏิบัติ - มั่นใจว่าคนงานที่ถูกปลดออกได้รับการช่วยเหลือเพื่อให้สามารถเข้าถึงความช่วยเหลือในการหางานใหม่ การฝึกอบรม และคำปรึกษาแนะนำ (หากจำเป็น) - จัดโปรแกรมร่วมระหว่างคนงานกับผู้บริหารในการส่งเสริมสุขภาพ และความเป็นอยู่ที่ดี
<p>4) สิ่งแวดล้อม (The environment)</p>	
<p>4.1) การป้องกันมลพิษ (Prevention of Pollution)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ชี้บ่งลักษณะและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมโดยรอบที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจขององค์กร - ชี้บ่งแหล่งกำเนิดมลพิษและกากของเสียที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการต่างๆขององค์กร - ตรวจวัด บันทึกและรายงานแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีนัยสำคัญและลดลงของมลพิษ การใช้กากของเสียที่เกิดขึ้นและการใช้พลังงาน - มีจุดมุ่งหมายเพื่อป้องกันการเกิดมลพิษและกากของเสีย การใช้การจัดการกากของเสียตามลำดับขั้น และมั่นใจว่าได้จัดการมลพิษ และ

	<p>กากของเสียที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้อย่างเหมาะสม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประสานงานกับชุมชนท้องถิ่นเกี่ยวกับการปล่อยมลพิษและกากของเสียที่เกิดขึ้นจริง และที่อาจเกิดขึ้นจากความเสี่ยงต่างๆต่อสุขภาพ รวมทั้งมาตรการบรรเทาต่างๆที่ดำเนินการจริง และที่จะดำเนินการ - เปิดเผยต่อสาธารณะเกี่ยวกับปริมาณและประเภทของสารพิษและสารเคมีอันตรายที่เกี่ยวข้องและมีนัยสำคัญที่ถูกนำมาใช้และถูกปลดปล่อยออกมา รวมทั้งให้ทราบถึงความเสี่ยงต่างๆต่อสุขภาพของมนุษย์และด้านสิ่งแวดล้อมของวัสดุต่างๆ เหล่านี้ที่นำมาใช้ในภาวะปกติของการปฏิบัติงาน รวมทั้งจากการปลดปล่อยออกมาโดยอุบัติเหตุ - ชี้บ่งและหลีกเลี่ยงการใช้สารพิษและสารเคมีอันตรายอย่างเป็นระบบ - ดำเนินการป้องกันป้องกันอุบัติเหตุด้านสิ่งแวดล้อม และมีโปรแกรมการเตรียมความพร้อม และเตรียมแผนฉุกเฉินที่ครอบคลุมอุบัติเหตุและอุบัติการณ์ต่างๆ กับส่วนเกี่ยวข้อง
4.2) การใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน (Sustainable resource use)	<p>เพื่อให้มั่นใจว่าในอนาคตจะยังมีทรัพยากรอยู่อย่างพอเพียง โดยองค์กรสามารถต่อยอดการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืนได้ โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.) การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ 2.) การอนุรักษ์น้ำ การใช้และการเข้าถึงน้ำ 3.) ประสิทธิภาพในการใช้วัสดุ

	<p>4.) ข้อกำหนดของผลิตภัณฑ์ให้ใช้ทรัพยากรน้อยที่สุด</p> <p>ดังนั้นกิจกรรมควรดำเนินการ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ชี้บ่งแหล่งกำเนิดของพลังงาน น้ำ และทรัพยากรอื่น ๆ ที่มีการใช้ - ตรวจสอบ บันทึกและรายงานการใช้พลังงาน น้ำ และทรัพยากรอื่น ๆ ที่มียุทธศาสตร์ - นำมาตรการการใช้ทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพมาปฏิบัติเพื่อลดการใช้พลังงาน น้ำ และทรัพยากรอื่น ๆ โดยพิจารณาถึงตัวชี้วัดของการปฏิบัติที่ดี และมีการนำไปเปรียบเทียบกับที่อื่น ๆ ด้วย - เติบโตเต็ม หรือทดแทนทรัพยากรที่ไม่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้โดยแหล่งพลังงานต่างๆที่เป็นทางเลือกอย่างยั่งยืน สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ และสร้างผลกระทบต่ำ และสร้างผลกระทบต่ำ - ใช้วัสดุที่เป็นการนำกลับมาใช้ซ้ำ และการนำน้ำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุดเท่าที่ทำได้ - จัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้มั่นใจว่าผู้ใช้ทุกคนสามารถเข้าถึงแหล่งน้ำได้อย่างเท่าเทียมกัน - สนับสนุนการจัดซื้อ/จัดหาที่ยั่งยืน - พิจารณาขยายการใช้ผู้ผลิตที่มีความรับผิดชอบ - สนับสนุนการบริโภคอย่างยั่งยืน - พิจารณาขยายการใช้ผู้ผลิตที่มีความรับผิดชอบ - สนับสนุนการบริโภคอย่างยั่งยืน
--	---

<p>4.3) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การลดผลกระทบและการปรับตัว (Climate change mitigation and adaptation)</p>	<p>เพื่อบรรเทาผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการต่างๆ องค์กรควร</p> <ul style="list-style-type: none"> - ชี้บ่งแหล่งกำเนิดของการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสะสมทั้งทางตรงและทางอ้อม รวมทั้งกำหนดขอบเขตความรับผิดชอบขององค์กร - ตรวจสอบ บันทึกรายงานถึงการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่มีนัยสำคัญ โดยใช้มาตรฐานวิธีการที่ได้รับการยอมรับ - ดำเนินมาตรการที่เหมาะสมเพื่อลดและทำให้เกิดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งโดยทางตรงและทางอ้อมน้อยที่สุด ภายใต้การควบคุมขององค์กร และกระตุ้นให้มีการดำเนินการในลักษณะเดียวกันในขอบเขตอิทธิพลขององค์กร - ทบทวนปริมาณและชนิดเชื้อเพลิงที่ใช้ที่มีนัยสำคัญภายในองค์กรและจัดทำโปรแกรม เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิผล แนวคิดเกี่ยวกับวงจรชีวิตควรนำมาประยุกต์ใช้เพื่อให้มั่นใจว่ามีการลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิ ถึงแม้ว่าองค์กรได้พิจารณาถึงการใช้เทคโนโลยีที่มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในระดับต่ำหรือการใช้พลังงานทดแทนแล้วก็ตาม - ป้องกันหรือลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (โดยเฉพาะที่เป็นสาเหตุของการลดลงของชั้นโอโซนในบรรยากาศ) จากการใช้งานที่ดิน หรือการเปลี่ยนแปลงการใช้งานที่ดิน กระบวนการผลิตหรืออุปกรณ์ รวมถึงเครื่องทำความร้อน เครื่องระบายอากาศ และเครื่องปรับอากาศ
--	---

	<ul style="list-style-type: none"> - เห็นความสำคัญของการประหยัดพลังงานในทุกๆที่ขององค์กรที่สามารถทำได้ รวมถึงการซื้อผลิตภัณฑ์ประหยัดพลังงาน และการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการบริการที่มีการใช้พลังงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ - พิจารณาเป้าหมายสำหรับการสร้างความสมดุลของคาร์บอน โดยใช้มาตรฐานการชดเชยการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (GHG Offset) ตัวอย่างเช่น การสนับสนุนโปรแกรมการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่น่าเชื่อถือที่มีการดำเนินการอย่างโปร่งใส การดักจับและการจัดเก็บคาร์บอน หรือการเก็บกักคาร์บอน (carbon sequestration)
<p>4.4) การปกป้องสิ่งแวดล้อม ความหลากหลายทางชีวภาพและการฟื้นฟูสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ (Protection and restoration of the natural environment)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ชี้บ่งผลกระทบที่ไม่ดีที่อาจเกิดขึ้นต่อระบบนิเวศ และความหลากหลายทางชีวภาพและดำเนินมาตรการต่างๆ เพื่อกำจัดหรือลดผลกระทบต่างๆ เหล่านี้ - มีส่วนร่วมในกลไกการตลาดในการยอมรับค่าใช้จ่ายของการก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมขององค์กร และสร้างคุณค่าเชิงเศรษฐกิจในการป้องกันระบบนิเวศอย่างเหมาะสมหากสามารถทำได้ - ให้ความสำคัญต่อการหลีกเลี่ยงความสูญเสียของระบบนิเวศตามธรรมชาติเป็นลำดับแรก ให้ความสำคัญต่อการฟื้นฟูระบบนิเวศเป็นลำดับที่สอง ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการตามทั้งสองอย่างข้างต้นได้ หรือดำเนินการแล้วไม่เกิด

	<p>ประสิทธิผลอย่างเต็มที่ ควรดำเนินการชดเชยความเสียหายจากการกระทำที่เกิดขึ้นที่นำไปสู่การเกิดความสมดุลของระบบนิเวศ</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดทำและใช้กลยุทธ์แบบบูรณาการสำหรับการบริหารจัดการที่ดิน และระบบนิเวศ เพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์และการใช้แบบเท่าเทียมกันทางสังคมได้อย่างยั่งยืน - ดำเนินมาตรการเพื่อการอนุรักษ์สิ่งมีชีวิตสายพันธุ์เฉพาะถิ่น หรือสายพันธุ์ที่กำลังถูกคุกคาม หรือมีความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ หรือถิ่นที่อยู่อาศัยที่อาจได้รับผลกระทบ - ดำเนินการวางแผน ออกแบบและปฏิบัติงานต่างๆ ในลักษณะที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด อันเป็นผลมาจากการตัดสินใจเข้าไปใช้ที่ดิน รวมทั้งการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านการเกษตรและชุมชนเมือง - รวมเรื่องการป้องกันถิ่นที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ พื้นที่ชุ่มน้ำ ป่าไม้ ทางเดินสัตว์ป่า พื้นที่อนุรักษ์ และพื้นที่เกษตรกรรมเข้าไว้ในงานพัฒนาสิ่งปลูกสร้างและงานก่อสร้าง - ใช้แนวทางการเกษตร การทำประมง และแนวปฏิบัติด้านป่าไม้อย่างยั่งยืน รวมทั้งประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสภาพความเป็นอยู่ของสัตว์ป่าต่างๆ ตัวอย่างเช่น ตามที่ได้มีการกำหนดไว้ในมาตรฐานชั้นนำและรูปแบบการรับรองต่างๆ (certification schemes)
--	--

	<ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มสัดส่วนการใช้ผลิตภัณฑ์จากผู้ส่งมอบที่ใช้เทคโนโลยีและกระบวนการผลิตอย่างยั่งยืน - พิจารณาว่าสัตว์ป่าและถิ่นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าเป็นส่วนหนึ่งของระบบนิเวศตามธรรมชาติ และควรเห็นถึงคุณค่าของและได้รับการปกป้อง รวมทั้งการคำนึงถึงความเป็นอยู่ของสัตว์ป่าเหล่านั้นด้วย - หลีกเลี่ยงแนวทางต่างๆ อันเป็นการคุกคามต่อความอยู่รอด หรือนำไปสู่การสูญพันธุ์ของสิ่งมีชีวิต ทั้งในระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่นหรือการอนุญาตให้มีการแจกจ่ายหรือการขยายสายพันธุ์ที่รุกราน
5) การปฏิบัติที่เป็นธรรม (Fair Operating Practices)	
<p>5.1) การต่อต้านการทุจริต (Anti-corruption)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ชี้บ่งความเสี่ยงต่างๆของการทุจริตรวมถึงการประยุกต์ใช้ ปรับปรุงนโยบายและวิธีการปฏิบัติต่างๆ ในการต่อต้านการทุจริตและการข่มขู่บังคับ - มั่นใจในความเป็นผู้นำและเป็นแบบอย่างในการต่อต้านการทุจริตและมีความมุ่งมั่น ส่งเสริมและไม่ละเลยในการดำเนินการตามนโยบายการต่อต้านการทุจริต - สนับสนุนและฝึกอบรมลูกจ้างและตัวแทนต่างๆ ขององค์กรในความพยายามที่จะกำจัดการให้สินบนและการทุจริต รวมทั้งให้สิ่งจูงใจในการดำเนินการตามข้างต้น - ยกระดับความตระหนักของลูกจ้าง ตัวแทนผู้รับเหมา และผู้ส่งมอบต่างๆ เกี่ยวกับการทุจริต รวมทั้งวิธีในการจัดการกับเรื่องนี้

	<ul style="list-style-type: none"> - มั่นใจว่าการจ่ายค่าตอบแทนให้ลูกจ้างและตัวแทนต่างๆ ขององค์กรเป็นไปอย่างเหมาะสมและมีการดำเนินงานต่างๆ ที่ชอบด้วยกฎหมายเท่านั้น - จัดทำและรักษาไว้ซึ่งระบบที่มีประสิทธิผลในการดำเนินการกับการทุจริต - ส่งเสริมและให้ลูกจ้าง คู่ค้า ตัวแทนและผู้ส่งมอบต่างๆ ขององค์กรรายงานการฝ่าฝืนการปฏิบัติตามนโยบายองค์กร และการปฏิบัติที่ไม่มีจริยธรรมและความยุติธรรม โดยการพัฒนากลไกที่ช่วยให้การรายงานและการติดตามผลการดำเนินงานที่ปราศจากความหวาดกลัวการแก้แค้นในภายหลัง - แจ้งเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดกฎหมายอาญาต่อหน่วยงานที่มีอำนาจในการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องให้ได้รับตามความเหมาะสม - ทำงานเพื่อต่อต้านการทุจริต โดยการสนับสนุนให้หน่วยงานอื่นๆ ที่องค์กรมีความสัมพันธ์ให้มีการนำแนวปฏิบัติในการต่อต้านการทุจริตที่คล้ายคลึงกันไปใช้ด้วย
<p>5.2) การมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างรับผิดชอบ (Responsible political involvement)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ฝึกอบรมลูกจ้างและตัวแทนต่างๆ ขององค์กรและยกระดับของความตระหนักเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมและช่วยสนับสนุนทางการเมืองอย่างรับผิดชอบ รวมทั้งวิธีการจัดการกับประโยชน์ทับซ้อน - มีความโปร่งใสเกี่ยวกับนโยบายและการดำเนินการต่างๆ ขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการ

	<p>โน้มน้าว ชักจูง (lobby) การช่วยสนับสนุนและการมีส่วนร่วมทางการเมือง</p> <ul style="list-style-type: none"> - กำหนดและดำเนินการตามนโยบายและแนวทางต่างๆ เพื่อการจัดการกับการดำเนินการต่างๆ ของบุคคลที่ปฏิบัติงานในนามขององค์กร - หลีกเลี่ยงการสนับสนุนทางการเมืองที่จะพยายามเข้าควบคุม หรืออาจจะมีผลทำให้รับรู้ถึงความพยายามที่ไม่เหมาะสมกับนักการเมือง หรือผู้กำหนดนโยบายเพื่อให้เป็นไปตามแนวทางที่ต้องการ - ห้ามดำเนินการในกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับการให้ข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง การบิดเบือนความจริง การคุกคาม หรือการบีบบังคับ
5.3) การแข่งขันอย่างเป็นธรรม (Fair competition)	<p>เพื่อเป็นการส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรม องค์กรควร</p> <ul style="list-style-type: none"> - ดำเนินกิจกรรมต่างๆ ขององค์กรในลักษณะที่สอดคล้องกับกฎหมาย และระเบียบต่างๆ ด้านการแข่งขันอย่างเป็นธรรม และให้ความร่วมมือกับหน่วยงานที่กำกับดูแลด้านกฎหมายอย่างเหมาะสม - กำหนดขั้นตอนการดำเนินงานและการปกป้องอื่นๆ เพื่อป้องกันการเข้าร่วมหรือการสมรู้ร่วมคิดในพฤติกรรมต่อต้านการแข่งขัน - ส่งเสริมความตระหนักของลูกค้าถึงความสำคัญของการปฏิบัติให้สอดคล้องกับกฎหมาย ด้านการแข่งขันและการแข่งขันที่เป็นธรรม

	<ul style="list-style-type: none"> - สนับสนุนแนวปฏิบัติด้านการต่อต้านการผูกขาด และการทุ่มตลาด รวมทั้งนโยบายสาธารณะที่ส่งเสริมการแข่งขันอย่างเป็นธรรม - ใส่ใจกับบริบทของสังคมที่องค์กรดำเนินการอยู่ และไม่ฉกฉวยประโยชน์จากสภาพของสังคม เพื่อให้ได้มาซึ่งความได้เปรียบในการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม เช่น สภาพของความยากจน
<p>5.4) การส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมในห่วงโซ่คุณค่า (Promoting social responsibility in the sphere of influence)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - บูรณาการเกณฑ์ด้านจริยธรรม สังคม สิ่งแวดล้อม และความเท่าเทียมทางเพศ รวมทั้งสุขภาพและความปลอดภัยไว้ในนโยบายและวิถีปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดซื้อ การแจกจ่าย และการทำสัญญา เพื่อปรับปรุงให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ต่างๆ ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม - สนับสนุนให้องค์กรอื่นๆ นำนโยบายด้านความรับผิดชอบต่อสังคมที่คล้ายคลึงกันมาใช้ โดยไม่ยินยอมให้เกิดพฤติกรรมการแข่งขัน - พิจารณาให้การสนับสนุนองค์กรขนาดเล็กและขนาดกลาง (SMOs) ที่รวมถึง การยกระดับของความตระหนักเกี่ยวกับประเด็นต่างๆ ของความรับผิดชอบต่อสังคม และการปฏิบัติที่ดี รวมทั้งให้ความช่วยเหลืออื่นๆ เพิ่มเติม (เช่น ในด้านเทคนิค การสร้างความสามารถ หรือทรัพยากรด้านอื่นๆ) เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม - มีส่วนร่วมอย่างจริงจังในการยกระดับความตระหนักขององค์กรต่างๆ ที่องค์กรมี

	<p>ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับหลักการและประเด็นต่างๆ ของความรับผิดชอบต่อสังคม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมการปฏิบัติที่เป็นธรรม และสามารถปฏิบัติได้ เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายและประโยชน์ที่ได้รับจากการปฏิบัติอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมตลอดห่วงโซ่คุณค่า รวมทั้งช่วยเพิ่มศักยภาพขององค์กรในห่วงโซ่คุณค่าเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ต่างๆ ของความรับผิดชอบต่อสังคมที่จะเป็นไปได้ซึ่งจะรวมถึงวิธีการจัดซื้อ ตัวอย่างเช่น การสร้างความมั่นใจว่าการซื้อในราคาที่เป็นธรรม และมีการกำหนดระยะเวลาส่งมอบที่เพียงพอ และสัญญาต่างๆ ที่มีเสถียรภาพ
<p>5.5) การเคารพต่อสิทธิในทรัพย์สิน (Respect for property rights)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติตามนโยบายและวิธีการปฏิบัติต่างๆ ที่ส่งเสริมการเคารพต่อสิทธิในทรัพย์สินและความรู้ดั้งเดิม - ดำเนินการสืบสวนอย่างเหมาะสมเพื่อให้มั่นใจว่ามีการอนุญาตให้ใช้ หรือการทำลายทรัพย์สินอย่างถูกต้องตามกฎหมาย - ไม่เข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นการละเมิดสิทธิในทรัพย์สิน รวมทั้งการใช้ที่ผิดไปจากอำนาจการครอบครอง การปลอมแปลง และการละเมิดสิทธิ - จ่ายค่าชดเชยอย่างเป็นธรรมสำหรับทรัพย์สินที่ได้รับหรือนำไปใช้ - พิจารณาความคาดหวังของสังคม สิทธิมนุษยชนและความต้องการขั้นพื้นฐานส่วนบุคคล

	เมื่อมีการใช้และการปกป้องสิทธิของทรัพย์สินทางปัญญา และสิทธิในทรัพย์สินทางกายภาพ
6) ประเด็นด้านผู้บริโภค (Consumer Issues)	
<p>6.1) การตลาดที่เป็นธรรม สารสนเทศที่เป็นจริง และไม่เบี่ยงเบน และการปฏิบัติตามข้อตกลงที่เป็นธรรม (Fair marketing, information and contractual practices)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่เข้าร่วมในการปฏิบัติใดๆ ที่หลอกลวง ทำให้เข้าใจผิด ฉ้อโกงหรือไม่เป็นธรรม ไม่ชัดเจนหรือคลุมเครือ ซึ่งรวมไปถึงการละเลยในการแจ้งสารสนเทศที่สำคัญ - การอนุญาตให้มีการแบ่งปันข้อมูลที่โปร่งใสซึ่งจะทำให้เกิดการเข้าถึงและการเปรียบเทียบตัวเลือกโดยผู้บริโภคที่ง่ายขึ้น - ชี้แจงการโฆษณาและการตลาดอย่างชัดเจน - เปิดเผยราคารวมสุทธิและภาษี ข้อตกลงและเงื่อนไขของผลิตภัณฑ์และบริการ (รวมทั้งอุปกรณ์เสริมที่จำเป็นสำหรับการใช้) และค่าจัดส่งเมื่อมีการนำเสนอสินเชื่อให้แก่ผู้บริโภคควรให้รายละเอียดอัตราดอกเบี้ยรายปีที่แท้จริง และอัตราค่าปรับกรณีชำระไม่ตรงกำหนด ซึ่งรวมถึงค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง จำนวนเงินที่ต้องชำระ จำนวนงวดที่ต้องชำระและวันครบกำหนดของงวดชำระเงิน - ยืนยันการแสดงหลักฐานข้อเท็จจริงตามมีกล่าวอ้างของผลิตภัณฑ์และบริการโดยการให้ข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงตามที่ลูกค้าร้องขอ - ไม่ใช่ข้อความ สื่อทางเสียงหรือรูปภาพ ที่เป็นการปลุกฝังความเชื่อที่ผิดๆ เกี่ยวข้องกับเพศ ศาสนา เชื้อชาติ การด้อยความสามารถ หรือความสัมพันธ์ส่วนบุคคล

	<ul style="list-style-type: none"> - มีการพิจารณาถึงการโฆษณาและการตลาดเพื่อประโยชน์สูงสุดสำหรับกลุ่มผู้ด้อยโอกาส รวมทั้งเด็กและไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นการทำลายผลประโยชน์ของกลุ่มผู้ด้อยโอกาสข้างต้น - ให้สารสนเทศที่สมบูรณ์ ถูกต้อง สามารถเข้าใจได้ และสามารถเปรียบเทียบอย่างเป็นทางการได้ หรือใช้ภาษาที่ใช้กันทั่วไป ณ จุดขาย และเป็นไปตามกฎระเบียบต่างๆที่เกี่ยวข้อง - มีการทำสัญญาซึ่งมีการเขียนด้วยภาษาที่ชัดเจน อ่านได้ง่ายและใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย โดยไม่กำหนดเงื่อนไขที่ไม่เป็นธรรมสิทธิในการเปลี่ยนแปลงราคาและเงื่อนไขแต่เพียงผู้เดียว และมีการให้สารสนเทศที่ชัดเจนและเพียงพอเกี่ยวกับราคา คุณสมบัติด้านการใช้งาน เงื่อนไขข้อตกลง ค่าใช้จ่าย ระยะเวลาของสัญญา และระยะเวลาในการยกเลิก
<p>6.2) การคุ้มครองสุขภาพและความปลอดภัยของผู้บริโภค (Protecting Consumers' Health and Safety)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - จัดหาผลิตภัณฑ์และบริการที่ปลอดภัยต่อผู้ใช้งาน และบุคคลอื่นๆ รวมทั้งต่อทรัพย์สินและสิ่งแวดล้อมภายใต้สภาวะการใช้งานปกติและที่ได้คาดการณ์ไว้ล่วงหน้า - ประเมินความปลอดภัยของกฎหมาย กฎระเบียบ มาตรฐาน และข้อกำหนดต่างๆ เพื่อระบุถึงประเด็นต่างๆด้านสุขภาพและความปลอดภัยองค์กรควรทำให้เหนือกว่าข้อกำหนดขั้นต่ำดังกล่าวโดยเฉพาะเมื่อมีหลักฐานที่ชัดเจนว่าข้อกำหนดที่สูงกว่าสามารถคุ้มครองได้ดีกว่าอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งดูได้จากอุบัติเหตุต่างๆที่เกิดขึ้นที่

เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือการบริการที่เป็นไปตามข้อกำหนดขั้นต่ำ หรือการมีผลิตภัณฑ์หรือการบริการที่เป็นไปตามข้อกำหนดขั้นต่ำ หรือการมีผลิตภัณฑ์ต่างๆ หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่สามารถลดจำนวน หรือความรุนแรงของอุบัติเหตุต่างๆได้

- ในกรณีที่ได้มีการวางตลาดผลิตภัณฑ์ไปแล้ว พบต่อมาในภายหลังว่าผลิตภัณฑ์ยังคงมีอันตรายที่ไม่ได้คาดคิดไว้ล่วงหน้า มีข้อบกพร่องที่รุนแรง หรือมีสารสนเทศที่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด หรือมีข้อความที่ไม่ถูกต้องอยู่ องค์กรควรหยุดให้บริการ หรือการถอนคืนผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในห่วงโซ่ของการกระจายสินค้าทั้งหมด องค์กรควรเรียกคืนผลิตภัณฑ์โดยใช้มาตรการและสื่อต่างๆ ที่เหมาะสมเพื่อให้สามารถเข้าถึงประชาชนที่ซื้อผลิตภัณฑ์ หรือใช้การบริการได้รับทราบ และให้การชดเชยแก่ผู้บริโภคต่างๆ สำหรับการที่ได้รับผลเสียหายที่เกิดขึ้นดังกล่าว ดังนั้น มาตรการต่างๆ สำหรับการสอบกลับได้ที่อยู่ในห่วงโซ่แห่งคุณค่าอาจเป็นสิ่งสำคัญและมีประโยชน์ในการดำเนินการ

- ออกแบบผลิตภัณฑ์ที่มีความเสี่ยงต่าง ๆ น้อยที่สุด โดยชี้บ่งกลุ่มผู้ใช้ จุดประสงค์การใช้และการใช้กระบวนการ ผลิตภัณฑ์ หรือการบริการอย่าง ไม่ถูกต้องที่สามารถคาดการณ์ได้อย่างสมเหตุสมผล รวมทั้งชี้บ่งอันตรายที่อาจเกิดขึ้นในทุกขั้นตอนและสภาพการใช้ผลิตภัณฑ์ หรือการบริการ และในบางกรณีมีการจัดผลิตภัณฑ์และ

	<p>การบริการที่สร้างขึ้นเป็นการเฉพาะสำหรับกลุ่มผู้ด้อยโอกาส มีการประมาณการและประเมินค่าความเสี่ยงสำหรับแต่ละผู้ใช้หรือกลุ่มที่สัมผัส รวมทั้งหญิงตั้งครรภ์จากอันตรายต่างๆที่ระบุไว้ รวมทั้งมีการลดความเสี่ยงโดยการใช้วิธีการตามที่ได้มีการเรียงลำดับของสำคัญ คือวิธีการออกแบบโดยคำนึงถึงความปลอดภัย อุปกรณ์ป้องกันและสารสนเทศสำหรับผู้ใช้งาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - มั่นใจว่าสารสนเทศที่นำมาใช้เพื่อการออกแบบผลิตภัณฑ์และการบริการมีความเหมาะสมโดยคำนึงถึงความต้องการของผู้บริโภคที่แตกต่างกัน และเคารพต่อความแตกต่าง หรือข้อจำกัดในความสามารถของผู้บริโภคต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวกับการจัดสรรเรื่องเวลาสำหรับกระบวนการประมวลสารสนเทศ - ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ควรหลีกเลี่ยงการใช้สารเคมีที่ก่อให้เกิดอันตราย รวมถึงสารที่ก่อให้เกิดมะเร็ง สารที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม สารที่เป็นพิษกับระบบสืบพันธุ์ หรือสารที่ตกค้างยาวนาน และสามารถสะสมอยู่ในร่างกายได้ ซึ่งหากมีการนำผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนประกอบของสารเคมีดังกล่าวไปจำหน่ายองค์กรควรชี้บ่งรายละเอียดไว้ในฉลากให้ชัดเจน - ประเมินความเสี่ยงในด้านสุขภาพของมนุษย์ที่เกิดจากผลิตภัณฑ์และการบริการมีการนำวัสดุเทคโนโลยี หรือวิธีการผลิตที่ใหม่ๆมาใช้ และมีเอกสารที่ทำได้สำหรับผู้บริโภคตามความเหมาะสม
--	---

	<ul style="list-style-type: none"> - ให้ข้อความด้านความปลอดภัยที่สำคัญแก่ผู้บริโภค โดยใช้สัญลักษณ์ต่างๆ ที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล หรือร่วมกับข้อความ - แนะนำผู้บริโภคถึงการใช้ผลิตภัณฑ์อย่างเหมาะสม และเตือนผู้บริโภคให้ทราบถึงความเสี่ยงต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้ผลิตภัณฑ์นั้นๆ ในสภาพการใช้งานปกติ - จัดทำมาตรการต่างๆ ในการป้องกันผลิตภัณฑ์ที่อาจจะก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยขึ้นจากการเคลื่อนย้าย หรือการจัดเก็บที่ไม่ถูกต้องในขณะที่อยู่ในความดูแลของผู้บริโภคเอง
<p>6.3) การบริโภคอย่างยั่งยืน (Sustainable Consumption)</p>	<p>เพื่อสนับสนุนการบริโภคอย่างยั่งยืน องค์กรควรดำเนินการดังนี้ ตามความเหมาะสม</p> <ul style="list-style-type: none"> - สนับสนุนการให้ความรู้เกี่ยวกับอำนาจของผู้บริโภคอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เข้าใจถึงผลกระทบต่างๆ ในการเลือกผลิตภัณฑ์และการบริการสำหรับความเป็นอยู่ที่ดีของผู้บริโภคและต่อสิ่งแวดล้อม ข้อเสนอแนะที่ปฏิบัติได้สามารถให้ข้อเสนอว่าจะมีการปรับเปลี่ยนต่างๆ ที่จำเป็นได้อย่างไร - นำเสนอผลิตภัณฑ์ และการบริการที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อมแก่ผู้บริโภค โดยคำนึงถึงวงจรชีวิตทั้งหมด และการลดผลกระทบต่างๆ ที่ไม่ดีต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมโดยชัดหรือทำให้เกิดผลกระทบที่ไม่ดีต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมอันเกิดจากผลิตภัณฑ์และการบริการน้อยที่สุดเท่าที่ทำได้ ออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ที่ง่ายต่อการใช้งาน นำกลับมาใช้ได้ใหม่หรือซ่อมได้

	<p>เลือกใช้ผู้ส่งมอบต่างๆที่สามารถส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืนเป็นอันดับแรก เสนอผลิตภัณฑ์คุณภาพสูง โดยมีอายุการใช้งานที่ยาวนานในราคาที่สามารถซื้อได้ ให้สารสนเทศแก่ผู้บริโภคที่มีความน่าเชื่อถือทางวิทยาศาสตร์ ให้สารสนเทศเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ การบริการซึ่งรวมไปถึงการสร้างผลกระทบต่อสุขภาพ ประเทศที่เป็นแหล่งกำเนิด ประสิทธิภาพการใช้พลังงาน ส่วนประกอบหรือส่วนผสมต่างๆ ประเด็นด้านสัตว์ทดลอง และการใช้ การบำรุงรักษา การจัดเก็บ และการกำจัดผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์อย่างปลอดภัย</p> <p>- ใช้การแสดงฉลากที่เชื่อถือได้และมีประสิทธิผลที่ได้จากการได้รับการตรวจสอบโดยองค์กรอิสระตามรูปแบบของฉลากต่างๆ หรือการทวนสอบในรูปแบบอื่นๆ เช่น ฉลากสิ่งแวดล้อม กิจกรรมการตรวจประเมินต่างๆเพื่อสื่อสารเกี่ยวกับมุมมองเชิงบวกของทางด้านสิ่งแวดล้อม การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและคุณลักษณะต่างๆของผลิตภัณฑ์และการบริการที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม</p>
<p>6.4) การบริการ การสนับสนุน และการยุติข้อเรียกร้อง และข้อโต้แย้ง แก่ผู้บริโภค (Consumer service, support and dispute resolution)</p>	<p>องค์กรควร</p> <p>- กำหนดมาตรการเพื่อป้องกันการเรียกร้องของผู้บริโภค โดยการเสนอทางเลือกให้แก่ผู้บริโภคซึ่งจะรวมถึงผู้บริโภคที่ได้รับผลิตภัณฑ์จากการสั่งซื้อทางไกล ในการรับคืนผลิตภัณฑ์ภายในระยะเวลาที่กำหนดหรือได้รับการแก้ไขด้วยวิธีการอื่นๆอย่างเหมาะสม</p>

	<ul style="list-style-type: none"> - ทบทวนข้อร้องเรียนและปรับปรุงแนวปฏิบัติในการตอบสนองต่อข้อร้องเรียนต่างๆ - เสนอการรับประกันผลิตภัณฑ์ที่มากกว่าระยะเวลาการรับประกันตามที่กฎหมายกำหนดไว้และเหมาะสมกับอายุการใช้งานของผลิตภัณฑ์ - สื่อสารกับผู้บริโภคอย่างชัดเจนเกี่ยวกับการเข้าถึงการบริการและสนับสนุนต่างๆ ภายหลังจากการส่งมอบ รวมทั้งการยุติข้อโต้แย้งและกลไกต่างๆในการชดเชย - เสนอระบบสนับสนุนและระบบการให้คำแนะนำที่มีประสิทธิภาพและเพียงพอ - เสนอการบำรุงรักษา และการซ่อมแซมในราคาที่สมเหตุสมผลและสถานที่ตั้งที่สามารถเข้าถึงได้ และทำให้สามารถเข้าถึงสารสนเทศเกี่ยวกับการมีอยู่ของอะไหล่ต่างๆ ของผลิตภัณฑ์ได้ - เลือกใช้การยุติข้อโต้แย้ง และการแก้ปัญหาความขัดแย้ง และกระบวนการชดเชยตามมาตรฐานของประเทศหรือสากล โดยไม่มีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม หรือเก็บค่าธรรมเนียมในอัตราที่สูงที่สุดจากผู้บริโภค และไม่เรียกร้องให้ผู้บริโภคยกเลิกการทวงสิทธิในการขอความช่วยเหลือตามกฎหมาย
<p>6.5) การปกป้องข้อมูลและความเป็นส่วนตัวของผู้บริโภค (Consumer Data Protection and Privacy)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - จำกัดการจัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคลเท่าที่จำเป็นสำหรับการจัดเตรียมผลิตภัณฑ์และบริการ หรือได้มีการแจ้งให้ทราบและได้รับการยินยอมจากผู้บริโภคก่อน

	<ul style="list-style-type: none"> - ละเว้นการใช้บริการหรือการกล่าวอ้างถึงข้อเสนอพิเศษที่อาจเกิดขึ้นในข้อตกลงกับผู้บริโภคต่อการใช้ข้อมูลที่ระบุว่าไม่ต้องการให้นำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ด้านการตลาด - ได้รับข้อมูลมาด้วยวิธีการที่ถูกต้องตามกฎหมายและเป็นธรรม - ระบುವัตถุประสงค์ในการเก็บข้อมูลส่วนบุคคลอย่างชัดเจน ทั้งก่อนหรือในระหว่างการเก็บข้อมูล - ไม่เปิดเผย จัดหาให้หรือการใช้ข้อมูลเพื่อวัตถุประสงค์อื่นที่นอกเหนือไปจากที่ได้ระบุไว้ รวมทั้งเพื่อการตลาด เว้นแต่ได้มีการแจ้ง หรือได้รับการยินยอมจากผู้บริโภค หรือเมื่อมีการระบุไว้ตามข้อกำหนดแห่งกฎหมาย - จัดให้ผู้บริโภคใช้สิทธิในการทวนสอบว่าองค์กรมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้บริโภคนั้นหรือไม่ และแสดงข้อคิดเห็นโต้แย้งข้อมูลเหล่านั้นตามที่กฎหมายกำหนดไว้ หากข้อโต้แย้งนั้นเป็นผลองค์กรควรลบข้อมูลนั้นหรือทำให้ถูกต้อง ทำให้ครบถ้วน หรือได้รับการแก้ไขปรับปรุงตามความเหมาะสม - ปกป้องข้อมูลส่วนบุคคลโดยใช้มาตรการในการรักษาความปลอดภัยที่เพียงพอ - เปิดเผยเกี่ยวกับการพัฒนา แนวปฏิบัติและนโยบายต่างๆ ที่เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล และวิธีการต่างๆ ในการจัดข้อมูลส่วนบุคคลที่มีอยู่แล้ว รวมทั้งลักษณะและการใช้ข้อมูลส่วนบุคคล
--	---

	<ul style="list-style-type: none"> - เปิดเผยตัวตน และสถานที่ปฏิบัติงานปกติของบุคคลที่ทำหน้าที่ในการปกป้องข้อมูลส่วนบุคคลในองค์กร (บางครั้งเรียกว่า ผู้ควบคุมข้อมูล) และกำหนดให้บุคคลนี้เป็นผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติตามมาตรการข้างต้น และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
<p>6.6) การเข้าถึงบริการที่จำเป็น (Access to Essential Services)</p>	<p>องค์กรที่ให้บริการต่างๆที่มีความจำเป็น ควร</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่ตัดการบริการที่จำเป็นสำหรับผู้บริโภคที่ไม่ได้ชำระค่าบริการโดยปราศจากการให้โอกาสแก่ผู้บริโภคเหล่านั้นมาชำระค่าบริการภายในระยะเวลาที่เหมาะสม องค์กรไม่ควรเลือกใช้วิธีตัดการให้บริการมาลงโทษกับผู้บริโภคต่างๆที่ไม่ชำระค่าบริการทั้งหมด - กำหนดค่าบริการและค่าธรรมเนียม เสนอการจัดเก็บภาษีที่จะนำไปชดเชยให้กับผู้ที่มีความต้องการ - ดำเนินการด้วยความโปร่งใส โดยการจัดเตรียมสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดค่าบริการ และค่าใช้จ่ายต่างๆ - ขยายขอบเขตของการบริการ และให้บริการที่มีคุณภาพรวมทั้งระดับในการบริการที่เท่าเทียมกันโดยไม่เลือกปฏิบัติในกลุ่มต่างๆ ของผู้บริโภคทั้งหมด - บริหารจัดการในระหว่างที่มีการลดการบริการหรือหยุดการส่งมอบการบริการต่อกลุ่มผู้บริโภคต่างๆอย่างเท่าเทียม รวมทั้งหลีกเลี่ยงการเลือกปฏิบัติทั้งหมด

	<ul style="list-style-type: none"> - มีการบำรุงรักษา และยกระดับระบบการให้บริการขององค์กร เพื่อช่วยป้องกันการหยุดชะงักของบริการ
<p>6.7) การให้ความรู้และการสร้างความตระหนัก (Education and Awareness)</p>	<p>การให้ความรู้แก่ผู้บริโภค หากเป็นไปได้ องค์กรควรระบุถึง</p> <ul style="list-style-type: none"> - สุขภาพ และความปลอดภัยรวมถึงอันตรายต่างๆ ของผลิตภัณฑ์ - สารสนเทศเกี่ยวกับกฎหมายและข้อกำหนดต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง วิธีการต่างๆ ในการได้รับการชดเชยและหน่วยงานราชการและองค์การต่างๆ สำหรับการคุ้มครองผู้บริโภค - การแสดงฉลากผลิตภัณฑ์ และบริการรวมทั้งสารสนเทศที่จัดเตรียมไว้ในคู่มือและวิธีการใช้งานต่างๆ - สารสนเทศเกี่ยวกับน้ำหนัก และหน่วยวัด ราคา คุณภาพ เงื่อนไขของสินค้า และความพร้อมสำหรับการให้บริการที่จำเป็น - สารสนเทศเกี่ยวกับความเสี่ยงต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานและข้อควรระวังที่จำเป็น - สารสนเทศด้านการเงินและการลงทุนของผลิตภัณฑ์และบริการ - การปกป้องสิ่งแวดล้อม - ประสิทธิภาพของการใช้วัสดุต่างๆ พลังงาน และน้ำ - การบริโภคอย่างยั่งยืน - ความเหมาะสมของการกำจัดบรรจุภัณฑ์ ของเสีย และผลิตภัณฑ์ต่างๆ

7) การมีส่วนร่วมของชุมชนและการพัฒนาชุมชน (Community involvement and development)	
<p>7.1) การมีส่วนร่วมของชุมชน (Community Involvement)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ร่วมปรึกษาหารือกับกลุ่มตัวแทนของชุมชนในการพิจารณาจัดลำดับความสำคัญสำหรับการลงทุนด้านสังคมและกิจกรรมต่างๆ ของการพัฒนาชุมชน โดยการให้ความสนใจเป็นพิเศษกับกลุ่มตัวแทนผู้ด้อยโอกาส กลุ่มที่ถูกเลือกปฏิบัติ กลุ่มที่ถูกมองว่าไม่มีความสำคัญ และกลุ่มที่ไม่สามารถแสดงความคิดเห็นได้เองให้เข้ามาร่วม ซึ่งจะช่วยขยายทางเลือกต่างๆ และแสดงถึงการเคารพต่อสิทธิต่างๆ ของกลุ่มคนเหล่านี้ - ร่วมปรึกษาและทำความเข้าใจกับชุมชนต่างๆ รวมทั้งชนพื้นเมืองในเรื่องเกี่ยวกับข้อตกลงและเงื่อนไขต่างๆ ของการพัฒนาที่อาจมีผลกระทบต่อชุมชน การปรึกษาหารือหรือควรเกิดขึ้นก่อนการพัฒนา และควรอยู่บนพื้นฐานของสารสนเทศที่สมบูรณ์ ถูกต้อง และสามารถเข้าถึงได้ - เข้าร่วมในองค์กรส่วนท้องถิ่นต่างๆ หากทำได้ และทำอย่างเหมาะสม โดยมีจุดประสงค์เพื่อการสนับสนุนต่อประโยชน์ของส่วนรวม และเป้าประสงค์การพัฒนาของชุมชน - รักษาความสัมพันธ์กับองค์กรของรัฐและชนนักรการเมืองท้องถิ่นด้วยความโปร่งใส โดยปราศจากการติดสินบนหรือชักจูงในทางที่ไม่เหมาะสม - ส่งเสริมและสนับสนุนประชาชนในการเป็นอาสาสมัครของงานบริการชุมชน

	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมสนับสนุนการกำหนดนโยบาย การจัดทำ การดำเนินการ การเฝ้าติดตาม และประเมินผลโปรแกรมการพัฒนาต่างๆ โดยการดำเนินการข้างต้น องค์กรควรให้ความสำคัญควบคู่กับสิทธิ และให้ความสำคัญต่อมุมมองของผู้อื่นในการแสดงออกและปกป้องผลประโยชน์ของตนเอง
<p>7.2) การศึกษาและวัฒนธรรม (Education and Culture)</p>	<p>องค์กรควร</p> <ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาในทุกระดับและสานสัมพันธ์ในการดำเนินการต่างๆ เพื่อการปรับปรุงคุณภาพและการเข้าถึงการศึกษา การส่งเสริมความรู้ท้องถิ่น และช่วยขจัดภาวะไม่รู้หนังสือ - ส่งเสริมการสร้างโอกาสในการเรียนรู้ให้กับผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มที่ถูกเลือกปฏิบัติ - ส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กได้รับการศึกษาอย่างเป็นทางการ และไม่สนับสนุนในการกีดกันที่จะไม่ให้เด็กได้รับการศึกษา (เช่น การใช้แรงงานเด็ก) - สนับสนุนกิจกรรมทางวัฒนธรรมตามความเหมาะสมโดยให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆของท้องถิ่นที่สอดคล้องกับหลักการของการเคารพต่อสิทธิมนุษยชน ในการดำเนินการต่างๆ เพื่อส่งเสริมกิจกรรมต่างๆ ทางวัฒนธรรมที่ให้อำนาจแก่กลุ่มผู้ด้อยโอกาสที่ถูกกล่ละเลยจะมีความสำคัญเนื่องจากเป็นวิธีการหนึ่งที่ใช้ในการต่อสู้กับการเลือกปฏิบัติได้

	<ul style="list-style-type: none"> - พิจารณาส่งเสริมการศึกษาเกี่ยวกับมนุษยชนต่างๆ และยกระดับความตระหนักด้านสิทธิมนุษยชนให้สูงขึ้น - ช่วยอนุรักษ์และปกป้องมรดกทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการดำเนินการต่างๆ ขององค์กรมีผลกระทบกับเรื่องดังกล่าว - ส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทคโนโลยีดั้งเดิมของชุมชนต่างๆ ตามความเหมาะสม
<p>7.3) การสร้างการจ้างงานและการพัฒนาทักษะ (Employment Creation and Skills Development)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - วิเคราะห์ถึงผลกระทบของการตัดสินใจลงทุนขององค์กรในการสร้างการจ้างงานและการลงทุนต่างๆ โดยตรงที่จะช่วยบรรเทาความยากจนโดยการสร้างการจ้างงานที่เห็นว่ามีคุณค่าเชิงเศรษฐกิจ - พิจารณาผลกระทบของการเลือกใช้เทคโนโลยีต่อการจ้างงาน โดยเลือกใช้เทคโนโลยีต่างๆ ที่ทำให้เกิดโอกาสต่างๆในการจ้างงานมากที่สุด ในขณะที่มีความคุ้มค่าเชิงเศรษฐกิจในระยะยาวด้วย - พิจารณาผลกระทบของการตัดสินใจในการจ้างงานที่ให้องค์กรอื่นดำเนินการแทน (Outsourcing) ทั้งที่เป็นการตัดสินใจภายในองค์กรเองและจากองค์กรภายนอก - พิจารณาถึงการช่วยเหลือเพื่อพัฒนาหรือปรับปรุงโปรแกรมการพัฒนาทักษะต่างๆ ในชุมชนที่มีความขาดแคลนทักษะต่างๆ เหล่านี้ซึ่งอาจมีความร่วมมือกับกลุ่มอื่นๆในชุมชน

	<ul style="list-style-type: none"> - ให้ความสนใจเป็นพิเศษกับกลุ่มด้อยโอกาสที่เกี่ยวข้องกับการจ้างงานและการสร้างขีดความสามารถ - พิจารณาให้ความช่วยเหลือเพื่อการส่งเสริมกรอบเงื่อนไขต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับการสร้างการจ้างงาน
<p>7.4) การพัฒนาและการเข้าถึงเทคโนโลยี (Technology Development)</p>	<p>องค์กรควร</p> <ul style="list-style-type: none"> - พิจารณาถึงความช่วยเหลือสนับสนุนในการพัฒนาสร้างนวัตกรรมของเทคโนโลยีซึ่งสามารถช่วยแก้ปัญหาประเด็นต่างๆ ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมในชุมชนท้องถิ่น - พิจารณาถึงความช่วยเหลือในการพัฒนาเทคโนโลยีที่ใช้การลงทุนต่ำ ซึ่งสามารถทำซ้ำได้ง่ายและสร้างผลกระทบที่ดีในการขจัดความยากจนและความหิวโหย - พิจารณาถึงการพัฒนากฎมีปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งความรู้และเทคโนโลยีดั้งเดิม ไปพร้อมๆ กับการปกป้องสิทธิของชุมชนต่อความรู้และเทคโนโลยีของชุมชน หากมีความคุ้มค่าในเชิงเศรษฐกิจ - พิจารณาการสานสัมพันธ์ในความร่วมมือกับองค์กรต่างๆ ตัวอย่างเช่น มหาวิทยาลัย หรือห้องปฏิบัติการวิจัยเพื่อทำให้การพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีดียิ่งขึ้น ร่วมกับหุ้นส่วนต่างๆ จากชุมชน และจ้างคนในท้องถิ่นเข้าทำงานดังกล่าว - ยอมรับแนวปฏิบัติต่างๆ ที่ยินยอมให้ถ่ายทอดและเผยแพร่เทคโนโลยีที่มีความคุ้มค่าในเชิงเศรษฐกิจ ซึ่งองค์กรควรกำหนดกรอบระยะเวลา

	<p>ที่เหมาะสมและเงื่อนไขต่างๆสำหรับสิทธิหรือการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาในท้องถิ่น (หากสามารถทำได้) ทั้งนี้ควรพิจารณาและทำให้ขีดความสามารถของชุมชนในการบริหารจัดการเทคโนโลยีดีขึ้นด้วย</p>
<p>7.5) การสร้างความมั่งคั่งและรายได้ (Wealth and Income Creation)</p>	<p>องค์กรควร</p> <ul style="list-style-type: none"> - พิจารณาผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมในการเข้าไปหรือการออกมาจากชุมชน รวมทั้งผลกระทบของทรัพยากรพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน - พิจารณาสับสนุนการริเริ่มต่างๆที่จะกระตุ้นให้เกิดความหลากหลายของกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีอยู่ในชุมชนอย่างเหมาะสม - พิจารณาให้สิทธิพิเศษแก่ผู้ส่งมอบสินค้าและบริการต่างๆ ที่มีในท้องถิ่น และส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาผู้ส่งมอบท้องถิ่นเท่าที่จะทำได้ - พิจารณาการริเริ่มต่างๆ ที่จะเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับความสามารถและโอกาสสำหรับผู้ส่งมอบในท้องถิ่นเพื่อที่จะสนับสนุนห่วงโซ่แห่งคุณค่าและให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อกลุ่มผู้ด้อยโอกาสต่างๆในชุมชน - พิจารณาช่วยเหลือองค์กรต่างๆ ให้ดำเนินงานภายใต้กรอบที่กฎหมายกำหนด - ร่วมดำเนินกิจกรรมเชิงเศรษฐกิจกับองค์กรต่างๆ ที่มีความยากลำบากที่จะดำเนินการได้ตามกฎหมาย เนื่องจากมีระดับของการพัฒนาต่ำ ก็ต่อเมื่อองค์กรเหล่านั้น

	<ul style="list-style-type: none"> - มีวัตถุประสงค์ที่จะช่วยบรรเทาความยากจน - มีกิจกรรมต่างๆที่แสดงถึงการเคารพสิทธิมนุษยชน และมีความคาดหวังที่สมเหตุสมผลว่าองค์กรจะขับเคลื่อนไปข้างหน้าได้อย่างไร - สม่่าเสมอในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ภายใต้กรอบของกฎหมายอย่างเหมาะสม - การพิจารณาส่งเสริมสนับสนุนโปรแกรม และเป็นพันธมิตรในการ ช่วยเหลือสมาชิกชุมชน โดยเฉพาะกลุ่มสตรี และกลุ่มผู้ด้อยโอกาส อื่นๆในการจัดตั้งธุรกิจและสหกรณ์ต่างๆในการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต การส่งเสริมการเป็นเจ้าของกิจการ ตัวอย่างโปรแกรมข้างต้นสามารถจัดให้มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการวางแผนธุรกิจ การตลาด มาตรฐานคุณภาพที่กำหนดขึ้น เพื่อให้เป็นผู้ส่งมอบการให้ความช่วยเหลือด้านการจัดการและเทคนิคต่างๆ รวมทั้งการเข้าถึงแหล่งทุน และการเอื้ออำนวยให้เกิดการลงทุนร่วมกัน - สนับสนุนการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการให้ความใส่ใจต่อสัตว์เลี้ยงในบ้าน - พิจารณานแนวทางต่างๆ ที่เหมาะสมเพื่อสร้างโอกาสให้กับองค์กรชุมชนให้สามารถเข้าถึงกระบวนการจัดหาได้ง่ายขึ้น รวมทั้งการสร้างความสามารถในการบรรลุข้อกำหนดเชิงเทคนิค
--	---

	<p>และจัดให้มีสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับโอกาสต่างๆ ในกระบวนการจัดหาด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - พิจารณาสับสนับสนุนองค์กรหรือบุคคลต่างๆ ซึ่งนำผลิตภัณฑ์และการบริการที่มีความจำเป็นเข้ามาสู่ชุมชน โดยการจ้างงานในชุมชนพร้อมกันกับการเชื่อมโยงกับตลาดของท้องถิ่น ภูมิภาคและเขตเมืองซึ่งทำให้เกิดผลประโยชน์สำหรับสวัสดิการชุมชน - พิจารณาส่งเสริมแนวทางที่เหมาะสมที่จะช่วยในการพัฒนาผู้ประกอบการซึ่งเป็นสมาชิกในชุมชน - เติมเต็มความรับผิดชอบเกี่ยวกับภาษีขององค์กร และให้สารสนเทศที่จำเป็นต่อการพิจารณาภาษีอย่างถูกต้องต่อหน่วยงานต่างๆ ที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้อง - พิจารณาส่งเสริมสนับสนุนเกี่ยวกับการเกษียณอายุและเงินบำนาญสำหรับลูกจ้าง
7.6) สุขภาพ (Health)	<p>องค์กรควร</p> <ul style="list-style-type: none"> - แสวงหาวิธีเพื่อลด หรือขจัดผลกระทบด้านสุขภาพ อันเกิดจากกระบวนการผลิต ผลิตภัณฑ์ หรือการบริการขององค์กร - พิจารณาสับสนับสนุนการมีสุขภาพที่ดี ตัวอย่างเช่น การส่งเสริมสนับสนุนให้สามารถเข้าถึงยาต่างๆ และการฉีดวัคซีนและให้กำลังใจต่อการดำเนินชีวิตด้านสุขภาพ รวมถึงการออกกำลังกายและการมีโภชนาการที่ดี โดยการตรวจพบก่อนที่จะเกิดโรคและการไม่สนับสนุนการบริโภคผลิตภัณฑ์และสารต่างๆที่ไม่ดีต่อสุขภาพ

	<p>ควรให้ความใส่ใจเป็นพิเศษในเรื่องโภชนาการของเด็ก</p> <ul style="list-style-type: none"> - พิจารณาเพิ่มความตระหนักเกี่ยวกับภัยคุกคามต่อสุขภาพและโรคสำคัญต่างๆ และการป้องกัน เช่น โรคเอดส์ (HIV/AIDs) โรคมะเร็ง โรคหัวใจ โรคไข้มาลาเรีย โรควัณโรค และโรคอ้วน - พิจารณาสับสนุนการเข้าถึงบริการสุขภาพพื้นฐานที่จำเป็น การจัดหา น้ำสะอาด และสุขอนามัย ที่เหมาะสม เพื่อป้องกันการเจ็บป่วย
7.7) การลงทุนด้านสังคม (Social Investment)	<ul style="list-style-type: none"> - คำนึงถึงการส่งเสริมการพัฒนาชุมชนในการวางแผนโครงการลงทุนทางสังคมการดำเนินงานต่างๆ ทั้งหมดควรเปิดโอกาสให้กับคนในชุมชน ตัวอย่างเช่น การเพิ่มการจัดซื้อจากท้องถิ่น และการจ้างให้หน่วยงานอื่นๆ ดำเนินการแทน (outsourcing) เพื่อที่จะสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่น - หลีกเลี่ยงการดำเนินการต่างๆ ที่เป็นการขยายเวลาการพึ่งพาอาศัยกิจกรรมการกุศลต่างๆ ขององค์กรที่กำลังดำเนินการอยู่หรือมีส่วนสนับสนุน - ประเมินผลข้อริเริ่มต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับชุมชนขององค์กรที่ทำอยู่ ณ ขณะนี้ และรายงานต่อชุมชนและประชาชนที่อยู่ภายในองค์กร และชี้บ่งถึงการปรับปรุงต่างๆ ที่อาจทำได้ - พิจารณาการเป็นพันธมิตรกับองค์กรอื่นๆ รวมทั้งภาคราชการ ภาคธุรกิจ หรือองค์กรพัฒนาเอกชนเพื่อทำให้เกิดการรวมพลังได้อย่างเต็มที่ และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากร ความรู้และทักษะต่างๆ

	<p>- พิจารณาสับสนุนโปรแกรมต่างๆ ซึ่งจัดให้มีการเข้าถึงอาหารและผลิตภัณฑ์ที่จำเป็นอื่นๆ สำหรับกลุ่มคนที่ต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษ หรือกลุ่มคนผู้ถูกเลือกปฏิบัติและผู้มีรายได้น้อย รวมทั้งการให้ความสำคัญต่อการสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาศักยภาพ การเข้าถึงทรัพยากร และโอกาสของคนกลุ่มดังกล่าวด้วย</p>
--	---

ภาคผนวก ข

แนวคิดและวิธีการประเมินผลความรับผิดชอบต่อสังคมของ S&P Dow Jones Indices

ในทุกๆ ต้นปีตั้งแต่มีการจัดตั้งกลุ่มดัชนีความยั่งยืนดาวโจนส์ หรือ Dow Jones Sustainability Indexes (DJSI) จะมีการประกาศรายชื่อบริษัทขนาดใหญ่จากทั่วโลกที่มีความพร้อมจำนวนหนึ่ง (DJSI เรียกกลุ่มบริษัทเหล่านี้ว่า Eligible DJSI Universe) เข้าสู่กระบวนการประเมินด้านความยั่งยืน (Corporate Sustainability Assessment หรือ CSA) เพื่อคัดกรองบริษัทในการเป็น components ในกลุ่มดัชนี DJSI ต่างๆ โดยมีองค์กรชื่อ RobecoSAM เป็นผู้ดำเนินการจัดทำ CSA ดังกล่าว

RobecoSAM (2015) ได้มีการให้คำอธิบายแนวการประเมินด้านความยั่งยืน (Corporate Sustainability Assessment หรือ CSA) ไว้ใน CSA Guide – RobecoSAM’s Corporate Sustainability Assessment Methodology, version 2.0 โดยได้ระบุเงื่อนไขการประเมินและการให้น้ำหนักของมิติการประเมินสำหรับ 3 อุตสาหกรรมหลัก ได้แก่ อุตสาหกรรมการเงินและการธนาคาร (Banking) อุตสาหกรรมไฟฟ้าและสาธารณูปโภค (Electric & Utilities) และอุตสาหกรรมยา (Pharmaceuticals) ดังนี้

Dimension	Banking	Electric & Utilities	Pharma.	Remark
1. Economic Dimension				
1) Anti-crime policy / measures	✓			Industry-Specific
2) Brand Management	✓			Industry-Specific
3) Code of Conduct/Compliance/Corruption & Bribery	✓	✓	✓	General
4) Corporate Governance	✓	✓	✓	General
5) Customer Relationship Management	✓	✓	✓	Industry-Specific
6) Innovation Management			✓	Industry-Specific
7) Market Opportunities		✓		Industry-Specific
8) Marketing Practices			✓	Industry-Specific

9) Price Risk Management		✓		Industry-Specific
10) Research & Development			✓	Industry-Specific
11) Risk & Crisis Management	✓	✓	✓	General
12) Stakeholder Engagement	✓			Industry-Specific
13) Scorecards / Measurement Systems		✓		Industry-Specific
Total Economic Dimension Weight	38%	30%	40%	
2. Environmental Dimension				
1) Biodiversity		✓		Industry-Specific
2) Business Opportunity Financial Services/Products	✓			Industry-Specific
3) Business Risks Large Project / Export Finance	✓			Industry-Specific
4) Climate Change Governance	✓			Industry-Specific
5) Climate Strategy		✓	✓	Industry-Specific
6) Electricity Generation		✓		Industry-Specific
7) Environmental Footprint	✓			Industry-Specific
8) Environmental Policy/Management System	✓	✓	✓	General
9) Environmental Reporting	✓	✓	✓	General
10) Operational Eco-Efficiency		✓		Industry-Specific
11) Transmission & Distribution		✓		Industry-Specific
12) Water-Related Risks		✓		Industry-Specific
Total Environmental Dimension Weight	24%	35%	10%	
3. Social Dimension				
1) Addressing Cost Burden			✓	Industry-Specific
2) Bioethics			✓	Industry-Specific

3) Corporate Citizenship and Philanthropy	✓	✓	✓	General
4) Controversial Issues, Dilemmas in lending / financing	✓			Industry-Specific
5) Financial Inclusion / Capacity Budgeting	✓			Industry-Specific
6) Health Outcome Contribution			✓	Industry-Specific
7) Human Capital Development	✓	✓	✓	General
8) Labor Practice Indicators	✓	✓	✓	General
Occupational Health & Safety	5%	4%	2%	Industry-Specific
9) Social Reporting	✓	✓	✓	General
10) Stakeholder Engagement		✓	✓	Industry-Specific
11) Standards for Suppliers	✓		✓	Industry-Specific
12) Strategy to improve access to drugs or products			✓	Industry-Specific
13) Talent Attraction & Retention	✓	✓	✓	General
Total Social Dimension Weight	38%	30%	50%	

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวศิริพร ฅมยาพิทักษ์
วันเดือนปีเกิด	2 กรกฎาคม 2530
ตำแหน่ง	นักวิเคราะห์การเงิน กลุ่มงานวิเคราะห์ทางการเงินและวางแผน แผนกการเงินและบัญชี กลุ่มธุรกิจสินเชื่อยานยนต์ บมจ. ธนาคารกรุงศรีอยุธยา
ประสบการณ์ทำงาน	มกราคม 2559 – ปัจจุบัน นักวิเคราะห์การเงิน กลุ่มงานวิเคราะห์ทางการเงินและวางแผน แผนกการเงินและบัญชี กลุ่มธุรกิจสินเชื่อยานยนต์ บมจ. ธนาคารกรุงศรีอยุธยา มกราคม 2555 – ธันวาคม 2558 เจ้าหน้าที่บริหารข้อมูลลูกค้า ส่วนบริหารบัญชีลูกค้า บริษัท สยามคูโบต้า ลีสซิ่ง จำกัด เมษายน 2553 – ธันวาคม 2554 นักบัญชีบริหาร ส่วนบัญชีและการเงิน บริษัท สยามคูโบต้า ลีสซิ่ง จำกัด